स्तोत्रम्

अध्याय 1

1 धन्यः स मनुष्यः यः अभक्तानां सल्लाहेन न चरति, पापिनां मार्गे न तिष्ठति, अवमानितानां आसने न उपविशति।
2 किन्तु तस्य आनन्दः परमेश् वरस् य नियमे वर्तते। स्वनियमे च दिवारात्रौ ध्यायति।
3 सः जलनद्यः समीपे रोपितः वृक्षः इव भविष्यति, यः स्वसमये फलं ददाति। तस्य पत्रमपि न शुष्यति; यत्किमपि करोति तत् सम्पन्नं भविष्यति।
4 अभक्ताः न एवम्, किन् तु वायुना उत्सर्जयन्तं तृणं इव सन्ति।
5 अतः अभक्ताः न्याये न स्थास्यन्ति, न च पापिनः धर्मिणां सङ्घे न तिष्ठन्ति।
6 यतः परमेश् वरः धार्मिकाणां मार्गं जानाति, अभक्तानाम् मार्गः तु नश्यति।

अध्याय 2

1 किमर्थं विधर्मी क्रुद्धा; जनाः च व्यर्थं कल्पयन्ति?
2 पृथिव्याः राजानः प्रस्थापयन्ति, शासकाः च परमेश् वरस् य अभिषिक् तस् य च विरुद्धं सन् मन् यन् ति।
3 तेषां बन्धनानि विच्छिद्य तेषां रज्जुः अस्मात् दूरं क्षिपामः।
4 यः स्वर्गे उपविष्टः सः हसिष्यति, प्रभुः तान् उपहासयिष्यति।
5 तदा सः तान् क्रुद्धेन वदिष्यति, स्वस्य दुःखेन च तान् व्यापादयिष्यति।
6 तथापि मया मम पवित्रे सियोनपर्वते मम राजानं स्थापितं।
7 अहं नियमं प्रवक्ष्यामि, परमेश् वरः मां अवदत्, त्वं मम पुत्रः असि। अद्य मया त्वां जातम्।
8 मां याचस्व, अहं त्वां तव उत्तराधिकाररूपेण अन्यदेशान्, पृथिव्याः अन्तभागं च तव सम्पत्तिरूपेण दास्यामि।
9 तानि लोहदण्डेन भग्नाः करिष्यसि; त्वं तान् कुम्भकारपात्रवत् खण्डान् विदारयिष्यसि।
10 हे राजानः इदानीं बुद्धिमान् भवन्तु, हे पृथिव्याः न्यायाधीशाः उपदिष्टाः भवन्तु।
11 भयेन परमेश् वरस् य सेवां कुरुत, वेपमानेन च आनन्दं कुरु।
12 पुत्रं चुम्बयन्तु, मा भूत् सः क्रुद्धः न भवेयुः; यदा तस्य क्रोधः किञ्चित् प्रज्वलितः भवति, तदा यूयं मार्गाद् विनश्यन्ति। ये तस्मिन् विश्वासं कुर्वन्ति ते सर्वे धन्याः।

अध्याय 3

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्, यदा सः स्वपुत्रात् अबशालोमात् पलायितवान्।) प्रभु, ते कथं मां क्लेशं वर्धयन्ति! बहवः मम विरुद्धं उत्तिष्ठन्ति।
2 बहवः मम आत्मानं वदन्ति, ईश्वरे तस्य साहाय्यं नास्ति। सेलाः।
3 त्वं तु भगवन् मम कृते कवचम् असि; मम महिमा, मम शिरः उत्थापकः च।
4 अहं स्वरेण परमेश्वरं क्रन्दितवान्, सः मां स्वस्य पवित्रपर्वतात् बहिः श्रुतवान्। सेलाः।
5 अहं मां शयनं कृत्वा सुप्तवान्; अहं जागरित; यतः परमेश् वरः मां पोषयति स्म।
6 अहं दशसहस्राणां जनानां कृते न भीतः भविष्यामि ये मम विरुद्धं परितः स्थापिताः।
7 हे प्रभु, उत्तिष्ठ; हे मम देव, मां त्राहि, यतः त्वया मम सर्वान् शत्रून् गण्डास्थिषु प्रहारं कृतवान्; त्वया अभक्तानाम् दन्ताः भग्नाः।
8 मोक्षः परमेश् वरस् य एव, तव आशीषः तव प्रजानां उपरि वर्तते। सेलाः।

अध्याय 4

1 (नेगिनोथस्य मुख्यसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे मम धर्मस्य परमेश्वर, यदा अहं आह्वानं करोमि तदा मां शृणु, त्वया मां दुःखे वर्धितः। कृपां कुरु मम प्रार्थनां शृणु।
2 हे मनुष्यपुत्राः कदापर्यन्तं मम महिमा लज्जारूपेण परिणमयिष्यथ? कियत्कालं यावत् भवन्तः व्यर्थं प्रेम्णा पट्टे ग्रहणं करिष्यन्ति? सेलाः।
3 किन्तु ज्ञातव्यं यत् परमेश् वरः स्वस्य कृते विनिर्दिष्टवान्, अहं यदा तं आह्वयामि तदा परमेश् वरः श्रोष्यति।
4 विस्मयेन तिष्ठ, पापं मा कुरु, शयने स्वहृदयेन सह संवादं कुरु, शान्तं च भव। सेलाः।
5 धर्मस्य बलिदानं कुरुत, परमेश् वरस् य उपरि विश्वासं कुरुत।
6 बहवः जनाः वदन्ति, "कोऽस्माकं हितं दर्शयिष्यति?" प्रभो, त्वं मुखप्रकाशं अस्मासु उत्थापय।
7 त्वया मम हृदये आनन्दः स्थापित; यदा तेषां धान्यस्य मद्यस्य च वृद्धिः अभवत्।
8 अहं मां शान्तिपूर्वकं शयनं करिष्यामि, निद्रां च करिष्यामि, यतः त्वं भगवन्, केवलं मां सुरक्षितं निवासं करोषि।

अध्याय 5

1 (नेहिलोतस्य मुख्यसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, मम वचनं श्रोत, मम ध्यानं विचारय।
2 मम राजा मम ईश्वरः मम आक्रोशस्य वाणीं शृणु, यतः अहं त्वां प्रार्थयिष्यामि।
3 हे भगवन् प्रातकाले मम वाणीं श्रोष्यसि। प्रातकाले अहं त्वां प्रति मम प्रार्थनां निर्देशयिष्यामि, उपरि पश्यामि च।
4 त्वं हि दुष्टतायां प्रीयमाणः ईश्वरः न असि, दुष्टता च त्वया सह न निवसति।
5 मूर्खाः तव समक्षं न तिष्ठन्ति, त्वं सर्वान् अधर्मकारिणः द्वेष्टि।
6 त्वं पट्टे वदतां नाशयसि, परमेश् वरः रक्तान् वञ्चनान् च घृणेत्।
7 अहं तु तव दयायाः बहुलतायां तव गृहे आगमिष्यामि, तव भयेन तव पवित्रमन्दिरं प्रति आराधयिष्यामि।
8 हे भगवन् मम शत्रूणां कारणात् स्वधर्मे मां नय; मम मुखस्य पुरतः मार्गं ऋजुं कुरु।
9 यतः तेषां मुखे विश्वासः नास्ति; तेषां अन्तभागः अतीव दुष्टः अस्ति; तेषां कण्ठः मुक्तसमाधिः अस्ति; जिह्वाया चाटुकारिता कुर्वन्ति।
10 हे देव, तान् नाशय; स्वपरामर्शैः पतन्तु; तेषां अपराधानां बहुलतायां तान् बहिः क्षिपतु; यतः ते भवतः विरुद्धं विद्रोहं कृतवन्तः।
11 किन्तु ये त्वयि विश्वासं कुर्वन्ति ते सर्वे आनन्दं कुर्वन्तु, ते नित्यं हर्षेण उद्घोषयन्तु, यतः त्वं तान् रक्षसि, तव नामप्रेमिणः अपि त्वयि आनन्दं कुर्वन्तु।
12 त्वं हि परमेश् वर, धार्मिकान् आशीर्वादं दास्यसि; अनुग्रहेण तं कवचवत् परिवेक्ष्यसि।

अध्याय 6

1 (शेमिनिथस्य उपरि नेगिनोथस्य मुख्यसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, मा मां क्रोधेन भर्त्सय, न च तव उष्णप्रीतौ मां दण्डय।
2 प्रभो मयि दयां कुरु; अहं दुर्बलः अस्मि, हे परमेश् वर, मां चिकित्सां कुरु; मम अस्थयःव्याकुलाःसन्ति।
3 मम आत्मा अपि दुखितःअस्ति, त्वं तु भगवन्, कियत्कालं यावत्?
4 हे भगवन्, प्रत्यागत्य, मम प्राणान् मोचय, अहो तव दयायाःकृते मां त्राहि।
5 मरणे हि तव स्मरणं न भवति, चितायां कःत्वां धन्यवादं दास्यति?
6 अहं मम निश्वसनेन श्रान्तःअस्मि; सर्वा रात्रौ मां तरितुं मम शयनं करोतु; अहं अश्रुभिःमम पर्यङ्कं सिञ्चामि।
7 मम नेत्रं शोकात् क्षीयते; मम सर्वेषां शत्रुणां कारणात् तत् वृद्धं भवति।
8 हे सर्वे अधर्मकारिण; मम समीपं गच्छ; यतः परमेश् वरः मम रोदनस्य वाणीं श्रुतवान्।
9 परमेश् वरः मम याचनां श्रुतवान्; परमेश् वरः मम प्रार्थनां गृह्णीयात्।
10 मम सर्वे शत्रवः लज्जिताः वेदनाग्रस्ताः च भवन्तु, ते प्रत्यागत्य सहसा लज्जिताःभवेयुः।

अध्याय 7

1 (दाऊदस्य शिग्गायोन्, यत् सः बेन्जामिनस्य कुशस्य वचनस्य विषये परमेश्वराय गायति स्म।) हे मम परमेश्वर, अहं त्वयि मम विश्वासं करोमि, मां सर्वेभ्यःउत्पीडकेभ्यःमां उद्धारय, मां च मोचय।
2 मम प्राणान् सिंहवत् विदारयति, मोचयितुं कोऽपि नास्ति।
3 हे मम परमेश्वर, यदि मया एतत् कृतम्; यदि मम हस्तेषु अधर्मः अस्ति;
4 यदि मया सह शान्तिं गतं तस्य दुष्कृतं प्रतिफलितम्; (आम्, अहं तं मोचितवान् यःअकारणःमम शत्रुःअस्ति।)
5 शत्रुःमम आत्मानं पीड्य गृहाण; आम्, सःमम प्राणान् पृथिव्यां पदाति, मम गौरवं च रजसि स्थापयतु। सेलाः।
6 हे प्रभो, क्रोधेन उत्तिष्ठ, मम शत्रुणां क्रोधात् आत्मानं उत्थापय, त्वया आज्ञापितस्य न्यायस्य कृते मम कृते जागर।
7 एवं जनसङ्घः त्वां परिवेष्टयिष्यति, अतः त्वं तेषां कृते उच्चैः प्रत्यागच्छ।
8 परमेश् वरः प्रजानां न्यायं करिष्यति, हे परमेश् वर, मम धार्मिकतानुसारं, मयि यत् अखण्डता वर्तते, तदनुसारं मम न्यायं कुरु।
9 अहो दुष्टानां दुष्टतायाःअन्त्यं भवतु; किन्तु धार्मिकान् स्थापयतु, यतःधार्मिकःपरमेश्वरःहृदयं लज्जां च परीक्षते।
10 मम रक्षणं परमेश् वरस् य स्वहृदयानां त्राणं करोति।
11 परमेश्वरः धार्मिकाणां न्यायं करोति, परमेश्वरः प्रतिदिनं दुष्टानां प्रति क्रुद्धःभवति।
12 यदि सःन भ्रमति तर्हि सःखड्गं क्षोभयिष्यति; सः धनुषं नत्वा सज्जीकृतवान्।
13 सःतस्य कृते मृत्युयन्त्राणि अपि सज्जीकृतवान्; सःउत्पीडकानां विरुद्धं स्वबाणान् निरूपयति।
14 पश्य, सः अधर्मेण पीडयति, दुष्टतां च कल्पयित्वा अनृतं जनयति।
15 सः गर्तं कृत्वा तत् खनितवान्, सः यस्मिन् खाते निर्मितवान् तस्मिन् पतितःअस्ति।
16 तस्य दुष्टता स्वशिरसि पुनःआगमिष्यति, तस्य हिंसकव्यवहारः स्वपटे अवतरति।
17 अहं परमेश् वरस् य धार्मिकतानुसारं स्तुतिः करिष् यामि, परमेश् वरस् य नाम्नःस्तुतिं गायिष्यामि।

अध्याय 8

1 (गित्तीथस्य मुख्यसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे अस्माकं प्रभु, तव नाम सर्वेषु पृथिव्यां कियत् उत्तमम् अस्ति! यः तव महिमानं स्वर्गेभ्यःउपरि स्थापितवान्।
2 त्वया शत्रुणां कारणात् शिशूनां दुग्धशालिनां च मुखात् बलं निर्धारितं यत् त्वं शत्रुःप्रतिशोधकश्च शान्तं कर्तुं शक्नोषि।
3 यदा अहं तव स्वर्गं, तव अङ्गुलीकार्यं, चन्द्रं ताराञ्च, यत् त्वया निर्धारितं तत् विचारयामि;
4 किं मनुष्य; यत् त्वं तस्य मनसि असि? मनुष्यपुत्रं च यत् त्वं तं द्रष्टुं गच्छसि?
5 त्वया तं स्वर्गदूतानां अपेक्षया किञ्चित् न्यूनं कृत्वा महिमानेन गौरवेण च मुकुटं कृतवान्।
6 त्वया तं स्वहस्तकर्मणाम् आधिपत्यं कृतवान्; त्वया तस्य पादयोः अधःसर्वाणि वस्तूनि स्थापितानि।
7 सर्वे मेषा; वृषा; आम्, क्षेत्रस्य पशवःच;
8 वायुपक्षिणःसमुद्रमत्स्याःच यत्किमपि समुद्रमार्गेषु गच्छन्ति।
9 हे अस्माकं प्रभु, सर्व्वपृथिव्यां तव नाम कियत् श्रेष्ठम्!

अध्याय 9

1 (मुथ्लाब्बेनस्य मुख्यसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, अहं त्वां सर्वात्मना स्तोषयिष्यामि। अहं तव सर्वाणि आश्चर्यकारकाणि प्रदर्शयिष्यामि।
2 अहं त्वयि प्रसन्नः भविष्यामि, तव नाम स्तुतिं गायिष्यामि, हे परमात्म।
3 यदा मम शत्रवःनिवृत्ताःभवन्ति तदा ते पतन्ति विनश्यन्ति च तव सन्निधौ।
4 त्वया हि मम अधिकारःमम कार्ये च पालित; त्वं सम्यक् न्यायं कुर्वन् सिंहासने उपविशसि।
5 त्वया विजातीयान् भर्त्सितवान्, दुष्टान् नाशयसि, तेषां नाम नित्यं निराकृतवान्।
6 हे शत्रु, विनाशाःनित्यं समाप्ता; त्वया नगराणि नाशितानि; तेषां स्मारकं तेषां सह नश्यति।
7 किन्तु परमेश्वरः अनन्तकालं यावत् स्थास्यति, सः स्वसिंहासनं न्यायाय सज्जीकृतवान्।
8 स धर्मेण जगतःन्यायं करिष्यति, धर्मेण प्रजानां न्यायं करिष्यति।
9 परमेश् वरःपीडितानां शरणं, क्लेशसमये शरणं च भविष्यति।
10 ये तव नामज्ञाः त्वयि विश्वासं करिष्यन्ति, यतः त्वं प्रभो, त्वां अन्वेषकान् न त्यक्तवान्।
11 सियोननगरे निवसतः परमेश् वरस् य स्तुतिं गायन्तु, तस्य कर्माणि जनानां मध्ये कथयन्तु।
12 यदा सःरक्तस्य कृते अन्वेषणं करोति तदा सःतान् स्मरति, सः विनयशीलानाम् आक्रोशं न विस्मरति।
13 हे भगवन् मयि दयां कुरु। ये मां द्वेष्टि, त्वं मां मृत्योः द्वारेभ्यः उत्थापयसि, मम क्लेशं चिन्तयतु।

14 अहं सियोन-कन्यायाः द्वारेषु भवतः सर्वा स्तुतिं प्रदर्शयिष्यामि, अहं तव मोक्षे आनन्दं प्राप्स्यामि।
15 अविषमजनाः तेषां निर्मिते गर्ते निमग्नाः भवन्ति, यस्मिन् जाले ते निगूढाः आसन्, तस्मिन् तेषां स्वपादः गृहीतः।
16 परमेश् वरः यस् य न् यायेन ज्ञायते, सः स् वहस्तकर्मणि फसति। हिग्गैओन् । सेलाः।
17 दुष्टाः नरकं गमिष्यन्ति, ये राष्ट्राणि परमेश्वरं विस्मरन्ति।
18 दरिद्राः सर्वदा न विस्मरिष्यन्ति, दरिद्राणां अपेक्षा नित्यं न नश्यति।
19 हे प्रभु, उत्तिष्ठ; मनुष्यः मा विजयी भवतु, तव दृष्टौ अन्यजातीयानां न्यायः भवतु।
20 हे परमेश् वरः तान् भयभीतान् कुरु, येन राष्ट्राणि मनुष् यस् य एवम् ज्ञायन्ते। सेलाः।

अध्याय 10

1 हे भगवन् किमर्थं दूरं तिष्ठसि? किं त्वं विपत्तौ निगूहसि?
2 दुष्टा अभिमानेन निर्धनान् पीडयति, तेषां कल्पितैः युक्तिभिः गृहीताः भवन्तु।
3 यतः दुष्टः स्वहृदयकामनाम् अभिमानं करोति, लोभीं च आशीर्वादं ददाति, यम् परमेश् वरः घृणां करोति।
4 दुष्टः मुखस्य अभिमानेन ईश्वरं न अन्वेषयिष्यति, ईश्वरः तस्य सर्वेषु विचारेषु नास्ति।
5 तस्य मार्गाः सर्वदा दुखिताः भवन्ति; तव न्यायाः तस्य दृष्टेः दूरं दूरं भवन्ति, सर्वेषां शत्रून् सः तान् प्रति फूत्करोति।
6 सः हृदयेन उक्तवान्, अहं न चञ्चलः भविष्यामि, यतः अहं कदापि विपत्तौ न भविष्यामि।
7 तस्य मुखं शाप-वञ्चना-वञ्चना-पूर्णम् अस्ति, तस्य जिह्वायाम् अधः दुष्टता, व्यर्थता च अस्ति।
8 सः ग्रामेषु प्रच्छन्नस्थानेषु उपविशति, गुप्तस्थानेषु निर्दोषान् हन्ति, तस्य नेत्राणि निर्धनानाम् उपरि गुप्तरूपेण स्थापितानि सन्ति।
9 सः स्वगुहायां सिंह इव गुप्तरूपेण प्रच्छन्नः भवति, दरिद्रान् ग्रहीतुं प्रच्छन्नः भवति, दरिद्रान् स्वजाले आकर्षयन् गृह्णाति।
10 सः आकुञ्चति, विनयशीलः च भवति, येन दरिद्राः स्वबलाभिः पतिताः भवेयुः।
11 सः स्वहृदयेन उक्तवान्, ईश्वरः विस्मृतवान्, सः स्वमुखं गोपयति। सः कदापि न पश्यति।
12 हे प्रभु, उत्तिष्ठ; हे देव, हस्तं उत्थापय, विनयशीलं मा विस्मरतु।
13 दुष्टाः किमर्थं ईश्वरं अवहेलयन्ति? सः हृदये उक्तवान् यत् त्वं तत् न प्रार्थयिष्यसि।
14 त्वं तत् दृष्टवान्; त्वं हि हस्तेन तस्य प्रतिकारार्थं दुष्टतां द्वेषं च पश्यसि। त्वं पितृणां सहायिका असि।
15 दुष्टस्य दुष्टस्य च बाहुं भङ्ग्य, यावत् किमपि न प्राप्स्यसि तावत् तस्य दुष्टतां अन्वेष्य।
16 परमेश् वरः सदा अनन्तकालं यावत् राजा अस्ति, स्वदेशात् विजातयः विनश्यन्ति।
17 प्रभो, त्वं विनयशीलानाम् इच्छां श्रुतवान्, त्वं तेषां हृदयं सज्जीकरिष्यसि, त्वं तव कर्णं श्रोषयिष्यसि।
18 पितृणां पीडितानां च न्यायं कर्तुं पृथिव्याः मनुष्यः पुनः पीडितुं न शक्नोति।

अध्याय 11

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) अहं परमेश्वरे विश्वासं करोमि, कथं यूयं मम आत्मानं वदथ, पक्षिवत् स्वपर्वतं प्रति पलायस्व?
2 पश्यत, दुष्टाः धनुः नमन्ति, तारे बाणं सज्जयन्ति, यथा ते ऋजुहृदयान् गुप्तरूपेण प्रहरन्ति।
3 यदि आधाराणि नश्यन्ति तर्हि धर्मिणः किं करिष्यन्ति?
4 परमेश् वरः स्वपवित्रे मन्दिरे स् वर्गे, परमेश् वरस् य सिंहासनं स् वर्गे अस्ति, तस्य नेत्राणि पश्यन्तु, तस्य पलकाः परीक्षन्ते, मानवसन्ततिः।
5 परमेश् वरः धार्मिकान् परीक्षते, किन्तु दुष्टः हिंसाप्रेमी च तस्य प्राणान् द्वेष्टि।
6 दुष्टानां उपरि जालं, अग्निं गन्धकं च, घोरं तूफानं च वर्षयिष्यति, एषः तेषां चषकस्य भागः भविष्यति।
7 यतः धार्मिकः परमेश्वरः धर्मं प्रेम करोति; तस्य मुखं ऋजुं पश्यति।

अध्याय 12

1 (शेमिनिथस्य मुख्यसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे प्रभु, साहाय्यं कुरु; यतः ईश्वरभक्तः पुरुषः निवर्तते; यतः विश्वासिनः मनुष्याणां सन्तानानां मध्ये विफलाः भवन्ति।
2 ते प्रत्येकं स्वपरिजनेन सह व्यर्थं वदन्ति, चाटुकाराधरैः द्विहृदयेन च वदन्ति।
3 परमेश् वरः सर्वान् चाटुकारान् अधरान्, अभिमानान् वदन् जिह्वाम् च छिनत्ति।
4 ये उक्तवन्त; "अस्माकं जिह्वाया वयं विजयं प्राप्नुम; अस्माकं अधरं स्वकीयं: कः अस्माकं प्रभुः?
5 दरिद्राणां उत्पीडनस्य, दीनानां निश्वासस्य च कारणात् इदानीं अहं उत्तिष्ठामि, इति परमेश् वरः वदति। अहं तं प्रफुल्लितस्य अभयात् स्थापयिष्यामि।
6 भगवतः वचनं शुद्धं वचनं यथा रजतं मृत्तिकाभट्ट्यां परीक्षितं सप्तवारं शुद्धं भवति।
7 त्वं तान् रक्षिष्यसि, हे परमेश् वर, तान् अस्मात् वंशात् अनन्तकालं यावत् रक्षिष्यसि।
8 दुष्टाः सर्वतो चरन्ति, यदा नीचतमाः पुरुषाः उच्चाः भवन्ति।

अध्याय 13

1 (मुख्यसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, कदाकालं यावत् मां विस्मरिष्यसि? सदा? कियत्कालं यावत् त्वं मम मुखं गोपयिष्यसि?
2 नित्यं हृदये दुःखं कृत्वा कियत्कालं यावत् आत्मानम् उपदेशं करिष्यामि? कियत्कालं यावत् मम शत्रुः मयि उच्छ्रितः भविष्यति?
3 हे मम परमेश्वर, मां विचार्य शृणुत, मम नेत्राणि लघु कुरु, मा भूत् अहं मृत्युनिद्रां निद्रां करोमि।
4 मम शत्रुः न वदेत्, अहं तस्य विरुद्धं विजयं प्राप्तवान्; ये च मां क्लेशयन्ति, ते मम भ्रमे सति आनन्दयन्ति।
5 अहं तु तव दयायाः उपरि विश्वासं कृतवान्; मम हृदयं तव मोक्षे आनन्दं प्राप्स्यति।
6 अहं परमेश् वराय गायिष्यामि, यतः सः मयि प्रशस् यम् अकरोत्।

अध्याय 14

1 (प्रमुखं संगीतकारं प्रति दाऊदस्य स्तोत्रम्।) मूर्खः स्वहृदयेन उक्तवान्, ईश्वरः नास्ति। ते भ्रष्टा; घृणितकार्यं कृतवन्त; न कोऽपि हितं करोति।
2 परमेश् वरः स् वर्गात् मनुजसन्तानान् अध् यक्ष् छन् , यत् कश् चित् बुद्ध्वा परमेश् वरं अन्विष् यति वा।
3 ते सर्वे गता; सर्वे मिलित्वा मलिनाः अभवन्, न कश्चित् हितं करोति, न एकः अपि।
4 अधर्मकार्यकर्तृणां सर्वेषां किं ज्ञानं नास्ति? ये मम प्रजाः यथा रोटिकां खादन्ति तथा खादन्ति, परमेश् वरं न आह्वयन्ति।
5 तत्र ते महता भयभीताःआसन्, यतःपरमेश् वरःधार्मिकाणां वंशेषु वर्तते।
6 यूयं निर्धनानाम् उपदेशं लज्जितवन्तःयतःपरमेश् वरःतस्य आश्रयः अस्ति।
7 अहो, यदि इस्राएलस्य मोक्षःसियोनतःबहिः आगत! यदा परमेश् वरः स्वजनानाम् बन्धनं पुनः आनयति तदा याकूबः आनन्दितः भविष्यति, इस्राएलःच आनन्दितःभविष्यति।

अध्याय 15

१ (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) प्रभु, तव निवासस्थाने को स्थास्यति? तव पवित्रे पर्वते को निवसति?
2 यःऋजुतया चरति, धर्मं च करोति, हृदये सत्यं वदति।
3 यः जिह्वाया न दंशति, प्रतिवेशिनः अपि दुष्कृतं न करोति, प्रतिवेशिनःअपमानं न करोति।
4 यस्य दृष्टौ नीचः जनः अवमानितः भवति; किन्तु परमेश् वरभयिनः आदरं करोति। यःस्वस्य क्षतिं शपथं करोति, न परिवर्तते।
5 यःस्वधनं सूदार्थं न प्रयच्छति, निर्दोषाणां विरुद्धं फलं न गृह्णाति। एतानि कर्माणि यःकरोति सःकदापि न चञ्चलःभविष्यति।

अध्याय 16

१ (दाऊदस्य मिक्ताम्।) हे परमेश्वर, मां रक्ष, यतःअहं त्वयि विश्वासं करोमि।
2 हे मम आत्मा त्वं भगवन्तं उक्तवान्, त्वं मम प्रभु; मम सद्भावः त्वां प्रति न प्रसरति;
3 किन्तु पृथिव्यां ये पवित्राः सन्ति, तेभ्यः श्रेष्ठेभ्य; येषु मम सर्वः आनन्दःअस्ति।
4 तेषां दुःखानि वर्धयिष्यन्ति ये परदेवं शीघ्रं गच्छन्ति, अहं तेषां रक्तार्पणं न अर्पयिष्यामि, तेषां नामानि मम अधरे न गृह्णामि।
5 मम उत्तराधिकारस्य मम चषकस्य च भागः परमेश्वरः अस्ति, त्वं मम भागं पालयसि।
6 रेखाःमम प्रियस्थानेषु पतिता; आम्, मम सुधरोहरःअस्ति।
7 अहं परमेश् वरं आशीर्वादं दास्यामि, यः मम उपदेशं दत्तवान्, मम लज्जा अपि रात्रौ ऋतूषु मां उपदिशति।
8 अहं परमेश् वरं सर्वदा मम सम्मुखं स्थापितवान्, यतः सः मम दक्षिणे अस्ति, अहं न चञ्चलःभविष्यामि।
9 अतःमम हृदयं प्रसन्नं भवति, मम महिमा च आनन्दं प्राप्नोति, मम शरीरं अपि आशायां विश्रामं करिष्यति।
10 त्वं हि मम प्राणान् नरकं न त्यक्ष्यसि; न च त्वं तव पवित्रं भ्रष्टं द्रष्टुम् इच्छसि।
11 त्वं मां जीवनमार्गं दर्शयिष्यसि, तव सन्निधौ आनन्दस्य पूर्णता अस्ति। तव दक्षिणहस्ते भोगाःनित्यं भवन्ति।

अध्याय 17

१ (दाऊदस्य प्रार्थना।) हे परमेश् वर, मम आक्रोशं प्रति सम्यक् शृणु, मम प्रार्थनां श्रोत, या नकली अधरात् न निर्गच्छति।
2 मम वाक्यं तव सान्निध्यात् बहिःआगच्छतु; तव नेत्राणि समानानि वस्तूनि पश्यन्तु।
3 त्वया मम हृदयं परीक्षितम्; त्वं मां रात्रौ आगत; त्वया मां परीक्षित; किमपि न प्राप्स्यसि; मम मुखं न अतिक्रमेत् इति मम प्रयोजनम्।
4 मनुष्याणां कर्मणां विषये तव अधरवचनेन अहं नाशकमार्गेभ्यःमां रक्षितवान्।
5 मम गमनानि पथेषु धारय, मम पदानि न स्खलन्ति।
6 अहं त्वां आहूतवान्, यतः त्वं मां परमेश् वरः शृणोषि, कर्णं मम समीपं कृत्वा मम वचनं शृणु।
7 हे त्वं यःत्वयि विश्वासं कुर्वन्ति तान् दक्षिणहस्तेन त्राणयसि, तेषां विरुद्धं उत्पद्यमानानां मध्ये तव अद्भुतं दयां कुरु।
8 नेत्रसेबवत् मां पाहि, पक्षच्छायायां मां निगूहय।
9 मां पीडयन्तःदुष्टेभ्य; मम घातकशत्रुभ्य; ये मां परिवेष्टयन्ति।
10 ते स्वमेदसा निहिता; मुखेन गर्वेण वदन्ति।
11 ते अस्मान् पदानि परिवेष्टितवन्त; पृथिव्यां नमस्कृत्य नेत्राणि स्थापयन्ति।
12 यथा सिंहःस्वशिकारलुब्ध; गुप्तस्थानेषु प्रच्छन्नःसिंहःइव।
13 हे परमेश् वर, उत्तिष्ठ, तं निराशं कुरु, तं पातय, मम प्राणान् दुष्टात्, यःतव खड्गःअस्ति, तस्मात् मोचय।
14 हे प्रभो, ये मनुष्याःतव हस्ताःसन्ति, ये जनाःअस्मिन् जीवने भागं धारयन्ति, येषां उदरं त्वं तव गुप्तनिधिना पूरयसि, ते बालकैः पूर्णाः सन्ति, तेषां शेषं धनं तेषां कृते त्यजन्ति babes.
15 अहं तु धर्मेण तव मुखं पश्यामि, जागृत्य तव सदृशेन तृप्तः भविष्यामि।

अध्याय 18

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रं, परमेश् वरस् य सेवकं, यस् य दिने परमेश् वरः तं सर्वशत्रुणां हस्तात् शौलहस्तात् च मोचितवान् तस्मिन् दिने एतस्य गीतस्य वचनं परमेश् वराय अवदत् : सःच अवदत्,) अहं त्वां प्रभो, मम बलं प्रेम करिष्यामि।
2 परमेश् वरः मम शिला, मम दुर्ग; मम मोक्षदाता च अस्ति। मम ईश्वर; मम बलं, यस्मिन् अहं विश्वसिष्यामि; मम बकरी, मम मोक्षस्य शृङ्गं, मम उच्चगोपुरं च।
3 अहं प्रशंसनीयं परमेश् वरम् आह्वयिष्यामि, तथैव अहं शत्रुभ्यः उद्धारं प्राप्स्यामि।
4 मृत्योःदुःखाःमां परिवेष्टयन्ति स्म, अभक्तानाम् जलप्लावनेन च मां भयभीतं कृतम्।
5 नरकस्य दुःखाःमां परितःकृतवन्त; मृत्युजालाःमां निवारयन्ति स्म।
6 मम दुःखेन अहं परमेश् वरं आह्वयन् मम परमेश् वरं आह्वितवान्, सः मम वाणीं स्वमन्दिरात् बहिः श्रुतवान्, मम आक्रोशः तस्य पुरतः तस्य कर्णयोःअपि आगतः।
7 ततःपृथिवी कम्पिता कम्पिता च; सःक्रुद्धःसन् पर्वतानाम् आधाराः अपि भ्रमन्ति स्म, कम्पिताःच अभवन् ।

8 तस्य नासिकाभ्यां धूमः निर्गत; तस्य मुखात् अग्निः च भक्षितवान्, तेन अङ्गाराःप्रज्वलिताः।
9 सः स्वर्गान् अपि प्रणम्य अवतरत्, तस्य पादयोः अधः अन्धकारः आसीत्।
10 सःकरुबम् आरुह्य उड्डीयत, आम्, सःवायुपक्षेषु उड्डीयत।
11 तमः स्वगुप्तस्थानं कृतवान्; तस्य मण्डपः परितः कृष्णजलं, आकाशस्य घनमेघाःच आसन्।
12 तस्य पुरतः यत् तेजः आसीत्, तस्य स्थूलमेघा; अश्मशिला; अग्निनाङ्गारःच गतवन्तः।
13 परमेश् वरःस् वर्गेषु गर्जन्, परमेश् वरःस् व वाणीम् अददात्। अश्मशिलाःअग्निनाङ्गाराःच।
14 आम्, सः स्वबाणान् प्रेषयित्वा तान् विकीर्णवान्; सः च विद्युत्प्रहारं कृत्वा तान् विक्षिप्तवान्।
15 तदा तव भर्त्सनेन जगस्य आधाराणि च दृश्यन्ते, हे भगवन्, तव नासिकाच्छिद्राणां निश्वासेन।
16 सःऊर्ध्वतः प्रेषितवान्, सःमां गृहीतवान्, सःमां बहुजलात् बहिः आकर्षितवान्।
17 सःमां मम बलवत् शत्रुभ्य; मां द्वेष्टिभ्यः च मोचितवान्, यतः ते मम कृते अतिबलवन्तःआसन्।
18 मम विपत्तिदिने ते मां निवारितवन्त; किन्तु परमेश् वरः मम वासःअभवत्।
19 सःमां अपि विशाले स्थाने नीतवान्; सःमां मोचयत्, यतःसःमयि आनन्दितःअभवत्।
20 मम धर्मानुसारं परमेश् वरः मम फलं दत्तवान्। मम हस्तशुद्धिनुसारेण सःमां प्रतिकारं कृतवान्।
21 यतःअहं परमेश् वरस् य मार्गान् पालितवान्, मम परमेश् वरात् दुष् टतया न गतः।
22 यतः तस्य सर्वे न्यायाः मम पुरतः आसन्, अहं तस्य नियमाः मम कृते न त्यक्तवान्।
23 अहं तस्य पुरतःऋजुःआसम्, मम अधर्मात् आत्मानं रक्षितवान्।
24 अतः परमेश् वरः मम धर्मानुसारं मम हस्तशुद्धिवत् प्रतिकारं दत्तवान्।
25 दयालुभिः सह त्वं दयालुः दर्शयिष्यसि; ऋजुपुरुषेण सह त्वं ऋजुत्वं दर्शयिष्यसि;
26 शुद्धैः सह शुद्धं दर्शयिष्यसि; कुटिलेन च त्वं कुटिलतां दर्शयिष्यसि।
27 त्वं हि दुखितान् जनान् तारयिष्यसि; परन्तु उच्चदृश्यानि अधः आनयिष्यति।
28 त्वं मम दीपं प्रज्वालयिष्यसि, मम परमेश्वरः मम अन्धकारं प्रकाशयिष्यति।
29 त्वया मया सैन्यदलं धावितम्; अहं च मम ईश्वरेण भित्तिम् उपरि प्लवितवान्।
30 परमेश् वरस् य मार्गःसिद्ध; परमेश् वरस् य वचनं परीक्षितम्, सःसर्वेभ्यःतस् य विश् वासिनःकृते बन्धकःअस्ति।
31 परमेश्वरं विहाय कोऽस्ति परमेश्वर? अथवा अस्माकं परमेश्वरं विहाय को शिला?
32 ईश्वरःएव मां बलेन बन्धयति, मम मार्गं सिद्धं करोति।
33 सःमम पादौ पिगपदवत् कृत्वा मम उच्चस्थानेषु स्थापयति।
34 सःमम हस्तान् युद्धाय उपदिशति, यथा मम बाहुभिःइस्पातधनुः भग्नःभवति।
35 त्वया मम मोक्षस्य कवचम् अपि दत्तम्, तव दक्षिणहस्तः मां धारयति, तव सौम्यता च मां महत् कृतवती।
36 त्वया मम अधःपदानि विस्तारितानि यत् मम पादौ न स्खलितौ।
37 अहं मम शत्रून् अनुसृत्य तान् आक्रान्त; यावत् ते नष्टाः न अभवन् तावत् अहं पुनःन गतवान्।
38 अहं तान् क्षतवान् यत् ते उत्तिष्ठितुं न शक्नुवन्, ते मम पादयोः अधःपतिताः।
39 त्वया मां युद्धाय बलेन बन्धनं कृतम्, मयि उत्तिष्ठितान् मम अधः वशीकृतवान्।
40 त्वं मम शत्रुणां कण्ठान् अपि दत्तवान्; येन मां द्वेष्टि तान् नाशयामि।
41 ते क्रन्दन्ति स्म, किन्तु तेषां त्राणकर्ता कोऽपि नासीत्, परमेश् वरस् य समीपम् अपि सःतान् न प्रत्युवाच।
42 तदा अहं तान् वायुना पुरतः रजः इव लघुः ताडितवान्, वीथिषु मलवत् बहिःनिष्कासितवान्।
43 त्वया मां प्रजाविग्रहात् मोचयसि; त्वया मां विजातीयानां शिरः कृत; ये जनाःमया न ज्ञाता; ते मम सेवां करिष्यन्ति।
44 ते मम वचनं श्रुत्वा एव मम आज्ञां पालिष्यन्ति, परदेशिनः मम वशं करिष्यन्ति।
45 परदेशिनः क्षीणाः भविष्यन्ति, स्वसमीपस्थेभ्यः च भीताः भविष्यन्ति।
46 परमेश् वरः जीवति; मम शिला च धन्यः भवतु; मम मोक्षस्य परमेश्वरःउच्चः भवतु।
47 ईश्वरःएव मम प्रतिकारं करोति, मम अधीनं जनान् वशयति।
48 सः मां मम शत्रुभ्यः मोचयति, आम्, त्वं मां मम विरुद्धं उत्पद्यमानानां उपरि उत्थापयसि, त्वं मां हिंसकात् मोचयसि।
49 अतः अहं परमेश् वर, विजातीयेषु त्वां धन्यवादं दास्यामि, तव नाम्नःस्तुतिं च गायिष्यामि।
50 सः स्वराजे महतीं मोक्षं ददाति; अभिषिक्तस्य दाऊदस्य च वंशस्य च अनन्तकालं यावत् दयां करोति।

अध्याय 19

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) स्वर्गः परमेश्वरस्य महिमाम् उद्घोषयति। आकाशःच तस्य हस्तकर्म दर्शयति।
2 दिने दिने वाक् कथयति, रात्रौ रात्रौ ज्ञानं दर्शयति।
३ न वाक् न भाषा, यत्र तेषां स्वरःन श्रूयते।
4 तेषां रेखा सर्व्वं पृथिव्यां निर्गता, तेषां वचनं च जगतः अन्त्यपर्यन्तम्। तेषु सःसूर्यस्य कृते निवासस्थानं स्थापितवान्।
5 यःवरःस्वकक्षात् निर्गत्य दौडं धावितुं बलवान् इव हर्षयति।
6 तस्य निर्गमनं स्वर्गान्तात्, तस्य परिभ्रमणं च तदन्तपर्यन्तं भवति, तस्य तापात् किमपि गुप्तं नास्ति।
7 परमेश् वरस् य नियमः सिद्धः अस्ति, यः प्राणान् परिवर्तयति, परमेश् वरस् य साक्ष्यं निश्चयं भवति, सरलं च बुद्धिमान् करोति।
8 परमेश् वरस् य नियमाः सम्यक् सन्ति, हृदयं हर्षयन्ति, परमेश् वरस् य आज्ञा शुद्धा, नेत्रेषु बोधयति।
9 परमेश् वरभयम् शुद्धम्, अनन्तकालं यावत् स्थायि, परमेश् वरस् य निर्णयाःसत्या; सर्वथा धार्मिकाःच सन्ति।
10 ते सुवर्णपिक्षया, आम्, बहुसुवर्णपेक्षया, मधुरात् मधुपर्कात् च मधुराः।
11 तव दासःतैःशिक्षितःभवति, तेषां पालने च महत् फलं प्राप्यते।
12 तस्य दोषान् कःअवगन्तुं शक्नोति? गुप्तदोषेभ्यःमां शोधय।
13 तव दासम् अपि दम्भपापात् निवारय; तेषां मयि आधिपत्यं मा भवतु, तदा अहं ऋजुः भविष्यामि, महता अपराधात् निर्दोषः भविष्यामि।

14 मम मुखस्य वचनं मम हृदयस्य ध्यानं च भवतःदृष्टौ ग्राह्यं भवतु, हे भगवन्, मम बलं, मम मोक्षदाता च।

अध्याय 20

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) परमेश् वरः त्वां क्लेशदिने शृणुत। याकूबस्य परमेश्वरस्य नाम त्वां रक्षतु;
2 पवित्रस्थानात् त्वां साहाय्यं प्रेषय, सियोनतःत्वां बलं कुरु;
3 तव सर्वाणि बलिदानानि स्मर, तव होमबलिदानं च गृहाण; सेलाः ।
4 स्वहृदयानुसारं त्वां प्रयच्छ, सर्वान् परामर्शान् पूर्णं कुरु।
5 वयं तव मोक्षे आनन्दं प्राप्नुम; अस्माकं परमेश्वरस्य नाम्ना वयं स्वध्वजान् स्थापयिष्याम; परमेश् वरः तव सर्वान् याचनान् पूर्णं कुरु।
6 इदानीं अहं जानामि यत् परमेश्वरःस्वस्य अभिषिक्तं तारयति। सः तं स्वस्य पवित्रस्वर्गात् दक्षिणहस्तस्य त्राणबलेन श्रोष्यति।
7 केचित् रथेषु, केचित् अश्वेषु च विश्वसन्ति, किन्तु वयं परमेश्वरस्य परमेश्वरस्य नाम स्मरामः।
8 ते अवतारिताःपतिताःच, वयं तु उत्थित; ऋजुःच तिष्ठामः।
9 त्राहि प्रभो, वयं यदा आह्वानं कुर्मःतदा राजा अस्मान् शृणोतु।

अध्याय 21

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, तव बलेन राजा आनन्दं प्राप्स्यति। तव मोक्षे च सः कियत् महतीं आनन्दं प्राप्स्यति!
2 त्वया तस्मै हृदयस्य कामना दत्ता, तस्य अधरस्य याचना च न निरुद्धा। सेलाः।
3 त्वं हि सद्भावेन तं निवारयसि, तस्य शिरसि शुद्धसुवर्णस्य मुकुटं स्थापयसि।
4 सः त्वां प्राणान् याचितवान्, त्वं च तस्मै नित्यं नित्यं दिवसान् दत्तवान्।
5 तव मोक्षे तस्य महिमा महती अस्ति, त्वया तस्य उपरि गौरवं महिमा च स्थापितं।
6 त्वया तं अनन्तकालं यावत् धन्यं कृतम्, त्वया तं मुखेन अतिप्रसन्नं कृतम्।
7 यतः राजा परमेश् वरस् य विश् वासं करोति, परमेश् वरस् य दयायाःकारणात् सःन विचलितःभविष्यति।
8 तव हस्तः सर्वान् शत्रून् ज्ञास्यति, तव दक्षिणहस्तः त्वां द्वेषिणः ज्ञास्यति।
9 त्वं तान् तव क्रोधसमये अग्निमण्डपवत् करिष्यसि, परमेश् वरः तान् कोपेन ग्रसति, अग्निःतान् भक्षयिष्यति।
10 तेषां फलं त्वं पृथिव्या; तेषां बीजं च मनुष्यसन्ततितःनाशयसि।
11 ते त्वां प्रति दुष्कृतं मन्यन्ते स्म, ते दुष्टं युक्तिं कल्पयन्ति स्म, यत् ते कर्तुं न शक्नुवन्ति।
12 अतः त्वं तान् पृष्ठं कृत्वा स्थापयिष्यसि, यदा त्वं तेषां मुखं प्रति तारेषु तव बाणान् सज्जीकरोषि।
13 हे प्रभो, तव बलेन उच्चैः भव, तथा वयं तव सामर्थ्यस्य स्तुतिं गायिष्यामः।

अध्याय 22

1 (ऐजेलेथशहरस्य मुख्यसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) मम परमेश्वर, मम परमेश्वर, त्वं किमर्थं मां त्यक्तवान्? किमर्थं त्वं मम साहाय्यात् मम गर्जनवचनात् च एतावत् दूरम् असि?
2 हे मम देव, अहं दिवा रोदिमि, किन्तु त्वं न शृणोषि; रात्रौ च ऋतौ, न च तूष्णीम्।
3 त्वं तु पवित्रःअसि, हे इस्राएलस्य स्तुतिषु निवसन्।
4 अस्माकं पितरः त्वां विश्वसितवन्त; ते विश्वासं कृतवन्त; त्वया च तान् मोचितवान्।
5 ते त्वां क्रन्दन्ति मुक्ताःच त्वां विश्वसित्वा न लज्जिताः।
6 अहं तु कृमि; न मनुष्य; मनुष्याणां निन्दा, जनानां च अवहेलना।
7 ये मां पश्यन्ति ते सर्वे मां तिरस्कृत्य हसन्ति।
8 सः तं मोचयिष्यामि इति परमेश् वरं विश्वसितवान्, सः तं मोचयतु, यतःसःतस् य आनन्दं प्राप् यति।
9 त्वं तु मां गर्भात् बहिःनिष्कासितवान्, मातुः स्तनयोःउपरि स्थित्वा मां आशां कृतवान्।
10 अहं गर्भात् त्वयि क्षिप्त; त्वं मम मातुःउदरात् मम ईश्वरःअसि।
11 मम दूरं मा भव; क्लेशः हि समीपम् अस्ति; न हि कश्चित् साहाय्यं कर्तुं शक्नोति।
12 बहवःवृषभाःमां परिवेष्टितवन्त; बाशान्-नगरस्य बलवन्तःवृषभाः मां परितःकृतवन्तः।
13 ते मुखेन मां विवृजन्ति स्म, यथा कूप; गर्जन् सिंहःच।
14 अहं जलवत् पातितः अस्मि, मम सर्वाणि अस्थयः सन्धितः बहिः सन्ति, मम हृदयं मोमवत् अस्ति। मम आन्तरमध्ये द्रवति।
15 मम बलं कुम्भकं इव शुष्कं भवति; मम जिह्वा मम हनुमत्योः सह लसति; त्वं च मां मृत्युरजसा नीतवान्।
16 श्वाःहि मां परिवेष्टितवन्त; दुष्टानां सभा मां निवृतवन्त; मम हस्तौ पादौ च विदारितवन्तः।
17 मम सर्वाणि अस्थीनि वदामि, ते मां पश्यन्ति, प्रेक्षन्ते च।
18 ते मम वस्त्राणि तेषु विभज्य मम वेषेषु च चिट्ठीम् अकुर्वन्।
19 किन्तु त्वं मम दूरं मा भूत्, हे मम बल, त्वं मम साहाय्यं कर्तुं त्वरितम्।
20 मम प्राणान् खड्गात् मोचय; श्वशक्त्या मम प्रियः।
21 सिंहस्य मुखात् मां त्राहि, यतःत्वं मां एकशृङ्गशृङ्गात् श्रुतवान्।
22 अहं भ्रातृभ्यःतव नाम प्रवक्ष्यामि, सङ्घस्य मध्ये त्वां स्तुविष्यामि।
23 यूयं परमेश् वरभयं कुर्वन्त; तस्य स्तुतिं कुरुत। यूयं याकूबस्य वंशजाः सर्वे तस्य महिमां कुरुत; यूयं सर्वे इस्राएलस्य वंशजा; तस्मात् भयं कुरुत।
24 यतःसःपीडितानां दुःखं न अवहेलितवान्, न च घृणां कृतवान्। न च तेन मुखं निगूढम्; किन्तु यदा सःतं क्रन्दितवान् तदा सःश्रुतवान्।
25 महासङ्घे मम स्तुतिः भविष्यति, अहं तद्भयिनां पुरतः प्रतिज्ञां करिष्यामि।
26 नम्राःखादिष्यन्ति तृप्ताःच भविष्यन्ति, ते तं अन्वेषकान् परमेश् वरस् य स्तुतिं करिष् यन् ति, युष् माकं हृदयं सदा जीवति।
27 जगतः सर्वे अन्ताः स्मर्यन्ते, परमेश् वरं प्रति गमिष्यन्ति, सर्वे जातिजनाःतव पुरतःभजिष् यन् ति।
28 यतःराज्यं परमेश् वरस् य एव, स च राष्ट्राणाम् अधिपतिः।
29 पृथिव्यां स्थूलाः सर्वे खादन्ति भजन्ति च, ये सर्वे रजसा अवतरन्ति ते तस्य पुरतः प्रणम्य करिष्यन्ति, स्वप्राणान् कोऽपि जीवितुं न शक्नोति।
30 बीजं तस्य सेवां करिष्यति; तस्य गणना भगवते एकजन्मपर्यन्तं गण्यते।

31 ते आगत्य तस्य धर्मं जनयिष्यमाणं जनं प्रति वक्ष्यन्ति यत् सः एतत् कृतवान्।

अध्याय 23

१ (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) परमेश् वरः मम गोपालकः अस्ति; अहं न अभावं करिष्यामि।
2 सःमां हरितचरणेषु शयनं करोति, शान्तजलस्य पार्श्वे मां नयति।
3 सः मम प्राणान् पुनः स्थापयति, सः मां स्वनाम्नः कृते धर्ममार्गेषु नयति।
4 आम्, यद्यपि अहं मृत्योः छायायाः उपत्यकायां गच्छामि, तथापि अहं किमपि दुष्टं न बिभेमि, यतःत्वं मया सह असि। तव दण्डं तव दण्डं च ते मां सान्त्वयन्ति।
5 त्वं मम शत्रुणां सम्मुखे मम पुरतःमेजं सज्जीकरोषि, मम शिरसि तैलेन अभिषिञ्चसि; मम चषकःधावति।
6 मम जीवनपर्यन्तं सद्भावः दया च मम अनुसरणं करिष्यति, अहं च परमेश् वरस् य गृहे अनन्तकालं यावत् निवसति।

अध्याय 24

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) पृथिवी तस्याःपूर्णता च परमेश्वरस्य अस्ति। जगत्, ये च तत्र निवसन्ति।
2 सःसमुद्रेषु तम् आश्रित्य जलप्लावनेषु स्थापितवान्।
3 कः परमेश् वरस् य पर्वतम् आरोहति? यद्वा तस्य तीर्थे कः स्थास्यति?
4 शुद्धहस्तः शुद्धहृदयश्च यस्य सः। यः स्वात्मानं व्यर्थं न उत्थापितवान्, न च वञ्चना शपथं कृतवान्।
5 सःपरमेश् वरात् आशीर्वादं प्राप्स्यति, तस् य मोक्षदायिनी परमेश् वरात् च धार्मिकतां प्राप् यते।
6 हे याकूब, तव मुखं अन्विष्यमाणानां वंशःएषा एव। सेलाः।
7 हे द्वारे, शिरः उत्थापयन्तु; हे अनन्तद्वाराणि, उत्थापिताः भवन्तु; महिमा राजा च प्रविशति।
8 कोऽयं महिमाराजा? प्रभुः बलवान् पराक्रमी च, युद्धे पराक्रमी परमेश्वरः।
9 हे द्वारे, शिरःउत्थापयन्तु; हे अनन्तद्वाराणि, तान् अपि उत्थापयन्तु; महिमा राजा च प्रविशति।
10 कोऽयं महिमाराजा? गणपश्वरःस महिमाराजा। सेलाः।

अध्याय 25

१ (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, अहं त्वां प्रति मम प्राणान् उत्थापयामि।
2 हे मम देव, अहं त्वां विश्वसामि, मा लज्जाम्, मा मम शत्रवःमयि विजयं प्राप्नुयुः।
3 आम्, ये कश्चित् त्वां प्रतीक्षन्ते, ते लज्जिताःमा भूत्, ये अकारणम् अतिक्रमणं कुर्वन्ति।
4 हे भगवन् स्वमार्गान् दर्शयतु; तव मार्गान् मां शिक्षय।
5 मां स्वसत्येन नेतु, मां च शिक्षय, यतः त्वं मम मोक्षस्य परमेश्वरः असि; त्वयि अहं सर्वं दिवसं प्रतीक्षामि।
6 हे परमेश् वर, तव दयाया; तव दयायाःच स्मरणं कुरु; ते हि नित्यं पुरा एव आसन्।
7 मम यौवनस्य पापं न च मम अपराधान् न स्मर, हे परमेश् वर, तव दयायाःअनुसारं भवतःसद्भावाय मां स्मर।
8 परमेश् वरःशुभः ऋजुःच, अतःसःपापिनःमार्गे उपदिशेत्।
9 सः नम्रान् न्याये मार्गदर्शनं करिष्यति, नम्रान् च स्वमार्गं उपदिशति।
10 ये तस्य सन्धिं तस्य साक्ष्यं च पालन्ते तेषां कृते परमेश् वरस् य सर्वे मार्गाःदया सत्यं च सन्ति।
11 हे प्रभो, तव नाम्ना मम अधर्मं क्षमस्व। महत् हि ।
12 कः मनुष्यः यः परमेश् वरभयम् करोति? तं यथा चितेन मार्गेण उपदिशेत्।
13 तस्य आत्मा आरामेन वसति; तस्य बीजं च पृथिवीं उत्तराधिकारं प्राप्स्यति।
14 भगवतः रहस्यं तद्भयिभिः सह वर्तते। सः तान् स्वसन्धिं दर्शयिष्यति।
15 मम नेत्राणि नित्यं परमेश् वरं प्रति स्तः। यतःसःमम पादौ जालतः उद्धृत्य उत्कर्षयिष्यति।
16 मम समीपं गत्वा मयि दयां कुरु। अहं हि निर्जनः पीडितः च अस्मि।
17 मम हृदयस्य क्लेशाःविस्तारिताःहे त्वं मां दुखेभ्यःबहिःआनय।
18 मम दुखं मम दुखं च पश्यतु। मम सर्वाणि पापानि क्षमस्व।
19 मम शत्रून् विचारय; ते हि बहवःसन्ति; क्रूरद्वेषेण च मां द्वेष्टि।
20 हे मम प्राणान् पाहि मां मोचतु, अहं मा लज्जितः भवेयम्; यतः अहं त्वयि विश्वासं कृतवान्।
21 अखण्डता ऋजुता च मां रक्षतु; अहं हि त्वां प्रतीक्षामि।
22 हे परमेश्वर, इस्राएलं तस्य सर्वेभ्यःक्लेशेभ्यःमोचय।

अध्याय 26

१ (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, मम न्यायं कुरु। यतः अहं निष्ठया चरितवान्, अहं परमेश् वरस् य उपरि अपि विश् वासं कृतवान्। अतःअहं न स्खलिष्यामि।
2 हे भगवन् मां परीक्ष्य परीक्ष्य मां; मम लज्जां मम हृदयं च प्रयतस्व।
3 तव दया मम दृष्टेःपुरतःअस्ति, अहं च तव सत्येन चरितवान्।
4 अहं व्यर्थैःसह न उपविष्टः; न च व्यङ्ग्यैःसह प्रविशति।
5 अहं दुष्टानां सङ्घं द्वेष्टि; न च दुष्टैःसह उपविशति।
6 अहं निर्दोषतायां हस्तौ प्रक्षालिष्यामि, तथैव तव वेदीं परिवेष्टयिष्यामि, हे परमेश् वर।
7 अहं कृतज्ञतास्वरेण प्रचारयिष्यामि, तव सर्वाश्चर्यकर्माणि च कथयामि।
8 प्रभो, तव गृहस्य निवासस्थानं, तव गौरवस्य स्थानं च मया प्रियं कृतम्।
9 मम प्राणान् पापैः सह मा सङ्गृहीत, न च मम प्राणान् रक्तेन सह।
10 येषां हस्ते दुष्टता वर्तते, तेषां दक्षिणहस्तःघूसपूर्णः।
11 अहं तु मम निष्ठया चरिष्यामि, मां मोचय, मयि दयालुःच भव।
12 मम पादः समस्थाने तिष्ठति, अहं सभासु परमेश् वरं आशीषयिष्यामि।

अध्याय 27

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) परमेश् वरः मम प्रकाशः मम मोक्षः च अस्ति। कस्मात् भयं करिष्यामि? मम जीवनस्य बलं परमेश् वरः अस्ति; कस्मात् अहं भीतःभविष्यामि?

2 यदा दुष्टाः मम शत्रवः मम शत्रवः अपि मम मांसं खादितुम् आगच्छन्ति स्म तदा ते स्तब्धाःपतिताःच।
3 यद्यपि मम विरुद्धं गणःशिबिरं स्थापयति, तथापि मम हृदयं न भयं करिष्यति, यद्यपि मम विरुद्धं युद्धं प्रवर्तते, तथापि अहम् अस्मिन् विषये विश्वासं करिष्यामि।
4 मया परमेश् वरात् एकं वस्तु इष्टं यत् अहं तत् अन्वेषयिष्यामि। येन अहं जीवनपर्यन्तं परमेश् वरस् य गृहे निवसन् परमेश् वरस् य सौन्दर्यं पश्यन् तस् य मन्दिरे जिज्ञासितुं च शक् नोमि।
5 विपत्तौ मां स्वमण्डपे निगूहति। सः मां शिलायाम् उपरि स्थापयिष्यति।
6 इदानीं मम शिरःमम परितःमम शत्रुभ्यःउपरि उन्नतं भविष्यति, अतः अहं तस्य निवासस्थाने आनन्दबलिदानं करिष्यामि। अहं गास्यामि, आम्, अहं परमेश् वरस् य स्तुतिं गायिष्यामि।
7 हे परमेश्वर, यदा अहं स्वरेण क्रन्दयामि तदा शृणु, मयि अपि दयां कुरु, उत्तरं च ददातु।
8 यदा त्वं उक्तवान्, मम मुखं अन्वेष्यताम्। मम हृदयं त्वां अवदत्, हे भगवन्, अहं तव मुखं अन्वेषयिष्यामि।
9 मम दूरं मुखं मा गोपय; क्रोधेन तव सेवकं मा दूरं कुरु, त्वं मम सहायकःअभव; मा मां त्यज, मा मां त्यज, मम मोक्षेश्वर।
10 यदा मम पिता मम माता च मां त्यजन्ति तदा परमेश् वरः मां गृह्णीयात्।
11 हे प्रभो मां स्वमार्गं शिक्षय, मम शत्रुणां कारणात् मां च समतलमार्गे नयतु।
12 मम शत्रुणां इच्छां मा मां प्रयच्छ, यतः मयि क्रूरतां निश्वसन्तः मिथ्यासाक्षिणःमम विरुद्धं उत्तिष्ठन्ति।
13 अहं मूर्च्छितःअभवम्, यावत् अहं जीवितानां देशे परमेश् वरस् य सद्भावं द्रष्टुम् न विश् वासं कृतवान्।
14 प्रभुं प्रतीक्षस्व, साहसं कुरु, सःतव हृदयं दृढं करिष्यति, अहं परमेश्वरं प्रतीक्षस्व।

अध्याय 28

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे मम शिला परमेश् वर, अहं त्वां प्रति आह्वानं करिष्यामि। मा मम मौनम्, मा भूत् यदि त्वं मयि मौनम् असि तर्हि अहं गर्ते अवतरतां इव भवेयम्।
2 यदा अहं त्वां क्रन्दयामि, यदा अहं तव पवित्रं वचनं प्रति हस्तान् उत्थापयामि तदा मम याचनां वाणीं शृणु।
3 दुष्टैः अधर्मकर्मिभिः सह मां मा आकर्षयतु, ये स्वपरिजनं प्रति शान्तिं वदन्ति, किन्तु तेषां हृदये दुष्टता वर्तते।
4 तेषां कर्मणानुसारं दुष्कृतं च ददातु। तेषां मरुभूमिं प्रयच्छ।
5 यतःते परमेश् वरस् य कर्माणि तस् य हस्तस् य कार्याणि च न मन्यन्ते, अतःसःतान् नाशयिष्यति, न च तान् निर्मास्यति।
6 मम याचनानां वाणीं श्रुत्वा परमेश् वरःधन्यःभवतु।
7 परमेश् वरः मम बलं कवचम् च; मम हृदयं तस्मिन् विश्वासं कृतवान्, अहं च साहाय्यं प्राप्नोमि, अतःमम हृदयं बहु आनन्दयति; मम गीतेन च तं स्तुविष्यामि।
8 परमेश् वरः तेषां सामर्थ् यम्, स च तस् य अभिषिक्तानां त्राणकबलम्।
9 तव प्रजाःत्राहि, तव उत्तराधिकारं च आशीर्वादं ददातु, तान् अपि पोषय, तान् अनन्तकालं यावत् उत्थापय च।

अध्याय 29

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे महाबला; परमेश् वराय ददातु, परमेश् वराय महिमानं बलं च ददातु।
2 परमेश् वरस् य नाम् यस् य महिमा ददातु। पवित्रतायाःसौन्दर्ये भगवन्तं भजस्व।
3 परमेश् वरस् य वाणी जलेषु वर्तते, महिमानस् य परमेश् वरः गर्जति, परमेश् वरःबहुजलयोःउपरि वर्तते।
4 परमेश् वरस् य वाणी प्रबलः अस्ति; भगवतः वाणी महिमापूर्णा अस्ति।
5 परमेश् वरस् य वाणी देवदारान् भङ्क्ते। आम्, परमेश् वरः लेबनान-देशस्य देवदारवृक्षान् भङ्क्ते।
6 स तान् अपि वत्सवत् कूर्दनं करोति; लेबनानः सिरियन् च युवा एकशृङ्गःइव।
7 परमेश् वरस् य वाणी अग्निज्वालान् विभजति।
8 परमेश् वरस् य वाणी प्रान्तरं कम्पयति; परमेश् वरः कादेश-प्रान्तरं कम्पयति।
9 परमेश् वरस् य वाणी मृगान् वत्सान् जनयति, वनानि च आविष्करोति, तस्य मन्दिरे च प्रत्येकं स्वमहिमाम् वदति।
10 परमेश् वरःजलप्रलये उपविशति; आम्, परमेश् वरःसदा राजा उपविशति।
11 प्रभुः स्वप्रजाय बलं दास्यति; परमेश् वरः स्वजनं शान् तिस् य आशीर्वादं दास्यति।

अध्याय 30

1 (दाऊदस्य वंशस्य समर्पणसमये स्तोत्रं गीतं च।) हे परमेश् वर, अहं त्वां प्रशंसयामि। त्वया मां उत्थापितं, मम शत्रून् मयि न हर्षितवान्।
2 हे मम परमेश्वर, अहं त्वां क्रन्दितवान्, त्वं च मां स्वस्थं कृतवान्।
3 हे भगवन्, त्वं मम प्राणान् चिताद् उत्थापितवान्, त्वया मां जीवितं कृतवान् यत् अहं गर्तं न गच्छामि।
4 हे तस्य पवित्राः भगवतः कृते गायन्तु, तस्य पवित्रतायाः स्मरणसमये च धन्यवादं वदन्तु।
5 यतःतस्य क्रोधःक्षणमात्रं स्थास्यति; तस्य अनुकूले जीवनम् अस्ति, रोदनं रात्रौ यावत् स्थास्यति, किन्तु प्रातकाले आनन्दःआगच्छति।
6 मम समृद्धौ च अहं अवदम्, अहं कदापि न चलिष्यामि।
7 प्रभो, त्वं तव अनुग्रहेण मम पर्वतं दृढं कृतवान्, त्वं मुखं निगूढवान् अहं च व्याकुलःअभवम्।
8 अहं त्वां प्रार्थितवान् हे परमेश् वर; अहं च परमेश् वरं प्रार्थितवान्।
9 यदा अहं गर्तं गच्छामि तदा मम रक्तेन किं लाभः? किं त्वां रजः स्तोषयिष्यति ? किं तव सत्यं वक्ष्यति?
10 हे परमेश् वर, शृणु, मयि दयां कुरु, परमेश् वर; भवान् मम सहायकःभव।
11 त्वं मम शोकं नृत्यरूपेण परिणमयसि, त्वं मम वस्त्रं विहाय हर्षेण मां बद्धवान्।
12 यथा मम महिमा त्वां स्तुतिं गायति, न तु मौनम्। हे मम परमेश्वर, अहं त्वां नित्यं धन्यवादं दास्यामि।

अध्याय 31

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, अहं त्वयि विश्वासं करोमि। अहं कदापि लज्जां न करोतु, तव धर्मेण मां मोचय।
2 कर्णं मम समक्षं प्रणमय; शीघ्रं मां मोचय, त्वं मम दृढं शिला भव, मां त्राणार्थं रक्षणगृहं भवतु।
3 त्वं हि मम शिला मम दुर्गः च। अतः तव नामनिमित्तं मां नीत्वा मार्गदर्शनं कुरु।"
4 तेषां मम कृते यत् जालं स्थापितं तस्मात् मां बहिःआकर्षय, यतः त्वं मम बलं असि।
5 अहं तव हस्ते मम आत्मानं समर्पयामि, हे सत्येश्वर परमेश्वर, त्वं मां मोचितवान्।
6 अनृतं व्यर्थं कुर्वतां मया द्वेष्टि, किन्तु अहं परमेश्वरे विश्वासं करोमि।
7 अहं तव दयायाःआनन्देन आनन्दयिष्यामि, यतःत्वया मम क्लेशः विचारित; त्वं मम आत्मानं विपत्तौ ज्ञातवान्;
8 न मां शत्रुहस्ते निरुद्धवान्, त्वया मम पादौ विशाले कक्षे स्थापिताः।
9 हे भगवन् मयि दयां कुरु, यतःअहं संकटग्रस्तःअस्मि, मम नेत्रं दुःखेन ग्रस्तम्, आम्, मम आत्मा मम उदरं च।
10 मम जीवनं दुःखेन, मम वर्षाणि च निश्वसने व्यतीतानि, मम अधर्मात् मम बलं क्षीणं भवति, मम अस्थीनि च क्षीणाःभवन्ति।
11 अहं सर्वेषु शत्रुषु विशेषतया मम प्रतिवेशिनः मध्ये निन्दितः अभवम्, मम परिचितानाम् अपि भयम् अभवम्, ये मां बहिः दृष्टवन्तःते मम पलायिताः।
12 अहं मृतःइव विस्मृतःअस्मि, अहं भग्नपात्रवत् अस्मि।
13 अनेकेषां निन्दां मया श्रुतम्, सर्वतोभयम् आसीत्, ते मम विरुद्धं युक्तिं कुर्वन्तःमम प्राणान् हर्तुं चिन्वन्ति स्म।
14 अहं तु परमेश् वरःत्वयि विश् वासं कृतवान्, अहं अवदम्, त्वं मम परमेश् वरःअस् ति।
15 मम कालः तव हस्ते अस्ति, मम शत्रुणां हस्तात्, मां उत्पीडकानां हस्तात् च मां मोचय।
16 तव दासस्य उपरि मुखं प्रकाशय, तव दयायाः कारणात् मां त्राहि।
17 हे परमेश् वर, अहं लज्जा मा भूत्। अहं त्वां आहूतवान्, दुष्टाः लज्जिताःभवन्तु, ते चितायां मौनं कुर्वन्तु।
18 मृषाधराः अधराः मौनं कुर्वन्तु; ये धर्मिणां विरुद्धं गर्वेण अवमानानापूर्वकं च दुःखदं वदन्ति।
19 अहो कियत् महत् तव सद्भाव; यत् त्वया भयभीतानां कृते स्थापितं; यत् त्वया विश्वासिनां कृते मनुष्यपुत्राणां पुरतःकृतं!
20 त्वं तान् मनुष्यस्य अभिमानात् स्वसन्निधौ रहस्ये निगूहसि, तान् जिह्वाविवादात् मण्डपे गुप्तरूपेण रक्षिष्यसि।
21 प्रभुः धन्यः भवतु, यतः सः मयि दृढनगरे स्वस्य अद्भुतं दयाम् अकरोत्।
22 अहं त्वरया अवदम्, "अहं तव दृष्टेःपुरतःविच्छिन्नःअस्मि, तथापि त्वया मम याचनां वाणी श्रुता।
23 हे तस्य सर्वे पवित्राः परमेश्वरं प्रेम कुर्वन्तु, यतः परमेश् वरः विश्वासिनां रक्षणं करोति, अभिमानी कर्तुःच प्रचुरं फलं ददाति।
24 ये सर्वे परमेश् वरस् य आशां कुर्वन् ति, ते सर्वे शौर्यं कुरुत, सः युष् माकं हृदयं दृढं करिष्यति।

अध्याय 32

१ (दाऊदस्य स्तोत्रम्, मस्चिल्।) धन्यः यस्य अपराधः क्षमित; यस्य पापं आच्छादितम् अस्ति।
2 धन्यःस मनुष्यःयस्य परमेश् वरःअधर्मं न गणयति, यस् य आत् मायां च कपटःनास्ति।
३ यदा अहं मौनं कृतवान् तदा मम अस्थयःमम गर्जनेन सर्वं दिवसं वृद्धाःअभवन् ।
4 दिवारात्रौ तव हस्तःमयि गुरुःआसीत्, मम आर्द्रता ग्रीष्मकालस्य अनावृष्टौ परिणमति। सेलाः।
5 अहं त्वां मम पापं स्वीकृतवान्, मम अधर्मं च न निगूढम्। अहं अवदम्, अहं परमेश् वरस् य समक्षं मम अपराधान् ज्ञापयिष्यामि; त्वं च मम पापस्य अधर्मं क्षमितवान्। सेलाः।
6 यतो हि कश्चित् त्वां प्रार्थयिष्यति यस्मिन् काले त्वं प्राप्स्यसि।
7 त्वं मम निगूढस्थानम् असि; त्वं मां क्लेशात् रक्षिष्यसि; त्वं मां मोक्षगीतैःपरितःकरिष्यसि। सेलाः।
8 अहं त्वां शिक्षयिष्यामि, यथा गमिष्यसि, तत् त्वां मार्गदर्शनं करिष्यामि।
9 अश्वस्य खच्चरस्य वा इव मा भूत्, यस्य बोधः नास्ति, यस्य मुखं कटकेन लङ्घनेन च धारयितव्यं, येन ते भवतः समीपं न आगच्छन्ति।
10 दुष्टानां बहूनि दुःखानि भविष्यन्ति, किन्तु यः परमेश्वरे विश्वासं करोति, सःतं परिवेष्टयिष्यति।
11 हे धर्मिणः सर्वे परमेश् वरेण आनन्दं कुरुत, हर्षेण च उद्घोषयन्तु।

अध्याय 33

1 हे धर्मिण; भगवता आनन्दं कुरुत, यतः ऋजुजनानां कृते स्तुतिः शोभते।
2 वीणाभिःपरमेश्वरस्य स्तुतिं कुरुत, स्तोत्रेण दशतारवादेन च तस्मै गायन्तु।
3 तस्मै नूतनं गीतं गायत; उच्चैःशब्देन कुशलतया क्रीडन्तु।
4 यतः परमेश् वरस् य वचनं सम्यक् अस्ति; तस्य च सर्वाणि कार्याणि सत्येन क्रियन्ते।
5 सः धर्मं न्यायं च प्रेम करोति, पृथिवी परमेश् वरस् य सद्भावेन परिपूर्णा अस्ति।
6 परमेश् वरस् य वचनेन स् वर्गाः निर्मिता; तेषां च सर्वेषां गणानां मुखस्य निश्वासेन।
7 समुद्रस्य जलं राशौ सङ्गृह्य गभीरं भण्डारगृहेषु निक्षिपति।
8 पृथिवी सर्वा भगवतः भयं कुर्वन्तु, जगन्निवासिनः सर्वे तस्य विस्मयेन तिष्ठन्तु।
9 सः उक्तवान्, तत् सम्पन्नम्; सः आज्ञापितवान्, तत् च दृढतया स्थितम्।
10 परमेश् वरः अन्यजातीयानां युक्तिं विफलं करोति, प्रजानां युक्तिं निष्फलं करोति।
11 परमेश् वरस् य उपदेशः सर्व्वजन्मनि यावत् तस् य हृदयस् य विचाराःसदा तिष्ठति।
12 धन्यं तत् राष्ट्रं यस्य परमेश् वरः परमेश् वरः अस् ति। ये च जनान् स्वयम् उत्तराधिकाराय चिनोति।
13 परमेश् वरःस् वर्गात् पश्यति; सःसर्वान् मनुष्यपुत्रान् पश्यति।
14 स्वनिवासस्थानात् सर्वान् पृथिवीवासिनःपश्यति।
15 स तेषां हृदयं समानं करोति; तेषां सर्वाणि कार्याणि मन्यते।

16 न कश्चित् राजा गणसङ्केतेन उद्धारित; पराक्रमी बहुबलेन न मोच्यते।
17 अश्वः अभयस्य कृते व्यर्थ; सः स्वस्य महता बलेन कञ्चित् न मोचयिष्यति।
18 पश्यत, परमेश्वरस्य दृष्टिः तस्माद्भयिषु, तस्य दयायाः आशां कुर्वतां प्रति वर्तते।
19 तेषां प्राणान् मृत्योःउद्धाराय, दुर्भिक्षे च जीवितान् कर्तुं।
20 अस्माकं प्राणा प्रभुं प्रतीक्षते, सः अस्माकं साहाय्यः कवचः च अस्ति।
21 यतः तस्य पवित्रनाम्नि विश्वासं कृत्वा अस्माकं हृदयं तस्मिन् आनन्दं प्राप्स्यति।
22 यथा वयं त्वयि आशास्महे, तव दया अस्माकं उपरि भवतु।

अध्याय 34

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्, यदा सः अबीमेलेकस्य समक्षं स्वव्यवहारं परिवर्तयति स्म, यः तं निष्कासितवान्, सः च गतः) अहं सर्वदा परमेश् वरं आशीर्वादयिष्यामि, तस्य स्तुतिः मम मुखेन नित्यं भविष्यति।
2 मम आत्मा तां परमेश् वरेण गर्वं करिष्यति, विनयशीलाः तत् श्रुत्वा आनन्दं प्राप्नुयुः।
3 हे मया सह परमेश् वरस् य महिमां कुरु, वयं च मिलित्वा तस्य नाम उत्थापयामः।
4 अहं परमेश् वरं अन्विषम्, सः मां श्रुत्वा सर्वभयात् मां मोचितवान्।
5 ते तं दृष्ट्वा लघुतां प्राप्तवन्त; तेषां मुखं न लज्जितम्।
6 अयं दरिद्रः क्रन्दितवान्, परमेश् वरः तं श्रुत्वा सर्वक्लेशात् तं तारितवान्।
7 परमेश् वरस् य दूतःतस् य भयभीतानां परितःशिबिरं कृत्वा तान् मोचयति।
8 हे आस्वादय पश्य च यत् परमेश् वरःसत् यम् अस्ति, यःमनुष् यस् य विश् वासं करोति सःधन्यः।
9 हे तस्य पवित्राःपरमेश्वरं भयं कुरुत, यतःतस्य भयभयानां अभावः नास्ति।
10 सिंहाः अभावं कुर्वन्ति, क्षुधां च प्राप्नुवन्ति, किन्तु ये परमेश् वरं अन्वेषकाःसन्ति, तेषां किमपि हितं न अभावःभविष्यति।
11 हे बालकाः आगच्छन्तु, मम वचनं शृणुत, अहं युष्मान् परमेश् वरभयम् उपदिशामि।
12 कःमनुष्यःजीवनं इच्छन् बहुदिनानि प्रेम्णा भद्रं द्रष्टुं शक्नोति?
13 जिह्वां दुष्टात्, अधरं च भ्रष्टवाक्यात् रक्षतु।
14 अशुभात् विरह्य भद्रं कुरु; शान्तिं अन्वेष्यताम्, तस्य अनुसरणं च कुरुत।
15 परमेश् वरस् य नेत्राणि धार्मिकेषु स् ति, तस् य आक्रोशं प्रति तस्य कर्णाःउद्घाटिताःसन्ति।
16 परमेश् वरस् य मुखम् अशुभकर्तृणां विरुद्धम् , पृथ् वीतःतेषां स्मरणं विनाशयितुं।
17 धर्मिणः क्रन्दन्ति, परमेश् वरः शृण्वन् सर्वक्लेशात् तान् मोचयति।
18 भग्नहृदयानां समीपे परमेश्वरः समीपं वर्तते। पश्चात्तापात्मनाम् उद्धारयति च।
19 धर्मिणां क्लेशाः बहवः सन्ति, किन्तु सर्वेभ्यः परमेश् वरः तं मोचयति।
20 सःसर्वान् अस्थीन् रक्षति, तेषु एकमपि न भग्नम्।
21 दुष्टान् दुष्टान् हन्ति, ये च धार्मिकान् द्वेष्टि, ते निर्जनाःभविष्यन्ति।
22 परमेश् वरःस्वदासानाम् प्राणान् मोचयति, तस् य विश् वासिनः कोऽपि निर्जनःन भविष्यति।

अध्याय 35

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, मया सह युद्धं कुर्वतां सह मम पक्षं प्रार्थय, ये मया सह युद्धं कुर्वन्ति, तेषां विरुद्धं युद्धं कुरु।
२ कवचं बकलं च गृहीत्वा मम साहाय्यार्थं उत्तिष्ठतु।
3 शूलम् अपि बहिः आकृष्य मां पीडयन्तः मार्गं निवारय, मम आत्मानं वद, अहमेव तव मोक्षः।
4 मम प्राणान् अन्वेषकाः लज्जिताः भवन्तु, ते मम क्षतिं कल्पयन्तः भ्रमिताःभवन्तु।
5 ते वायुना पुरतः तृणवत् भवन्तु, परमेश् वरस् य दूतः तान् अनुसृत्य भवन्तु।
6 तेषां मार्गः अन्धकारमयः स्खलितः च भवतु, परमेश् वरस् य दूतः तान् पीडयेत्।
7 अकारणं हि मम कृते स्वजालं गर्ते निगूढं यत् ते मम प्राणाय अकारणं खनितवन्तः।
8 अप्रमत्तःतस्य उपरि विनाशःआगच्छतु; तस्य निगूढजालं आत्मानं गृह्णातु, तस्मिन् एव विनाशे सःपततु।
9 मम प्राणा प्रभुना आनन्दं प्राप्स्यति, तस्य मोक्षे आनन्दं प्राप्स्यति।
10 मम सर्वाणि अस्थीनि वदिष्यन्ति, हे परमेश् वर; यःत्वत् सदृशः कोऽस्ति यः दरिद्रान् अतिबलवान्, आम्, दरिद्रान् दीनान् च लुण्ठकात् मोचयति?
11 मिथ्यासाक्षिणः उत्तिष्ठन्ति स्म; ते मम उपरि तानि वस्तूनि स्थापयन्ति स्म यत् अहं न जानामि स्म।
12 ते मम प्राणदोषाय दुष्कृतं हिताय प्रतिफलं दत्तवन्तः।
13 मम तु रोगाक्रान्तेषु मम वस्त्रं बोटवस्त्रम् आसीत्, अहं उपवासेन मम प्राणान् विनयितवान्। मम प्रार्थना च मम स्वस्य वक्षस्थले पुनःआगता।
14 अहं मम मित्रं भ्राता वा इव वर्तितवान्, अहं मातुःशोकं कुर्वन् इव प्रणामम् अकरोम्।
15 किन्तु मम दुखे ते हर्षिताः सन्तः समागता; आम्, क्षुद्रजनाः मम विरुद्धं समागता; अहं तु तत् न जानामि स्म। ते मां विदारितवन्त; न च निवृत्ताः।
16 भोजेषु पाखण्डिभिःउपहासकैःसह दन्तैःमां क्रन्दन्ति स्म।
17 भगवन्, कियत्कालं यावत् त्वं पश्यसि? तेषां विनाशेभ्यः मम आत्मानं मोचय, सिंहेभ्यःप्रिये।
18 अहं त्वां महासङ्के धन्यवादं दास्यामि, बहुजनानाम् मध्ये त्वां स्तुविष्यामि।
19 मम शत्रवः मयि अन्यायपूर्वकं न आनन्दयन्तु, अकारणं मां द्वेष्टिभिःनेत्रेण मा निमिषं कुर्वन्तु।
20 ते शान्तिं न वदन्ति, किन्तु देशे शान्तानाम् विरुद्धं वञ्चनाम् कल्पयन्ति।
21 आम्, ते मम विरुद्धं मुखं विस्तृतं कृत्वा अवदन्, आह, अह, अस्माकं नेत्रेण तत् दृष्टम्।
22 एतत् त्वया दृष्टं भगवन्, मौनं मा कुरु, हे भगवन्, मम दूरं मा भव।
23 मम ईश्वरं मम प्रभुं च मम न्यायाय जागरय।
24 हे मम परमेश्वर, तव धर्मानुसारं मम न्यायं कुरु। ते च मयि न आनन्दयन्तु।
25 ते हृदये मा वदन्तु, अहो, अस्माकं इच्छा अस्ति।

26 मम क्षतिं दृष्ट्वा लज्जिताः भ्रमिताः च भवन्तु, ये मम विरुद्धं महिमा वदन्तःलज्जा अपमानं च धारयन्तु।
27 ते मम धार्मिककार्यानुग्रहं कुर्वन्तःहर्षेण आनन्देन उद्घोषयन्तु, आम्, ते नित्यं वदन्तु, यः परमेश् वरः स्वदासस्य समृद्धौ प्रसन्नः भवति, सःमहिमान् प्राप्नुयात्।
28 मम जिह्वा तव धर्मं तव स्तुतिं च सर्वं दिवसं वदिष्यति।

अध्याय 36

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, परमेश् वरस् य सेवकस्य दाऊदस् य स्तोत्रम्।) दुष्टानां अपराधः मम हृदये कथयति यत्, तस्य दृष्टौ परमेश् वरभयम् नास्ति।
2 सःस्वदृष्टिषु स्वं चाटुकारिताम् करोति यावत् तस्य अधर्मःद्वेष्यःन लभ्यते।
3 तस्य मुखस्य वचनं अधर्मं वञ्चनं च, सः बुद्धिमान् भद्रं च त्यक्तवान्।
4 सःस्वशयने दुष्टतां कल्पयति; सः अहितमार्गे आत्मानं स्थापयति; सःदुष्टं न घृणां करोति।
5 हे प्रभो, तव दया स्वर्गे वर्तते। तव विश्वासःच मेघपर्यन्तं गच्छति।
6 महापर्वता इव तव धर्म; तव न्यायाः महती गभीराःसन्ति, हे प्रभु, त्वं मनुष्यान् पशून् च रक्षसि।
7 हे ईश्वर, तव प्रेम्णः कियत् उत्तमम्! अतः मनुष्यसन्ततिः तव पक्षच्छायायां स्वविश्वासं स्थापयन्ति।
8 ते तव गृहस्य मेदः प्रचुरं तृप्ताः भविष्यन्ति; त्वं च तव भोगनदीं पापयिष्यसि।
9 त्वया सह जीवनस्य स्रोतः अस्ति, तव प्रकाशे वयं प्रकाशं पश्यामः।
10 हे त्वां विज्ञातानां प्रति तव प्रसादं निरन्तरं कुरु; ऋजुहृदयेषु च तव धर्मः।
11 अभिमानस्य पादःमम विरुद्धं मा आगच्छेत्, दुष्टानां हस्तःमां मा दूरं करोतु।
12 अधर्मकार्यकर्तारः पतिताः सन्ति, ते निक्षिप्ता; उत्तिष्ठितुं न शक्ष्यन्ति।

अध्याय 37

१ (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) दुष्कृतानां कारणात् मा चिन्तय, अधर्मकर्मिणां विषये च मा ईर्ष्या।
2 ते शीघ्रमेव तृणवत् छित्त्वा हरितौषधिवत् शुष्कं भविष्यन्ति।
3 परमेश्वरे विश्वासं कुरुत, भद्रं कुरु; तथा त्वं देशे निवससि, खलु भोजिष्यसि।”
4 परमेश्वरे अपि आनन्दं कुरु; स च तव हृदयस्य कामान् दास्यति।
5 स्वमार्गं परमेश्वराय समर्पय; तस्मिन् अपि विश्वासं कुरु; स च तत् सम्पादयिष्यति।
6 स तव धर्मं प्रकाशवत्, तव न्यायं च मध्याह्नवत् प्रसारयिष्यति।
7 प्रभुना विश्रामं कुरु, धैर्यपूर्वकं च तस्य प्रतीक्षां कुरु, तस्य मार्गे समृद्धस्य, दुष्टानां युक्तीनां कारणात् मा चिन्ता कुरु।
8 क्रोधं निवर्तय, क्रोधं च त्यज, दुष्कृतं कर्तुं कथमपि मा चिन्तय।
9 दुष्कृताः विनाशिताः भविष्यन्ति, ये तु परमेश् वरं प्रतीक्षन्ते ते पृथिवीं प्राप्नुयुः।
10 किञ्चित्कालं यावत् दुष्टःन भविष्यति।
11 किन्तु नम्रजनाःपृथिवीं उत्तराधिकारं प्राप्नुयु; शान्तिप्रचुरतायां च रमिष्यन्ति।
12 दुष्टःधर्मिणःविरुद्धं षड्यन्त्रं करोति, तं दन्तैःक्रन्दति।
13 प्रभुःतं हसिष्यति, यतःसःपश्यति यत् तस्य दिवसःआगच्छति।
14 दुष्टाःखड्गं बहिःआकृष्य धनुषां नतवन्त; दरिद्रान्, दरिद्रान् च पातयितुं, ऋजुवशिणःच वधं कर्तुं च।
15 तेषां खड्गःस्वहृदयं प्रविशति, तेषां धनुःभग्नाःभविष्यन्ति।
16 धर्मात्मनःयत् किञ्चित् अस्ति तत् बहुदुष्टानां धनात् श्रेयस्करम्।
17 दुष्टानां बाहू भग्नाःभविष्यन्ति, परमेश् वरःधार्मिकान् पालयति।
18 परमेश् वरः ऋजुजनानाम् आयुः जानाति, तेषां उत्तराधिकारः सदा भविष् यति।
19 अशुभकाले ते न लज्जिताः भविष्यन्ति, दुर्भिक्षदिनेषु च ते तृप्ताः भविष्यन्ति।
20 किन्तु दुष्टाःविनश्यन्ति, परमेश् वरस् य शत्रवःमेषस् य मेदःइव भविष्यन्ति, ते भक्षयिष् यन् ति। धूमेषु ते भक्षयिष्यन्ति।
21 दुष्टःऋणं गृह्णाति, पुनःन दास्यति, किन्तु धर्मात्मा दयां करोति, ददाति च।
22 ये हि तस्य धन्यतां प्राप्नुयु; ते पृथिवीं उत्तराधिकारं प्राप्नुयु; ये च तस्य शापं प्राप्नुयु; ते विच्छिन्नाःभविष्यन्ति।
23 सत्पुरुषस्य पदानि परमेश् वरेण व्यवस्थितानि सन्ति, सः स्वमार्गे रमते।
24 सःपतति चेदपि सःसर्वथा न पातितः भविष्यति, यतःपरमेश् वरः तं हस्तेन धारयति।
25 अहं तरुणः आसम्, अधुना वृद्धः अभवम्; तथापि मया धर्मात्मा परित्यक्तं न दृष्टं, तस्य बीजं च रोटिकां याचमानं न दृष्टम्।
26 सःनित्यं दयालुःऋणं च ददाति; तस्य बीजं च धन्यम्।
27 अशुभात् विरह्य भद्रं कुरु; नित्यं च निवसन्ति।
28 यतः परमेश् वरः न्यायं प्रेम्णा स् व पवित्रान् न त्यजति। ते अनन्तकालं यावत् रक्षिताः सन्ति, दुष्टानां तु बीजं विच्छिन्नं भविष्यति।
29 धर्मिणःभूमिं उत्तराधिकारं प्राप्नुयु; तत्र नित्यं निवसन्ति।
30 धर्मिणःमुखं प्रज्ञां वदति, तस्य जिह्वा न्यायं वदति।
31 तस्य परमेश् वरस् य नियमः तस्य हृदये वर्तते। तस्य कश्चन अपि सोपानःन स्खलति।
32 दुष्टःधर्मात्मानं पश्यन् तं वधं कर्तुम् इच्छति।
33 परमेश् वरः तं हस्ते न त्यक्ष्यति, न च न्यायाधीशः सन् दण्डं करिष्यति।
34 परमेश् वरं प्रतीक्षस्व, तस्य मार्गं च रक्षतु, सःत्वां भूमिं प्राप्नुयात्, यदा दुष्टाःविच्छिन्नाःभवन्ति, तदा त्वं तां द्रक्ष्यसि।
35 अहं दुष्टान् महाशक्तिं हरितवृक्षवत् प्रसारयन्तं दृष्टवान्।
36 तथापि सःगत; पश्यतु, सःनासीत्, अहं तं अन्विषम्, किन्तु सःन लब्धः।
37 सिद्धं पुरुषं चिह्नित्वा ऋजुं पश्य, यतः तस्य मनुष्यस्य अन्तः शान्तिःएव।
38 अपराधिनः तु मिलित्वा विनश्यन्ति, दुष्टानां अन्त्यः विनाशितः भविष्यति।
39 धर्मिणां मोक्षः परमेश् वरस् य एव, सः तेषां क्लेशसमये तेषां सामर्थ्यं वर्तते।
40 परमेश् वरःतान् साहाय्यं करिष्यति, तान् मोचयिष्यति, सःतान् दुष्टेभ्यःमोचयिष्यति, तान् तारयिष्यति च, यतःते तस्मिन् विश्वसन्ति।

अध्याय 38

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्, स्मरणार्थम्।) हे परमेश् वर; तव क्रोधेन मां मा भर्त्सय, तव उष्णप्रसन्नतायां मा मां दण्डय।
2 तव बाणाःमयि दृढतया लसन्ति, तव हस्तःमां च पीडयति।
3 तव क्रोधात् मम शरीरे सुस्थता नास्ति; न च मम पापात् मम अस्थिषु विश्रामःअस्ति।
4 मम अधर्माः मम शिरसि गता; ते मम कृते गुरुभारवत् अतिभारवन्तः।
5 मम व्रणाःदुर्गन्धिताःभ्रष्टाःच मम मूर्खतायाःकारणात्।
6 अहं व्याकुलः अस्मि; अहं बहु प्रणतः अस्मि; अहं सर्वं दिवसं शोकं गच्छामि।
7 मम कटिः घृणितव्याधिना पूरिता अस्ति, मम शरीरे च स्वस्थता नास्ति।
8 अहं दुर्बलः भग्नः च, अहं हृदयस्य विक्षिप्ततायाः कारणात् गर्जितवान्।
9 भगवन् मम सर्वकामना तव पुरतः अस्ति; न च मम निश्वसः त्वत्तः निगूढः।
10 मम हृदयं श्वसति, मम बलं क्षीणं करोति, यथा मम नेत्रप्रकाशः अपि मम गतः।
11 मम कान्ताःमम मित्राणि च मम व्रणात् दूरं तिष्ठन्ति; मम ज्ञातयः च दूरं तिष्ठन्ति।
12 मम प्राणान् इच्छन्तःअपि मम कृते जालं स्थापयन्ति, मम क्षतिं इच्छन्तःच दुष्टं वदन्ति, सर्वं दिवसं च वञ्चनाम् कल्पयन्ति।
13 अहं तु बधिरःइव न श्रुतवान्। अहं मूकःइव आसीत् यःमुखं न उद्घाटयति।
14 एवं अहं मनुष्यःइव आसीत् यः न शृणोति, यस्य मुखे भर्त्सना नास्ति।
15 हे परमेश्वर, त्वयि आशां करोमि, हे मम परमेश्वर, श्रोष्यति।
16 अहं अवदम्, शृणुत, अन्यथा ते मयि आनन्दं न प्राप्नुयुः।
17 अहं स्थगितुं सज्जःअस्मि, मम दुःखं च नित्यं मम पुरतःवर्तते।
18 अहं हि मम अधर्मं वक्ष्यामि; अहं मम पापस्य विषये दुःखं करिष्यामि।
19 किन्तु मम शत्रवः सजीवा; ते बलवन्तः च, ये मां द्वेष्टि, ते बहुसंख्याकाःभवन्ति।
20 ये अपि हिताय दुष्कृतं कुर्वन्ति ते मम प्रतिद्वन्द्विनःसन्ति; यतः अहं तत् वस्तु अनुसृत्य यत् सद् अस्ति।
21 हे भगवन् मा मां त्यज, हे मम देव, मम दूरं मा भव।
22 शीघ्रं कुरु मम साहाय्यार्थं भगवन् मम त्राण।

अध्याय 39

1 (प्रमुखं संगीतकारं यदुथुनं प्रति दाऊदस्य स्तोत्रम्।) अहं अवदम्, अहं जिह्वाया पापं न करोमि इति मम मार्गं सावधानं करिष्यामि अहम्।
2 अहं मौनेन मूकःआसम्, अहं निशब्दःआसम्, शुभात् अपि; मम दुःखं च क्षुब्धम् अभवत्।
3 मम हृदयं मम अन्तः उष्णम् आसीत्, अहं चिन्तयन् अग्निः प्रज्वलितःआसीत्, ततःअहं जिह्वायाम् उक्तवान्।
4 प्रभो, मम अन्त्यं, मम आयुषः परिमाणं च किं तत् ज्ञापय; यथा अहं ज्ञातुं शक्नोमि यत् अहं कियत् दुर्बलःअस्मि।
5 पश्य, त्वं मम दिवसान् हस्तविस्तारं कृतवान्; मम वयः भवतः पुरतः किमपि नास्ति, खलु प्रत्येकं मनुष्यः उत्तमावस्थायां सर्वथा व्यर्थःएव। सेलाः।
6 अवश्यं प्रत्येकं जनःव्यर्थं चरति, अवश्यं ते व्यर्थं व्याकुलाःभवन्ति, सःधनं सञ्चयति, न जानाति यत् कोऽपि तान् संग्रहयिष्यति।
7 इदानीं च भगवन् किं प्रतीक्षामि? मम आशा त्वयि अस्ति।
8 मम सर्वेभ्यःअपराधेभ्यःमां मोचय, मा मां मूर्खाणां निन्दां कुरु।
9 अहं मूकः आसम्, अहं मुखं न उद्घाटितवान्; यतः त्वया तत् कृतम्।
10 मम प्रहारं दूरं कुरु, अहं तव हस्तप्रहारेन ग्रस्तःअस्मि।
11 यदा त्वं मनुष्यस्य अधर्मं भर्त्सयसि तदा तस्य सौन्दर्यं पतङ्गवत् नष्टं करोषि, निश्चयेन प्रत्येकं मनुष्यःव्यर्थः। सेलाः।
12 हे भगवन् मम प्रार्थनां शृणुत, मम आक्रोशं च श्रोत; मम अश्रुभिः शान्तं मा कुरु यतः अहं त्वया सह परदेशीयः प्रवासी च यथा मम सर्वेषां पितरःआसन्।
13 हे मां क्षमस्व, येन अहं इतः गमनात् पूर्वं बलं प्राप्नुयाम्, पुनः न भविष्यामि।

अध्याय 40

1 (प्रमुखं संगीतकारं प्रति, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) अहं धैर्यपूर्वकं परमेश्वरं प्रतीक्षमाणः आसम्। सः मयि प्रवणः भूत्वा मम आक्रोशं श्रुतवान्।
2 सः मां अपि घोरगर्तात् मृत्तिकातःउत्थाप्य शिलायाम् उपरि पादं स्थापयित्वा मम गमनम् अस्थापयत्।
3 सःमम मुखं नूतनं गीतं स्थापयति यत् अस्माकं परमेश्वरस्य स्तुतिः भवति, बहवः तत् दृष्ट्वा भयभीताः भविष्यन्ति, परमेश्वरे च विश्वासं करिष्यन्ति।
4 धन्यःस मनुष्यःयःपरमेश् वरं स्वविश् वासं करोति, अभिमानिनां न आदरं करोति, अनृतं विमुखान् वा न आदरयति।
5 हे मम परमेश्वर, त्वया कृतानि आश्चर्यकार्याणि, अस्माकं कृते तव विचाराःच बहवः सन्ति, ते भवतःक्रमेण गणयितुं न शक्यन्ते, यदि अहं तान् वदामि, वदामि च, तर्हि ते अधिकाः सन्ति संख्यां कर्तुं शक्यते।
6 यज्ञं नैवेद्यं च त्वं न इष्टवान्; मम कर्णाः त्वया उद्घाटिता; होमबलिःपापबलिदानं च त्वया न अपेक्षितम्।
7 तदा अहं अवदम्, अहं आगच्छामि, पुस्तकखण्डे मम विषये लिखितम् अस्ति।
8 हे मम परमेश्वर, तव इच्छां कर्तुं अहं प्रसन्नः अस्मि, आम्, तव नियमःमम हृदयस्य अन्तःअस्ति।
9 अहं महासङ्घे धर्मस्य प्रचारं कृतवान्, पश्य, अहं मम अधरं न निवारितवान्, हे भगवन्, त्वं जानासि।
10 अहं तव धर्मं हृदये न निगूढवान्; मया तव विश्वासःतव मोक्षःच कथित; तव प्रेम्णःसत्यं च महता सङ्घात् न गोपितवान्।
11 हे परमेश् वर, तव दया, तव सत् य च मां नित्यं रक्षतु।
12 असंख्यदोषाःमां परिवेष्टितवन्त; मम अधर्माःमां गृहीतवन्त; येन अहं उपरि पश्यितुं न शक्नोमि। ते मम शिरसि केशात् अधिकाः सन्ति, अतःमम हृदयं मां क्षीणं करोति।
13 हे परमेश् वर, मम मोचने प्रसन् भव, हे परमेश् वर, मम साहाय्यार्थं शीघ्रं कुरु।
14 ये मम प्राणान् नाशयितुम् इच्छन्ति ते एकत्र लज्जिताःलज्जिताः च भवन्तु। ते पश्चात्तापं कृत्वा लज्जिताःभवन्तु ये मम दुष्टं कामयन्ते।

15 ये मां अहा अह इति वदन्ति तेषां लज्जायाः फलार्थं निर्जनाः भवन्तु।
16 ये त्वां अन्विष्यन्ते ते सर्वे त्वां हर्षयन्तु, हर्षयन्तु च, ये तव मोक्षं प्रेम्णा पश्यन्ति, ते नित्यं वदन्तु, "प्रभुःमहिमा भवतु।"
17 अहं तु दरिद्र; दरिद्रः च अस्मि; तथापि प्रभुः मां चिन्तयति, त्वं मम सहायक; मम मोक्षदाता च असि; न विलम्बं कुरु हे देव।

अध्याय 41

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) धन्यः यः दरिद्रान् चिन्तयति, परमेश् वरःतं विपत्तौ मोचयिष्यति।
2 परमेश् वरः तं रक्षति, जीवितं च करिष्यति; सः पृथिव्यां धन्यः भविष्यति, त्वं च तं शत्रून् इच्छया न प्रयच्छसि।
3 परमेश् वरः तं विश्वशयने बलं दास्यति, त्वं तस्य व्याधिना सर्वशयनं करिष्यसि।
4 अहं अवदम्, हे प्रभो, मयि दयां कुरु, मम प्राणान् स्वस्थं कुरु; यतःमया भवतःविरुद्धं पापं कृतम्।
5 मम शत्रवःमां दुष्कृतं वदन्ति, सःकदा म्रियते, तस्य नाम नश्यति?
6 यदि सः मां द्रष्टुम् आगच्छति तर्हि सः व्यर्थं वदति, तस्य हृदयं अधर्मं स्वस्य समीपं सङ्गृह्णाति। यदा सः विदेशं गच्छति तदा सः तत् कथयति।
7 ये मां द्वेष्टि सर्वे मम विरुद्धं कुहूकुहू कुर्वन्ति, मम विरुद्धं मम क्षतिं कल्पयन्ति।
8 दुष्टः रोगः तस्य समीपे लसति, इदानीं सः शयितः सन् पुनः न उत्तिष्ठति।
9 आम्, मम स्वस्य परिचितः मित्र; यस्मिन् अहं विश्वसितवान्, यः मम रोटिकां खादितवान्, सःमम विरुद्धं पार्ष्णिं उत्थापितवान्।
10 किन्तु त्वं भगवन् मयि दयां कुरु, मां च उत्थापय, येन अहं तान् प्रतिकारं करोमि।
11 अनेन अहं जानामि यत् त्वं मयि अनुग्रहं करोषि, यतःमम शत्रुः मयि न विजयते।
12 अहं तु मम अखण्डतायां मां धारयसि, मां च सदा मुखस्य पुरतः स्थापयसि।
13 इस्राएलस्य परमेश् वरः परमेश् वरः अनन् तात् अनादिकालपर्यन्तं धन्यःभवतु। आमेन्, आमेन् च ।

अध्याय 42

1 (कोरहपुत्राणां कृते मुख्यसङ्गीतकाराय मस्किल् प्रति।) यथा हारः जलनद्याःपश्चात् श्वसति, तथैव मम आत्मा भवतः पश्चात् श्वसति, हे परमेश्वर।
2 मम प्राणा परमेश्वरस्य, जीवितस्य परमेश्वरस्य तृष्णां करोति, अहं कदा आगत्य परमेश्वरस्य समक्षं प्रकटयिष्यामि?
3 मम अश्रुभिःअहर्निशं मम भोजनं जातम्, यदा ते मां नित्यं वदन्ति, कुत्र भवतःपरमेश्वरः?
4 यदा अहं एतानि स्मरामि तदा अहं मयि आत्मानं प्रक्षिपामि, यतः अहं जनसमूहेन सह गत; अहं तेषां सह आनन्दस्य स्तुतिस्य च स्वरेण, पवित्रदिनं पालयन्तःजनसमूहेन सह परमेश्वरस्य गृहं गतः।
5 किमर्थं त्वं मम आत्मानं निक्षिप्तः? किमर्थं च मयि व्याकुलःअसि? ईश्वरस्य आशां कुरु, यतः अहं तस्य मुखस्य साहाय्यात् अद्यापि तस्य स्तुतिं करिष्यामि।
6 हे मम परमेश्वर, मम आत्मा मम अन्तः निक्षिप्त; अतः अहं त्वां यरदनदेशात्, हरमोनदेशात्, मिजारपर्वतात् च स्मरिष्यामि।
7 गभीरं तव जलस्रावस्य कोलाहलेन गभीरं आह्वयति, तव सर्वे तरङ्गाःतव लहराःच मम उपरि गतवन्तः।
8 तथापि परमेश् वरः दिवा स्वस्य दयाम् आज्ञापयिष्यति, रात्रौ च तस्य गीतं मया सह भविष्यति, मम जीवनस्य परमेश् वरस् य प्रार्थना च।
9 अहं मम शिला परमेश्वरं वक्ष्यामि, त्वं किमर्थं मां विस्मृतवान्? किमर्थं गच्छामि शत्रुपीडनात् शोचन्?
10 मम अस्थिषु खड्गः इव मम शत्रवः मां निन्दन्ति; ते मां नित्यं वदन्ति स्म, भवतःपरमेश्वरःकुत्र अस्ति?
11 किमर्थं त्वं मम आत्मानं निक्षिप्तः? किमर्थं च मयि व्याकुलःअसि? त्वं परमेश्वरे आशां कुरु, यतःअहम् अद्यापि तस्य स्तुतिं करिष्यामि, यःमम मुखस्य आरोग्यकर; मम परमेश्वरःच अस्ति।

अध्याय 43

1 हे देव, मम न्यायं कुरु, अभक्तराष्ट्रस्य विरुद्धं मम पक्षं कुरु।
2 त्वं हि मम बलस्य परमेश्वर; किमर्थं मां विसृजसि? किमर्थं गच्छामि शत्रुपीडनात् शोचन्?
3 हे तव प्रकाशं तव सत्यं च प्रेषय, ते मां नेतुम्; ते मां तव पवित्रपर्वतं तव निवासस्थानेषु च आनयन्तु।
4 तदा अहं परमेश् वरस् य वेदीं गमिष्यामि, परमेश् वरस् य समीपं मम अत्यन्तं आनन्दं प्राप् यामि, आम्, हे मम परमेश् वर, वीणावादने त्वां स्तुविष्यामि।
5 किमर्थं त्वं मम आत्मानं निक्षिप्तः? किमर्थं च मयि व्याकुलःअसि? ईश्वरस्य आशां कुरुत, यतःअहम् अद्यापि तस्य स्तुतिं करिष्यामि, यः मम मुखस्य आरोग्यकर; मम परमेश्वरःच अस्ति।

अध्याय 44

1 (कोरहपुत्राणां मुख्यसङ्गीतकाराय मस्किल्।) हे परमेश्वर, अस्माकं पूर्वजाः अस्मान् कथितवन्तः यत् त्वया तेषां काले पुरातनकाले किं कार्यं कृतम्।
2 कथं त्वं स्वहस्तेन अन्यजातीयान् निष्कास्य रोपितवान्; कथं त्वं जनान् पीडयित्वा बहिःनिष्कासितवान्।
3 ते स्वखड्गेन भूमिं न गृहीतवन्त; स्वबाहुःच तान् न तारयति स्म, किन्तु तव दक्षिणहस्तः बाहुः च मुखप्रकाशः च, यतः तव तेषां प्रति अनुग्रहःअभवत्।
4 त्वं मम राजा, हे देव, याकूबस्य मोक्षं आज्ञापय।
5 त्वया वयं स्वशत्रून् पातयिष्याम; तव नाम्ना वयं तान् अस्माकं विरुद्धं उत्थानस्य अधःपदाति।
6 अहं हि धनुषे न विश्वसिष्यामि, खड्गःच मां न तारयिष्यति।
7 त्वया अस्माकं शत्रुभ्यः त्राता, अस्मान् द्वेष्टिभ्यः च लज्जाम् अकरोत्।
8 वयं परमेश् वरेण दिनभरि गौरवं कुर्म; तव नाम्नः सदा स्तुतिं कुर्मः। सेलाः।
9 त्वं तु त्यक्त्वा अस्मान् लज्जितवान्; अस्माकं सेनाभिः सह न गच्छेत्।
10 त्वं अस्मान् शत्रुतः निवर्तयसि, ये अस्मान् द्वेष्टि ते स्वस्य कृते लुण्ठनं कुर्वन्ति।
11 त्वया अस्मान् भोजनाय नियतमेष इव दत्तवान्; अस्मान् विधर्मीषु विकीर्णं च कृतवान्।
12 त्वं स्वजनं व्यर्थं विक्रयसि, तेषां मूल्येन स्वधनं न वर्धयसि।

13 त्वं अस्मान् प्रतिवेशिनःप्रति अपमानं, अस्माकं परितःस्थितानां कृते अवमाननं, उपहासं च करोषि।
14 त्वं अस्मान् अन्यजातीयानां मध्ये उपशब्दं, जनानां मध्ये शिरः कम्पनं च करोषि।
15 मम सम्मुखे नित्यं मम भ्रमः वर्तते, मम मुखस्य लज्जया च मां आच्छादितम्।
16 यतो निन्दां निन्दति च तस्य वाणी; शत्रुप्रतिशोधककारणात्।
17 एतत् सर्वं अस्माकं उपरि आगतं; तथापि वयं त्वां न विस्मृतवन्तः; तव सन्धिं च असत्यं कृतवन्तः।
18 अस्माकं हृदयं न निवृत्तम्, अस्माकं पदानि च तव मार्गात् न निवृत्तानि।
19 यद्यपि त्वया अस्मान् अजगरस्थाने भग्ना; मृत्युछायाया च आवृताः।
20 यदि वयं स्वेश्वरस्य नाम विस्मृतवन्तः; परदेशीयदेवस्य समीपं हस्तौ प्रसारितवन्तःवा।
21 किं परमेश् वरःएतत् न अन्वेषयिष्यति ? स हि हृदयस्य रहस्यं जानाति।
22 आम्, तव कृते वयं सर्वं दिवसं हताः स्मः; वयं वधार्थं मेषाः इति गण्यन्ते।
23 जाग्रत त्वं किमर्थं निद्रांसि भगवन्? उत्तिष्ठ, अस्मान् नित्यं मा विसृजतु।
24 किमर्थं त्वं मुखं निगूहसि, अस्माकं दुखं, अत्याचारं च विस्मरसि?
25 अस्माकं प्राणाः रजः समक्षं नमस्कृताः; अस्माकं उदरं पृथिव्यां लसति।
26 अस्माकं साहाय्यार्थं उत्तिष्ठ, तव दयायाः कारणात् अस्मान् मोचय।

अध्याय 45

1 (शोशनिमस्य मुख्यसङ्गीतकाराय कोरहस्य पुत्राणां कृते मस्चिल् प्रेमगीतं।) मम हृदयं सद्विषयं ज्ञापयति, अहं राजानं स्पृशन् यत् किमपि कृतवान् तत् वदामि, मम जिह्वा लेखनी अस्ति सज्जः लेखकः।
2 त्वं मनुष्यसन्ततिभ्यःसुन्दरतरः असि, तव अधरे अनुग्रहःप्रक्षिप्तः; अतःपरमेश् वरःत्वां अनन्तकालं यावत् आशीर्वादं दत्तवान्।
3 खड्गं तव ऊरुं बन्धय महाबल, तव महिमा, तव महिमा च।
4 सत्येन, नम्रतायाः; धर्मस्य च कारणात् तव महिमायां समृद्धतया आरुह्य; तव दक्षिणहस्तःत्वां घोराणि विषयान् उपदिशति।
5 तव बाणाःतीक्ष्णाःराजशत्रुणां हृदये; येन प्रजाःत्वदधःपतन्ति।
6 हे देव, तव सिंहासनं नित्यं नित्यं वर्तते, तव राज्यस्य दण्डः सम्यक् दण्डःअस्ति।
7 त्वं धर्मं प्रेम्णा दुष्टतां च द्वेष्टि, अतःपरमेश् वरःतव परमेश् वरःतव सहचरानाम् उपरि आनन्दतैलेन अभिषिक्तवान्।
8 तव सर्वाणि वस्त्राणि गन्धकगन्धानि, एलोजं, कासिया च, हस्तिदन्तप्रासादेभ्यः; येन ते त्वां आनन्दितवन्तः।
9 तव आदरणीयस्त्रीणां मध्ये राजकन्याः आसन्, तव दक्षिणहस्ते ओफीरस्य सुवर्णवस्त्रधारिणी राज्ञी स्थिता आसीत्।
10 हे पुत्री शृणुत, विचार्य, कर्णं च प्रणमय; स्वजनं पितुः गृहं च विस्मर;
11 तथा राजा तव सौन्दर्यं बहु कामयिष्यति, यतःसःतव प्रभुःअस्ति; तं च भजस्व।
12 सोरस्य कन्या तत्र दानं सह भविता। प्रजानां धनिनः अपि तव अनुग्रहं याचयिष्यन्ति।
13 राज्ञः पुत्री अन्तः सर्वा गौरवपूर्णा अस्ति, तस्याः वस्त्रं सुवर्णेन निर्मितम् अस्ति।
14 सा सुईवस्त्रेण राज्ञःसमीपं आनीता भविष्यति, तस्याःअनुयायिनः कुमारिकाःभवतःसमीपं आनीता भविष्यन्ति।
15 ते आनन्देन आनन्देन च आनीता भविष्यन्ति, ते राजभवनं प्रविशन्ति।
16 तव पितृणां स्थाने तव सन्तानाः स्युः; येषां त्वं सर्व्वपृथिव्यां राजपुत्रान् कर्तुं शक्नोषि।
17 अहं तव नाम सर्व्वजन्मनि स्मरिष्यामि, अतः प्रजाः त्वां नित्यं नित्यं स्तुवन्ति।

अध्याय 46

१ (कोरहस्य पुत्राणां कृते मुख्यसङ्गीतकाराय, अलामोथस्य उपरि गीतम्।) ईश्वरःअस्माकं शरणं बलं च अस्ति, विपत्तौ अतीव वर्तमानः सहायकः।
2 अत: पृथिवी हृता, पर्वताश्च समुद्रमध्ये नीता: न भवेम।
3 यद्यपि तस्य जलं गर्जति, व्याकुलं च भवति, यद्यपि तस्य शोफेन पर्वताःकम्पन्ते। सेलाः।
4 तत्र एकः नदी अस्ति, यस्याः प्रवाहाः परमेश्वरस्य नगरं, परमात्मनः निवासस्थानानां पवित्रस्थानं, आनन्दं करिष्यन्ति।
5 ईश्वरः तस्याः मध्ये अस्ति; सा न चलतिः ईश्वरः तस्याः साहाय्यं करिष्यति, तत् च पूर्वमेव।
6 अन्यजातयः क्रुद्धाः; राज्यानि चञ्चलानि, सः स्वरं उच्चारितवान्, पृथिवी द्रविता।
7 सेनापतिः प्रभुः अस्माभिः सह अस्ति; याकूबस्य परमेश्वरः अस्माकं आश्रयःअस्ति। सेलाः।
8 आगच्छन्तु, परमेश् वरस् य कर्माणि पश्यतु, पृथिव्यां कानि विनाशानि कृतानि।
9 सः पृथिव्याः अन्त्यपर्यन्तं युद्धानि निवर्तयति; सः धनुषं भङ्गयति, शूलं च विच्छिन्दति; अग्नौ रथं दहति।
10 शान्ताःभव, अहं परमेश् वरःइति ज्ञात्वा, अहं विजातीयानां मध्ये उदात्तःभविष्यामि, पृथिव्यां च उदात्तःभविष्यामि।
11 सेनापतिः अस्माभिः सह अस्ति; याकूबस्य परमेश्वरः अस्माकं आश्रयःअस्ति। सेलाः।

अध्याय 47

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय कोरहपुत्राणां कृते स्तोत्रम्।) हे सर्वे जनाः हस्तौ ताडयन्तु। विजयस्वरेण ईश्वरं प्रति उद्घोषयतु।
2 यतःपरमेश् वरःपरमेश् वरःघोरःअस्ति; सःसर्वेषु पृथिव्यां महान् राजा अस्ति।
3 सःअस्माकं अधीनं जनान्, अस्माकं पादयोःअधःराष्ट्राणि च वशं करिष्यति।
4 सः अस्माकं कृते अस्माकं उत्तराधिकारं चिनोति, याकूबस्य श्रेष्ठतां यस्य सःप्रेम्णा कृतवान्। सेलाः।
5 परमेश्वरःउद्घोषेन, परमेश् वरःतुरहीनादना सह उपरि गतः।
6 ईश्वरस्य स्तुतिं गायन्तु, स्तुतिं गायन्तु, अस्माकं राजानः स्तुतिं गायन्तु, स्तुतिं गायन्तु।
7 ईश्वरःसर्व्वपृथिव्याःराजा अस्ति, यूयं बुद्धिपूर्वकं स्तुतिं गायन्तु।
8 परमेश् वरःविजातीयेषु राजं करोति, परमेश् वरःस् वपवित्रस् य सिंहासने उपविशति।

9 अब्राहमस्य परमेश् वरस् य प्रजाःप्रजाःप्रजाःसमागताःस् म, यतः पृथिव्याःकवचाःपरमेश् वरस् य एव सन्ति।

अध्याय 48

1 (कोरहस्य पुत्राणां कृते गीतं स्तोत्रं च।) अस्माकं परमेश्वरस्य नगरे, तस्य पवित्रतायाः पर्वतस्य च महतीं स्तुतव्यं परमेश्वरः महान् अस्ति।
२ परिस्थित्यर्थं सुन्दर; समग्रस्य पृथिव्याः आनन्द; उत्तरपार्श्वेषु सियोनपर्वत; महाराजस्य नगरम्।
3 ईश्वरःतस्याःप्रासादेषु शरणरूपेण प्रसिद्धःअस्ति।
4 पश्यत हि राजानःसमागता; ते एकत्र गच्छन्ति स्म।
5 ते तत् दृष्ट्वा विस्मिताः अभवन्; ते व्याकुला; त्वरितम् अपि प्रस्थिताः।
6 तत्र भयम् आक्रान्तं वेदना च प्रसवग्रस्तस्य स्त्रियाःइव।
7 पूर्ववायुना तर्शीषस्य नावानि भङ्क्ते।
8 यथा वयं श्रुतवन्त; तथैव वयं सेनापहोरस्य नगरे अस्माकं परमेश्वरस्य नगरे च दृष्टवन्तः। सेलाः।
9 हे देव, तव मन्दिरस्य मध्ये वयं तव कृपां चिन्तितवन्तः।
10 हे परमेश्वर, तव नाम्ना यथा पृथिव्याः अन्तपर्यन्तं तव स्तुतिः भवति, तव दक्षिणहस्तःधर्मेण परिपूर्णःअस्ति।
11 तव न्यायानां कारणात् सियोनपर्वतः आनन्दं प्राप्नुवन्तु, यहूदादेशस्य कन्याःप्रसन्नाःभवन्तु।
12 सियोनं परिभ्रमन्तु, तस्याः परितः गच्छन्तु, तस्य गोपुराणि कथयन्तु।
13 यूयं तस्याः दुर्गाणि सम्यक् चिनुत, तस्याः प्रासादानि विचारय। तदनन्तरं वंशजं कथयथ।
14 अयं परमेश् वरः अस् माकं परमेश् वरः अनन् तकालं यावत् अस् ति, सःअस् माकं मृत् युं यावत् मार्गदर्शकःभविष्यति।

अध्याय 49

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय कोरहपुत्राणां कृते स्तोत्रम्।) हे सर्वे जनाः एतत् शृणुत। हे संसारनिवासिनःसर्वे श्रोतव्यम्।
२ नीच-उच्चयो; धनिक-दरिद्रयो; मिलित्वा।
3 मम मुखं प्रज्ञां वदेत्; मम हृदयस्य च ध्यानं बोधस्य भविष्यति।
4 अहं दृष्टान्तं प्रति मम कर्णं प्रवर्धयिष्यामि, वीणायां मम अन्धकारमयं वचनं उद्घाटयिष्यामि।
5 अशुभदिनेषु यदा मम पार्ष्णि-अधर्मः मां परिवेष्टयिष्यति, तदा अहं किमर्थं भयं करिष्यामि?
6 ये स्वसम्पत्तौ विश्वासं कुर्वन्ति, धनस्य बहुलतायाःविषये च गर्वन्ति;
7 तेषु कश्चित् स्वभ्रातरं मोचयितुं न शक्नोति, तस्य मोचनं च ईश्वरं दातुं न शक्नोति।
8 (तेषां प्राणानां मोक्षःबहुमूल्य; सःनित्यं निवर्तते।)
9 सःअद्यापि नित्यं जीवेत्, भ्रष्टतां न पश्येत्।
10 सः पश्यति यत् ज्ञानिनः म्रियन्ते, तथैव मूर्खः क्रूरः च विनश्यति, स्वधनं परेषां कृते त्यजति।
11 तेषां आन्तरिकविचारःअस्ति यत् तेषां गृहाणि सदा स्थास्यन्ति, तेषां निवासस्थानानि च सर्वजन्मनि यावत् तिष्ठन्ति। स्वनाम्ना स्वभूमिःआह्वयन्ति।
12 तथापि मनुष्यःसत्कारःसन् न तिष्ठति, सःविनश्यमानानां पशूनां सदृशःअस्ति।
13 तेषां मार्गः एषः तेषां मूर्खता, तथापि तेषां वंशजाः तेषां वचनं अनुमोदयन्ति। सेलाः।
14 मेष इव ते चितायां निधायन्ते; मृत्युः तान् भक्षयिष्यति; प्रातः ऋजुजनाः तेषु आधिपत्यं करिष्यन्ति; तेषां च सौन्दर्यं तेषां निवासस्थानात् चितायां भक्षयिष्यति।
15 किन्तु परमेश्वरःमम प्राणान् चिताबलात् मोचयिष्यति, यतःसःमां गृह्णीयात्। सेलाः।
16 यदा कश्चित् धनी भवति, तस्य गृहस्य महिमा वर्धते, तदा मा भैषीः।
17 मृते सति सः किमपि न वहति, तस्य महिमा तस्य पश्चात् न अवतरति।
18 स जीविते सन् स्वात्मनःआशीर्वादं दत्तवान्, यदा त्वं स्वस्य हितं करोषि तदा मनुष्याःत्वां स्तुवन्ति।
19 सः स्वपितृजन्मनां समीपं गमिष्यति; ते कदापि प्रकाशं न पश्यन्ति।
20 यः मनुष्यःसत्कारं प्राप्नोति, न च अवगच्छति, सःविनश्यमानानां पशवानां सदृशःअस्ति।

अध्याय 50

1 (असाफस्य स्तोत्रम्।) पराक्रमी परमेश्वरः परमेश्वरः उक्तवान्, सूर्योदयात् अस्तं गमनपर्यन्तं पृथिवीं आहूतवान्।
2 सियोनत; सौन्दर्यस्य सिद्धे; परमेश्वरःप्रकाशितः।
3 अस्माकं परमेश्वरःआगत्य मौनं न करिष्यति, तस्य पुरतः अग्निः भक्षयिष्यति, तस्य परितःअतीव तूफानःभविष्यति।
4 सःस्वजनस्य न्यायं कर्तुं ऊर्ध्वतःस्वर्गं पृथिवीं च आह्वयति।
5 मम सन्तान् मम समीपं सङ्गृह्यताम्; ये मया सह यज्ञेन सन्धिं कृतवन्तः।
6 स्वर्गःतस्य धर्मं वक्ष्यति, यतःपरमेश्वरःस्वयमेव न्यायाधीशःअस्ति। सेलाः।
7 हे मम प्रजाः शृणुत, अहं वदिष्यामि; हे इस्राएल, अहं भवतः विरुद्धं साक्ष्यं दास्यामि, अहं परमेश् वरःतव परमेश् वरःअस्मि।
8 अहं त्वां बलिदानं होमबलिं वा न भर्त्सयिष्यामि, यत् मम पुरतः नित्यं आसीत्।
9 अहं तव गृहात् वृषभं न गृह्णामि, न च तव गुच्छात् बकं निष्कासयिष्यामि।
10 यतःवने पशवःमम, सहस्रपर्वतेषु पशवःमम एव।
11 अहं सर्वान् पर्वतपक्षिणःजानामि, क्षेत्रवन्यपशवःच मम।
12 यदि अहं क्षुधार्तःस्याम्, तर्हि अहं त्वां न वदामि, यतःजगत् मम एव, तस्य पूर्णता च मम अस्ति।
13 अहं वृषभानां मांसं खादिष्यामि, बकस्य रक्तं वा पिबेम्?
14 परमेश् वरस् य धन् यवादं अर्पयतु; परमात्मनः समक्षं प्रतिज्ञां कुरु।
15 क्लेशदिने मां आह्वय, अहं त्वां मोचयिष्यामि, त्वं च मां महिमा करिष्यसि।
16 किन्तु दुष्टं प्रति परमेश् वरःकथयति, "मम विधानं ज्ञापयितुं वा मम सन्धिं मुखेन गृह्णीयात् वा भवद्भिःकिं कर्तव्यम्?
17 त्वं उपदेशं द्वेष्टि, मम वचनं च पृष्ठतःक्षिपसि।
18 यदा त्वं चोरं दृष्टवान् तदा त्वं तस्य अनुमोदनं कृत्वा व्यभिचारिभिःसह भागं गृहीतवान्।
19 त्वं दुष्कृते मुखं प्रयच्छसि, जिह्वा च वञ्चनं करोति।
20 त्वं उपविश्य भ्रातुः विरुद्धं वदसि; त्वं स्वमातुः पुत्रस्य निन्दां करोषि।

21 त्वया एतानि कृतानि, अहं च मौनम् अभवम्। त्वया मन्यते स्म यत् अहं सर्वथा त्वदद्दशःअस्मि, किन्तु अहं त्वां भर्त्सयित्वा तव दृष्टौ क्रमेण स्थापयिष्यामि।
22 हे परमेश्वरं विस्मरन्, मा भूत् अहं युष्मान् विदारयिष्यामि, कश्चित् उद्धारकर्ता न भवेत्।
23 यः कश्चित् स्तुतिं करोति सः मम महिमाम् करोति, यस्मै च सम्यक् वर्तनं करोति, तस्मै अहं परमेश् वरस् य मोक्षं प्रदर्शयिष्यामि।

अध्याय 51

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्, यदा नाथनः भविष्यद्वादिः बतशेबानगरं गत्वा तस्य समीपम् आगतः।) हे परमेश्वर, तव दयानुसारं मयि दयां कुरु मम अपराधान् अपमास्यतु।
2 मम अधर्मात् सम्यक् प्रक्षाल्य पापात् शुद्धिं कुरु।
3 अहं मम अपराधान् स्वीकुर्वन् अस्मि, मम पापं च मम पुरतः नित्यं वर्तते।
4 अहं त्वयि एव विरुद्धे पापं कृत्वा तव दृष्टौ एतत् दुष्कृतं कृतवान् यत् त्वं वदन् न्याय्यःभविष्यसि, न्याये च स्पष्टःभवसि।
5 पश्य, अहं अधर्मेण आकारितः अभवम्; पापे च मम माता मां गर्भं कृतवती।
6 पश्य त्वं अन्तभागेषु सत्यं इच्छसि, गुप्तभागे च मां प्रज्ञां ज्ञापयिष्यसि।
7 हिसोपेन मां शुद्धं कुरु, अहं शुद्धःभविष्यामि, मां प्रक्षाल्य हिमात् शुक्लतरःभविष्यामि।
8 आनन्दं आनन्दं च मां श्रोतु; यथा त्वया भग्नाः अस्थयः आनन्दिताः भवेयुः।
9 मम पापात् मुखं निगूह्य मम सर्वान् अधर्मान् अपमार्जय।
10 हे देव, मयि स्वच्छं हृदयं सृजतु; मम अन्तःसम्यक् आत्मानं च नवीनीकरोतु।
11 मा मां तव सान्निध्यात् दूरं क्षिप; तव पवित्रात्मानं मत्तःमा हरतु।
12 तव मोक्षस्य आनन्दं मम कृते पुनःप्रयच्छ; स्वतन्त्रात्मना च मां धारय।
13 तदा अहं तव मार्गान् उल्लङ्घकान् उपदिशिष्यामि; पापिनः च त्वां प्रति परिवर्तनं करिष्यन्ति।
14 हे परमेश्वर, हे मम मोक्षदातृ परमेश्वर, रक्तदोषात् मां मोचय, मम जिह्वा तव धर्मस्य उच्चैःगायति।
15 हे भगवन् मम अधरं उद्घाटय; मम मुखं च तव स्तुतिं प्रदर्शयिष्यति।
16 त्वं हि यज्ञं न इच्छसि; अन्यथा अहं तत् दास्यामि, त्वं होमहवे न रमसे।
17 ईश्वरस्य बलिदानं भग्नात्मा, भग्नं पश्चात्तापपूर्णं च हृदयं हे परमेश्वर, त्वं न अवहेलयिष्यसि।
18 सियोनस्य सद्भावेन सद्भावं कुरु, यरुशलेमस्य प्राचीरान् निर्मायताम्।
19 तदा त्वं धर्मबलिभिः होमबलिभिः सम्पूर्णहोमबलिभिःच प्रसन्नाः भविष्यसि, तदा ते तव वेदीयां वृषभान् अर्पयिष्यन्ति।

अध्याय 52

1 (प्रमुखं सङ्गीतकारं मस्किलं दाऊदस्य स्तोत्रम्, यदा एदोमी दोएगः आगत्य शाउलं कथितवान्, तम् अवदत्, दाऊदः अहीमेलकस्य गृहम् आगतः।) हे पराक्रमी त्वं किमर्थं दुष्टतायाःगर्वं करोषि? ईश्वरस्य सद्भावःनित्यं स्थास्यति।
2 तव जिह्वा दुष्कृतानि कल्पयति; तीक्ष्णक्षुरा इव वञ्चना कार्यं कुर्वन्।
3 त्वं शुभात् अधिकं दुष्टं प्रेम करोषि; धर्मं वक्तुं न तु मृषावादं च। सेलाः।
4 त्वं सर्वान् भक्षकवचनं प्रेम्णा वञ्चनजिह्वा।
5 ईश्वरः अपि त्वां नित्यं नाशयिष्यति, त्वां हृत्वा तव निवासस्थानात् उद्धृत्य जीवितानां भूमितःमूलं करिष्यति। सेलाः।
6 धर्मात्मा अपि द्रक्ष्यति भयं च तं हसिष्यन्ति।
7 पश्यत, एषःएव मनुष्यःयःईश्वरं स्वस्य सामर्थ्यं न कृतवान्; किन्तु स्वस्य धनस्य प्रचुरतायां विश्वासं कृत्वा स्वस्य दुष्टतायां दृढीकरणं कृतवान्।
8 अहं परमेश् वरस् य गृहे हरितजैतूनवृक्ष इव अस्मि
9 अहं त्वां नित्यं स्तुविष्यामि, यतः त्वया तत् कृतं, अहं तव नाम प्रतीक्षिष्यामि; यतो हि तव सन्तानाम् पुरतःहितकरम्।

अध्याय 53

1 (महालथस्य मुख्यसङ्गीतकाराय मस्चिल्, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) मूर्खःस्वहृदयेन उक्तवान्, ईश्वरःनास्ति। ते भ्रष्टाः घृणितम् अधर्मं च कृतवन्तः सत्कृतःकोऽपि नास्ति।
2 परमेश् वरःस् वर्गात् मनुष् यस् य सन्तानान् अध् यक्ष् छन् , कश् चित् परमेश् वरम् अन्विषन् वा कश् चित् अवगन् ति वा।
3 तेषां प्रत्येकं गतं, ते सर्वथा मलिनाः अभवन्; न कश्चित् हितं करोति, न, न एकः।
4 अधर्मकार्यकर्तृणां किं ज्ञानं नास्ति? ये मम प्रजाः यथा रोटिकां खादन्ति तथा खादन्ति, ते ईश्वरं न आहूतवन्तः।
5 तत्र ते भयभीताःआसन्, यत्र भयं नासीत्, यतःईश्वरःभवतःविरुद्धं शिबिरस्य अस्थीनि विकीर्णवान्, त्वया तान् लज्जितः कृतः यतः परमेश्वरःतान् अवहेलितवान्।
6 अहो, यदि इस्राएलस्य मोक्षःसियोनतःबहिःआगत! यदा परमेश्वरः स्वजनस्य बन्धनं पुनःआनयिष्यति तदा याकूबःआनन्दितःभविष्यति, इस्राएलःच आनन्दितःभविष्यति।

अध्याय 54

1 (नेगिनोथस्य मुख्यसङ्गीतकाराय मस्किल्, दाऊदस्य स्तोत्रम्, यदा सिफीमजनाः आगत्य शाउलं अवदन्, "किं दाऊदः अस्माभिः सह न निगूहति?) हे परमेश्वर, मां त्राहि, तव नाम्ना मां त्राहि, स्वशक्त्या मम न्यायं कुरु .
2 मम प्रार्थनां शृणु देव; मम मुखस्य वचनं श्रोतु।
3 यतः परदेशिनः मम विरुद्धं उत्तिष्ठन्ति, अत्याचारिणः मम प्राणान् अन्वेषयन्ति, ते ईश्वरं स्वस्य पुरतःन स्थापितवन्तः। सेलाः।
4 पश्यत, परमेश् वरःमम सहायकः अस्ति, मम प्राणान् पालयिभिः सह परमेश् वरःअस्ति।
5 सःमम शत्रून् अशुभं प्रतिदास्यति, तान् तव सत्ये छिनत्।
6 अहं त्वां स्वतन्त्रतया बलिदानं करिष्यामि, हे परमेश् वर, तव नाम स्तोषयिष्यामि; साधु हि ।
7 सः मां सर्वक्लेशात् मोचितवान्, मम नेत्रेण च मम शत्रुषु तस्य इच्छां दृष्टम्।

अध्याय 55

1 (नेगिनोथस्य मुख्यसङ्गीतकाराय मस्चिल्, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश्वर, मम प्रार्थनां श्रोतु। मम याचनातःमा निगूहसि।
2 मम समीपं गत्वा शृणुत, अहं मम शिकायतया शोचयामि, कोलाहलं च करोमि;
3 शत्रुस्वरस्य कारणात् दुष्टानां उत्पीडनस्य कारणात् ते मयि अधर्मं क्षिपन्ति, क्रोधेन च मां द्वेष्टि।
4 मम हृदयं मम अन्तःदुखितं भवति, मृत्योःआतङ्काःमयि पतिताः।
5 भयं वेपं च मयि आगतं, भयङ्करं च मां अभिभूतम्।
6 अहं अवदम्, अहो मम कपोत इव पक्षाःस्युः! तदा हि अहं उड्डीय विश्रामं प्राप्नुयाम्।
7 तर्हि अहं दूरं भ्रमित्वा प्रान्तरे तिष्ठामि। सेलाः।
8 अहं वायुप्रकोपात्, तूफानात् च शीघ्रं पलायनं करिष्यामि स्म।
9 प्रभो नाशय तेषां जिह्वां विभजतु, यतः अहं नगरे हिंसां कलहं च दृष्टवान्।
10 दिवारात्रौ तस्य भित्तिषु परिभ्रमन्ति, तस्य मध्ये दुष्टता, दुखं च भवति।
11 तस्य मध्ये दुष्टता वर्तते, तस्याः वीथिभ्यः वञ्चना, कपटः च न गच्छति।
12 न हि शत्रुःमां निन्दितवान्; तदा अहं तत् सहितुं शक्नोमि स्म, न च सः मां द्वेष्टि यः मम विरुद्धं स्वं वर्धयति स्म; तदा अहं तस्मात् निगूढःस्याम्।
13 किन्तु त्वं मम समः पुरुष; मम मार्गदर्शक; मम परिचितः च आसीः।
14 वयं मिलित्वा मधुरपरामर्शं कृत्वा सङ्गमे परमेश्वरस्य गृहं गतवन्तः।
15 मृत्युः तान् आकर्षयन्तु, ते शीघ्रं नरकं गच्छन्तु, यतः तेषां निवासस्थानेषु तेषु च दुष्टता वर्तते।
16 अहं तु ईश्वरं आह्वयिष्यामि। परमेश् वरःमां तारयिष्यति।
17 सायंकाले प्रातकाले मध्याह्ने च अहं प्रार्थयिष्यामि, उच्चैः क्रन्दिष्यामि, सःमम वाणीं श्रोष्यति।
18 सःमम प्राणान् शान्तिपूर्वकं मम विरुद्धं युद्धात् मोचितवान् यतः मया सह बहवःआसन्।
19 परमेश् वरः तान् शृणिष् यति, यः पुरा वसन् ति, सः तान् पीडयिष्यति। सेलाः। यतः तेषां परिवर्तनं नास्ति, अतः ते ईश्वरं न बिभेन्ति।
20 सःस्वशान्तिं कुर्वतां प्रति हस्तान् प्रसारितवान्, सःस्वसन्धिं भङ्गं कृतवान्।
21 तस्य मुखस्य वचनं घृतात् स्निग्धतरं, किन्तु तस्य हृदये युद्धं आसीत्, तस्य वचनं तैलात् मृदुतरं, तथापि खड्गाःआकृष्टाःआसन्।
22 तव भारं परमेश् वरस् य उपरि निक्षिप्य, सःत्वां पालयिष्यति, सः कदापि धार्मिकान् कदापि न विचलितुं न दास्यति।
23 किन्तु त्वं परमेश्वर, तान् विनाशगर्ते अवतारयिष्यसि, रक्ताधयः वञ्चकाः च जनाः अर्धदिनं न जीविष्यन्ति। किन्तु अहं त्वयि विश्वासं करिष्यामि।

अध्याय 56

1 (दाऊदस्य मिक्तामस्य योनाथेलेमरेचोकीमस्य मुख्यसङ्गीतकारं प्रति, यदा पलिष्टिनःतं गाथनगरे गृहीतवन्तः।) हे परमेश्वर, मयि दयां कुरु, यतःमनुष्यःमां ग्रसति। सःनित्यं युद्धं कुर्वन् मां पीडयति।
2 मम शत्रवः मां नित्यं ग्रसन्ति स्म, यतः ते बहवः मम विरुद्धं युद्धं कुर्वन्ति, हे परमात्मन।
3 कस्मिन् समये अहं भीत; अहं त्वां विश्वसिष्यामि।
4 अहं परमेश्वरे तस्य वचनस्य स्तुतिं करिष्यामि, ईश्वरे मम विश्वासः कृत; मांसं मम किं कर्तुं शक्नोति इति अहं न भयं करिष्यामि।
5 ते मम वचनं प्रतिदिनं विहरन्ति, तेषां सर्वे विचाराः दुष्कृते मम विरुद्धं भवन्ति।
6 ते समागच्छन्ति, निगूहन्ति, मम पदानि चिह्नयन्ति, यदा ते मम आत्मानं प्रतीक्षन्ते।
7 किं ते अधर्मेण पलायिष्यन्ति? हे ईश्वर, तव क्रोधेन जनान् पातय।
8 त्वं मम भ्रमणं कथयसि, मम अश्रुपातं तव पुटे निक्षिपसि, किं तव पुस्तके न सन्ति?
9 यदा अहं त्वां क्रन्दयामि तदा मम शत्रवः पश्चात्तापं करिष्यन्ति। यतःईश्वरःमम कृते अस्ति।
10 अहं परमेश् वरेण तस्य वचनं प्रशंसयामि, परमेश् वरेण तस्य वचनं प्रशंसयामि।
11 अहं परमेश्वरे विश्वासं कृतवान्, मनुष्यः मम किं कर्तुं शक्नोति इति अहं न भीतःभविष्यामि।
12 तव व्रताःमयि देव, अहं त्वां स्तुतिं करिष्यामि।
13 त्वया मम प्राणान् मृत्युतःमोचयसि, किं त्वं मम पादौ पतनात् न मोचयिष्यसि, येन अहं जीवानां प्रकाशेन परमेश्वरस्य समक्षं गमिष्यामि?

अध्याय 57

1 (दाऊदस्य मिच्तमस्य मुख्यसङ्गीतकारस्य कृते यदा सः शाऊलात् गुहायां पलायितवान्।) हे परमेश्वर, मयि दयां कुरु, यतः मम आत्मा त्वयि विश्वासं करोति, आम्, तव छायायां पक्षं शरणं करिष्यामि यावत् एतानि विपत्तयःअतिक्रान्ताःन भविष्यन्ति।
2 अहं परमेश् वरं प्रति प्रार्थयिष्यामि; मम कृते सर्व्वं कुर्वन् परमेश् वराय।
3 सः स्वर्गात् प्रेषयिष्यति, मां ग्रसितुं इच्छुकस्य अपमानात् मां तारयिष्यति। सेलाः। ईश्वरःस्वस्य दयां स्वस्य सत्यं च प्रेषयिष्यति।
4 मम आत्मा सिंहानां मध्ये अस्ति, अहं च अग्निना दग्धानां मध्ये अपि शयानःअस्मि, येषां दन्ताःशूलबाणा; जिह्वा च तीक्ष्णखड्गाः।
5 हे देव, स्वर्गाभ्यां ऊर्ध्वं भव; तव महिमा सर्वेभ्यः पृथिव्याः उपरि भवतु।
6 ते मम पदानां कृते जालं सज्जीकृतवन्त; मम आत्मा प्रणत; ते मम पुरतःगर्तं खनितवन्त; यस्य मध्ये ते स्वयमेव पतिताः। सेलाः।
7 मम हृदयं स्थिरं देव, मम हृदयं स्थिरं, अहं गास्यामि, स्तुतिं च करिष्यामि।
8 जाग्रत मम महिमा; जागृत; स्तोत्रं वीणा च: अहं स्वयं प्रातः जागरिष्यामि।
9 अहं प्रजामध्ये त्वां स्तुविष्यामि, राष्ट्रेषु त्वां गायिष्यामि।
10 यतो हि तव दया स्वर्गं प्रति महती, तव सत्यं मेघं प्रति।
11 हे देव, स्वर्गाभ्यां उपरि उच्छ्रितः भव, तव महिमा सर्व्वपृथिव्याः उपरि भवतु।

अध्याय 58

1 (दाऊदस्य मिच्तमस्य अलतश्चितस्य मुख्यसङ्गीतकाराय।) हे सङ्घ, किं खलु धर्मं वदथ? हे मनुष्यपुत्रा; किं यूयं सम्यक् न्यायं कुर्वन्ति?

2 आम्, हृदये यूयं दुष्टतां कुर्वन्ति; त्वं पृथिव्यां हस्तानां हिंसां तौल्यसे।
3 दुष्टाःगर्भात् विरक्ताःभवन्ति, ते जन्ममात्रेण अनृतं वदन्तःभ्रमन्ति।
4 तेषां विषं सर्पविषवत् भवति, तस्याः कर्णं निवारयति बधिरः अदः इव।
5 या न श्रोष्यति वाणीं मुग्धानां, मनोहरं कदापि तावत् बुद्धिपूर्वकम्।
6 तेषां मुखं देव, तेषां दन्तं भिनत्, सिंहानां महादन्तं भिनत्तु, हे परमेश् वर।
7 ते नित्यं प्रवहन्तं जलं इव द्रवन्तु, यदा सःबाणान् विदारयितुं धनुषः नमति तदा ते खण्डित इव भवन्तु।
8 यथा घोंघा द्रवति, तेषु प्रत्येकमपि गन्तव्यं यथा सूर्यं न द्रष्टुम्।
9 भवतःघटानां कण्टकान् अनुभवितुं पूर्वं सःतान् चक्रवातवत् हरेत्, जीविताःकोपाःच।
10 धर्मात्मा प्रतिशोधं दृष्ट्वा हर्षं करिष्यति, दुष्टानां रक्तेन पादं प्रक्षालयिष्यति।
11 अतःमनुष्यःवदेत्, धर्मात्मनां फलं भवति, सःखलु पृथिव्यां न्यायं कुर्वन् ईश्वरःअस्ति।

अध्याय 59

1 (दाऊदस्य मिक्तामस्य मुख्यसङ्गीतकारस्य अलतश्चितस्य समीपं, यदा शाऊलः प्रेषितवान्, ते च तं मारयितुं गृहं पश्यन्तः आसन्।) हे मम परमेश्वर, मम शत्रुभ्यः मां मोचय, मम विरुद्धं उत्तिष्ठितेभ्यः मां रक्ष।
2 अधर्मकर्तृभ्यःमां मोचय, रक्ताभेभ्यःमां त्राहि।
3 पश्यत, ते मम प्राणान् प्रतीक्षन्ते, पराक्रमिणः मम विरुद्धं समागताः; न मम अतिक्रमणाय न मम पापाय प्रभो।
4 ते मम दोषं विना धावन्ति सज्जाः च भवन्ति, मम साहाय्यार्थं जागृताःपश्यन्तु।
5 हे सनापतिप्रभु, इस्राएलस्य परमेश् वर; सर्वान् विजातीयान् द्रष्टुं जागृत; कश्चित् दुष्टानां अपराधिनां प्रति दयां मा कुरु। सेलाः।
6 सायंकाले प्रत्यागत्य श्वापद इव कोलाहलं कुर्वन्ति, नगरं च परिभ्रमन्ति।
7 पश्यत, ते मुखेन निर्वहन्ति, अधरेषु खड्गाः सन्ति, यतः ते कथयन्ति, कःशृणोति?
8 त्वं तु भगवन् तान् हसिष्यसि; त्वं सर्वान् पाषण्डान् उपहासयिष्यसि।
9 तस्य बलात् अहं त्वां प्रतीक्षिष्यामि, यतः ईश्वरः मम रक्षणम् अस्ति।
10 मम दयायाः परमेश्वरः मां निवारयिष्यति, ईश्वरः मम शत्रुषु मम इच्छां पश्यतु।
11 मा तान् हन्तु, मम प्रजाः मा विस्मरन्ति, तव सामर्थ्येन तान् विकीर्णं कुरु। तान् अवतारय च भगवन् कवचम्।
12 तेषां मुखस्य पापं, अधरस्य वचनं च तेषां अभिमानेन अपि गृह्यताम्, तेषां शापस्य मृषावादस्य च कृते।
13 तेषां क्रोधेन नाशं कुरुत, तेषां नाशं कुरुत, येन ते न भवेयुः सेलाः।
14 सायंकाले ते प्रत्यागच्छन्तु; श्वापद इव कोलाहलं कृत्वा नगरं परितःगच्छन्तु।
15 ते भोजनार्थं ऊर्ध्वं अधःच भ्रमन्तु, यदि ते न तृप्ताःभवन्ति तर्हि द्वेषं कुर्वन्तु।
16 अहं तु तव सामर्थ्यस्य विषये गास्यामि; आम्, अहं प्रातकाले तव दयायाःउच्चैःगास्यामि, यतःत्वं मम क्लेशदिने मम रक्षणं शरणं च अभवः।
17 हे मम बल, त्वां प्रति गास्यामि, यतःईश्वरःमम रक्षणं मम दयायाः परमेश्वरःच अस्ति।

अध्याय ६०

1 (शुशानेदुतस्य प्रमुखं संगीतकारं दाऊदस्य मिक्तामं शिक्षितुं, यदा सः अरामनहरिमेन सह अरामजोबा च सह विवादं कृतवान्, यदा योआबः प्रत्यागत्य एदोमदेशं लवणद्रोण्यां द्वादशसहस्राणि मारितवान्।) हे परमेश्वर, त्वं अस्मान् विसर्जितवान् , त्वं अस्मान् विकीर्णवान्, त्वं अप्रियःअभव; हे पुनःअस्मान् प्रति आवर्तस्व।
2 त्वया पृथिवी कम्पिता कृता; त्वया तत् भग्नम्, तस्य भङ्गाः चिकित्सां कुरु; कम्पयति हि।
3 त्वया तव प्रजाय कठिनं वचनं दर्शितं, त्वया अस्मान् विस्मयमद्यं पिबितुं कृतम्।
4 त्वया त्वाभयिभ्यः एकं ध्वजं दत्तं यत् तत् सत्यस्य कारणात् प्रदर्शितं भवति। सेलाः।
5 तव प्रियजनःमोक्षं प्राप्नुयात्; दक्षिणहस्तेन त्राहि मां शृणु।
6 ईश्वरः स्वपवित्रतायां उक्तवान्; अहं हर्षं करिष्यामि, शेकेमं विभजामि, सुक्कोतस्य उपत्यकायाःच गणनां करिष्यामि।
7 गिलियदः मम, मनश्शे च मम; एप्रैमः अपि मम शिरस्य बलम् अस्ति; यहूदा मम नियमदाता अस्ति;
8 मोआबः मम प्रक्षालनम् अस्ति; अहं एदोमस्य उपरि मम जूतां बहिःक्षिपामि, पलिष्टिया, त्वं मम कारणात् विजयं प्राप्नोषि।
9 कःमां बलवत्पुरे आनयिष्यति? को मां एदोमनगरं नेष्यति?
10 हे देव, यःअस्मान् विसृजति स्म, सःकिं न इच्छसि? त्वं च देव, यःअस्माकं सेनाभिःसह न निर्गतवान्?
11 क्लेशात् अस्मान् साहाय्यं ददातु, यतः मनुष्यस्य साहाय्यं व्यर्थं भवति।
12 ईश्वरेण वयं वीरतापूर्वकं करिष्याम; यतःस एव अस्माकं शत्रून् पदाति।

अध्याय 61

1 (नेगीनायाम् मुख्यसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश्वर, मम आह्वानं शृणु। मम प्रार्थनां प्रति परिश्रमं कुरु।
2 अहं पृथिव्याः अन्तात् त्वां क्रन्दिष्यामि यदा मम हृदयं व्याकुलं भवति, मम अपेक्षया उच्चतरं शिलां प्रति मां नयतु।
3 त्वं हि मम आश्रय; शत्रुभ्यःदृढगोपुरं च अभवः।
4 अहं तव निवासस्थाने सदा स्थास्यामि, तव पक्षगुप्तेषु विश्वासं करिष्यामि। सेलाः।
5 त्वं हि देव, मम व्रतानि श्रुतवान्, त्वया मम नामभयकानां धरोहरं दत्तवान्।
6 त्वं राज्ञः आयुः दीर्घं करिष्यसि, तस्य वर्षाणि च बहुपुस्तकानि यावत्।
7 सःसदा परमेश् वरस् य समक्षं तिष्ठति, हे दया सत्यं च सज्जीकुरु, येन तं रक्षति।
8 तथा अहं तव नाम स्तुतिं सदा गायिष्यामि, यत् अहं नित्यं व्रतं करोमि।

अध्याय 62

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय येदुथुनाय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) सत्यमेव मम आत्मा परमेश्वरं प्रतीक्षते, तस्मात् मम मोक्षःभवति।
2 स एव मम शिला मम मोक्षःच; सःमम रक्षणम् अस्ति; अहं महतीं न स्फुरिष्यामि।
3 कियत्कालं यावत् यूयं मनुष्यस्य विरुद्धं दुष्कृतं कल्पयिष्यथ? यूयं सर्वे हता भविष्यथ, प्रणामभित्तिः इव, क्षुब्धवेष्टनवत् च भविष्यथ।
4 ते केवलं तस्य श्रेष्ठतायाः पातयितुम् एव मन्त्रयन्ति, ते अनृते आनन्दं कुर्वन्ति, ते मुखेन आशीर्वादं ददति, किन्तु अन्तः शापं ददति। सेलाः।
5 मम आत्मा, त्वं केवलं ईश्वरं प्रतीक्षस्व; मम हि अपेक्षा तस्मात् एव।
6 स एव मम शिला मम मोक्षःच, सःमम रक्षणम् अस्ति; अहं न चलिष्यामि।
7 ईश्वरे एव मम मोक्षःमम महिमा च अस्ति, मम बलस्य शिला मम शरणं च परमेश्वरे अस्ति।
8 तस्मिन् सर्वदा विश्वासं कुरु; यूयं जनाः तस्य समक्षं स्वहृदयं पातयन्तु, ईश्वरःअस्माकं कृते आश्रयःअस्ति। सेलाः।
9 अवश्यं नीचाःजनाःव्यर्था; उच्चपदवीयाःजनाःच असत्यं भवन्ति, ते तुलायां स्थापिताःभवन्ति, ते आडम्बरात् सर्वथा लघुतराःसन्ति।
10 उत्पीडने विश्वासं मा कुरुत, लुण्ठने च व्यर्थं मा भूत्, यदि धनं वर्धते तर्हि तेषु हृदयं मा स्थापयतु।
11 ईश्वरःएकवारम् उक्तवान्; द्विवारं मया एतत् श्रुतम्; सा शक्तिः परमेश् वरस् य एव।
12 हे प्रभो, दया तव एव, यतः त्वं प्रत्येकं जनस्य कार्यानुरूपं प्रतिदानं करोषि।

अध्याय 63

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्, यदा सःयहूदाप्रान्तरे आसीत्।) हे परमेश्वर, त्वं मम परमेश्वरः असि। अहं त्वां प्रातकाले अन्वेषयिष्यामि, मम आत्मा त्वां तृष्णां करोति, मम मांसं त्वां शुष्कपिपासायां देशे यत्र जलं नास्ति, तत्र स्पृहति।
2 तव सामर्थ्यं तव महिमा च यथा अहं त्वां पवित्रस्थाने दृष्टवान्।
3 यतः तव दया जीवनात् श्रेष्ठा अस्ति, तस्मात् मम अधरः त्वां स्तुवति।
4 अहं त्वां जीविते एवम् आशीर्वादं दास्यामि, तव नाम्ना हस्तौ उत्थापयिष्यामि।
5 मम आत्मा मज्जा मेदः इव तृप्तः भविष्यति; मम मुखं च त्वां प्रसन्नाधरैःस्तुवति।
6 यदा अहं त्वां शयने स्मरामि, रात्रौ प्रहरणेषु त्वां ध्यायामि।
7 यतः त्वं मम साहाय्यः अभवम्, अतः तव पक्षच्छायायां अहं हर्षयिष्यामि।
8 मम प्राणा त्वां कठिनतया अनुसृत्य गच्छति, तव दक्षिणहस्तःमां धारयति।
9 ये तु मम प्राणान् नाशयितुम् इच्छन्ति ते पृथिव्याः अधभागेषु गमिष्यन्ति।
10 ते खड्गेन पतन्ति, ते श्रृगालानां भागःभविष्यन्ति।
11 किन्तु राजा परमेश्वरे आनन्दं प्राप्स्यति। यःकश्चित् तस्य शपथं करोति सःगौरवं करिष्यति, अनृतं वदतां तु मुखं निरुद्धं भविष्यति।

अध्याय 64

1 (मुख्यसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश्वर, मम प्रार्थनायां मम वाणीं शृणु, शत्रुभयात् मम प्राणान् रक्ष।
2 दुष्टानां गुप्तपरामर्शात् मां गोपयतु; अधर्मकार्यकर्तृणां विद्रोहात्।
3 ये खड्गवत् जिह्वाम् आकर्षयन्ति, कटुवचनानि अपि बाणान् विदारयितुं धनुषःनमन्ति।
4 यत् ते सिद्धे गुप्तरूपेण विदारयन्ति, सहसा तं विदारयन्ति, न बिभेति।
5 ते दुष्टप्रकरणे आत्मानं प्रोत्साहयन्ति, ते गुप्तरूपेण जालं स्थापयितुं संवादं कुर्वन्ति। ते वदन्ति, को तान् द्रक्ष्यति?
6 अधर्मान् अन्वेषयन्ति; ते प्रयत्नपूर्वकं अन्वेषणं साधयन्ति: तेषां प्रत्येकस्य आन्तरिकविचार; हृदयं च गभीरं भवति।
7 किन्तु परमेश्वरः तान् बाणेन प्रहरति; सहसा ते क्षतिग्रस्ताः भविष्यन्ति।
8 ते स्वजिह्वाम् आत्मनः उपरि पतन्ति, ये तान् पश्यन्ति सर्वे पलायिष्यन्ति।
9 सर्वे जनाः भयभीताः भविष्यन्ति, परमेश् वरस् य कार्यम् च वक्ष्यन्ति। ते हि तस्य कर्म बुद्धिपूर्वकं विचारयिष्यन्ति।
10 धर्मिणःपरमेश् वरस् य आनन्दं प्राप्नुयु; तस् य उपरि विश् वासं करिष्यन्ति च। सर्वे च ऋजुहृदया महिमा करिष्यन्ति।

अध्याय 65

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रं गीतं च।) हे परमेश्वर, सियोननगरे भवतःस्तुतिःप्रतीक्षते, भवतःप्रतिज्ञा पूर्णा भविष्यति।
2 हे प्रार्थनां शृण्वन् सर्वमांसाःतव समीपं आगमिष्यन्ति।
3 अधर्माः मयि प्रभवन्ति, अस्माकम् अपराधान् त्वं तान् शुद्धयिष्यसि।
4 धन्यः यः पुरुषः त्वं चिनोषि, तव प्राङ्गणेषु निवसितुं त्वां समीपं गच्छसि।
5 हे अस्माकम् मोक्षदातृदेव, त्वं धर्मेण घोरवस्तूनाम् उत्तरं दास्यसि; ये पृथिव्याःसर्वान्तानां समुद्रे दूरस्थानां च विश्वासाःसन्ति।
6 यःस्वबलेन पर्वतान् शीघ्रं स्थापयति; शक्तिकटिबन्धःभवति : १.
7 समुद्राणां कोलाहलं, तेषां तरङ्गस्य कोलाहलं, जनानां कोलाहलं च शान्तं करोति।
8 अन्तभागनिवासिनःअपि तव चिह्नानि भयभीताः भवन्ति, त्वं प्रातः सायं च निर्गमनं आनन्दयसि।
9 त्वं पृथिवीं पश्यसि, तां सिञ्चसि, त्वं तां ईश्वरस्य जलपूर्णायाः नदीयाः महतीं समृद्धिं करोषि, यदा त्वं तस्याः व्यवस्थां कृत्वा तेषां कृते धान्यं सज्जीकरोषि।
10 त्वं तस्य कूर्चान् प्रचुरं सिञ्चसि, त्वं तस्य खातानि स्थापयसि, त्वं वर्षाभिःमृदुं करोषि, त्वं तस्य वसन्तं आशीर्वादं ददासि।
11 त्वं सद्भावेन वर्षस्य मुकुटं स्थापयसि; तव मार्गाश्च मेदः पातयन्ति।
12 ते प्रान्तरस्य चरागारेषु पतन्ति, लघुपर्वताः च सर्वतः आनन्दयन्ति।
13 चरागाराःमेषैःवस्त्राणि सन्ति; द्रोणीःअपि कुक्कुटैःआवृताःसन्ति; आनन्देन उद्घोषयन्ति, गायन्ति अपि।

अध्याय 66

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय गीतं वा स्तोत्रं वा।) यूयं सर्वे भूमिः परमेश्वराय आनन्देन कोलाहलं कुर्वन्तु।
2 तस्य नाम्नःगौरवं गायन्तु, तस्य स्तुतिं महिमामण्डनं कुरुत।
3 ईश्वरं वद, त्वं स्वकर्मसु कियत् भयंकरः असि! तव शक्तिमाहात्म्येन तव शत्रवःतव वशीकृताःभविष्यन्ति।
4 सर्वा पृथिवी त्वां भजयिष्यति, त्वां च गायिष्यति। ते तव नाम्ना गायन्ति। सेलाः।
5 आगत्य परमेश् वरस् य कर्माणि पश्यतु, सः मनुष् यसन्ततिस् य प्रति कर्म घोरःअस्ति।
6 सः समुद्रं शुष्कभूमिं कृतवान्, ते पदातिभिः जलप्लावनं गतवन्त; तत्र वयं तस्मिन् आनन्दितवन्तः।
7 सः स्वशक्त्या अनन्तकालं यावत् शासनं करोति; तस्य नेत्राणि राष्ट्राणि पश्यन्ति, विद्रोहिणःआत्मनःउन्नयनं मा कुर्वन्तु। सेलाः।
8 हे प्रजा; अस्माकं परमेश् वरस् य आशीषं कुरुत, तस्य स्तुतिस् य वाणीं श्रूयते।
9 यः अस्माकं प्राणान् जीवने धारयति, अस्माकं पादौ चञ्चलतां न ददाति।
10 त्वया हे देव, अस्मान् परीक्षितवन्त; त्वया अस्मान् परीक्षितवन्तः यथा रजतस्य परीक्षणं भवति।
11 त्वं अस्मान् जाले आनयसि; त्वं अस्माकं कटिषु दुख्खं स्थापितवान्।
12 त्वया अस्माकं शिरसि मनुष्यान् आरुह्य कृतम्; वयं अग्निना जले च गतवन्त; त्वया तु अस्मान् धनिकं स्थानं बहिःनीतवान्।
13 अहं तव गृहं होमबलिभिः सह गमिष्यामि, अहं त्वां प्रति व्रतं करिष्यामि।
14 मम क्लेशसमये मम अधरेण उक्तं मुखेन च उक्तम्।
15 अहं त्वां मेषधूपेन सह मेदःहोमबलिदानं करिष्यामि। बकैः सह वृषभान् अर्पयिष्यामि। सेलाः।
16 हे सर्वे ईश्वरभयकाः आगच्छन्तु, शृणुत, अहं तस्य मम प्राणानां कृते यत् कृतं तत् प्रवक्ष्यामि।
17 अहं तं मुखेन क्रन्दितवान्, सःमम जिह्वाया प्रशंसितः।
18 यदि अहं मम हृदये अधर्मं पश्यामि तर्हि प्रभुःमां न श्रोष्यति।
19 किन्तु ईश्वरःमां श्रुतवान्। सःमम प्रार्थनायाःवाणीं स्वीकृतवान्।
20 धन्यःपरमेश् वरःयःमम प्रार्थनां न च मम दयां न निवर्तयति।

अध्याय 67

१ (नेगिनोथस्य मुख्यसङ्गीतकाराय, स्तोत्रं वा गीतं वा।) ईश्वरः अस्मान् प्रति दयालुःभवतु, अस्मान् आशीर्वादं ददातु च। तस्य मुखं च अस्माकं उपरि प्रकाशयतु; सेलाः।
2 तव मार्गःपृथिव्यां ज्ञायते, सर्वेषु राष्ट्रेषु तव त्राणकारी आरोग्यम्।
3 प्रजाःत्वां स्तुवन्तु हे देव; सर्वे जनाःत्वां स्तुवन्तु।
4 हे राष्ट्राणि प्रसन्नाःभूत्वा आनन्देन गायन्तु, यतःत्वं प्रजानां न्यायं करिष्यसि, पृथिव्यां राष्ट्राणां शासनं करिष्यसि। सेलाः।
5 प्रजाःत्वां स्तुवन्तु हे देव; सर्वे जनाःत्वां स्तुवन्तु।
6 तदा पृथिवी स्ववृद्धिं दास्यति; परमेश् वरःअस् माकं परमेश् वरः अपि अस्मान् आशीर्वादं दास्यति।
7 ईश्वरःअस्मान् आशीर्वादं दास्यति; पृथिव्याःसर्वे अन्ताःतस्य भयं करिष्यन्ति।

अध्याय 68

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रं वा गीतं वा।) परमेश्वरः उत्तिष्ठतु, तस्य शत्रवःविकीर्णाःभवन्तु, तस्य द्वेषिणःअपि तस्य पुरतः पलायन्तु।
2 यथा धूमः निष्कासितः भवति तथा तान् निष्कासयन्तु, यथा मोमः अग्निना पुरतः द्रवति, तथैव दुष्टाः परमेश् वरस् य समक्षे विनश् यन्तु।
3 किन्तु धर्मिणः प्रसन्नाःभवन्तु; ते परमेश् वरस् य समक्षे आनन्दं कुर्वन्तु, आम्, ते अतिशयेन आनन्दं कुर्वन्तु।
4 ईश्वरस्य कृते गायन्तु, तस्य नामस्य स्तुतिं गायन्तु, यः स्वर्गारोहणं करोति तस्य JAH इति नाम्ना स्तुवन्तु, तस्य पुरतःआनन्दं कुर्वन्तु।
5 पितृणां पिता, विधवानां न्यायाधीशः च परमेश्वरः स्वपवित्रवासे अस्ति।
6 परमेश्वरः एकान्तवासिनः कुटुम्बेषु स्थापयति, शृङ्खलाबद्धान् बहिःआनयति, विद्रोहिणःतु शुष्कदेशे निवसन्ति।
7 हे परमेश्वर, यदा त्वं स्वजनानाम् अग्रे गत; यदा त्वं प्रान्तरं गच्छसि; सेलाः: १.
8 पृथिवी कम्पिता, स्वर्गा अपि परमेश्वरस्य सान्निध्ये पतिता, सिनाई अपि इस्राएलस्य परमेश् वरस्य परमेश् वरस् य सान्निधौ चकितवती।
9 त्वं देव, प्रचुरं वर्षा प्रेषितवान्, येन त्वं स्वस्य उत्तराधिकारं क्लान्तं सति दृढं कृतवान्।
10 तव सङ्घःतत्र निवसति, त्वं देव, निर्धनानाम् कृते स्वस्य सद्भावेन सज्जीकृतवान्।
11 प्रभुःवचनं दत्तवान्, तद्प्रकाशकानाम् सङ्गठनं महत् आसीत्।
12 सेनाराजाःशीघ्रं पलायिता; सा च गृहे स्थिता लूटं विभजति स्म।
13 यद्यपि यूयं कुम्भानां मध्ये निवसन्ति तथापि रजतेन आच्छादितस्य कपोतस्य पक्षा; पीतसुवर्णेन तस्याः पंखाः इव भविष्यथ।
14 यदा सर्वशक्तिमान् तस्मिन् राजान् विकीर्णं कृतवान् तदा तत् सल्मोने हिमवत् श्वेतम् आसीत्।
15 ईश्वरस्य पर्वतः बाशानपर्वत इव अस्ति; बाशानपर्वत इव उच्चः पर्वतः।
16 हे उच्चैः पर्वताः किमर्थं प्लवथ? एषः एव पर्वतः यस्मिन् परमेश्वरः निवासं कर्तुम् इच्छति; आम्, परमेश् वरःतस्मिन् सदा निवसति।
17 परमेश् वरस् य रथाःविंशतिःसहस्राणि स् वर्गदूताःअपि सन्ति
18 त्वं उच्चैः आरुह्य बन्धनं बद्धवान्, त्वं मनुष्याणां कृते वरदानं प्राप्तवान्। आम्, विद्रोहिणां कृते अपि, येन परमेश् वरःपरमेश् वरः तेषां मध्ये निवसति।
19 अस्माकं मोक्षदातृदेवः प्रभो धन्यः भवतु, यः अस्मान् नित्यं लाभैः भारयति। सेलाः।
20 यः अस्माकम् परमेश् वरः अस् ति, सः मोक्षदायिनी परमेश् वरः अस् ति। मृत्योःविषयाःच परमेश् वरस् य एव सन्ति।
21 किन्तु परमेश्वरः स्वशत्रूणां शिरसि, अपराधेषु निश्चलस्य लोमशरीरं च क्षतम् करिष्यति।
22 प्रभुः अवदत्, “अहं बाशानतः पुनः आनयिष्यामि, समुद्रगहनात् स्वजनं पुनःआनयिष्यामि।
23 तव पादः शत्रूणां रक्ते निमज्जितः स्यात्, तव श्वानानां जिह्वा च तस्मिन् एव निमज्जेत्।
24 ते तव गमनं दृष्टवन्त; हे देव; मम देवस्य मम राजानस्य गमनानि अपि पवित्रस्थाने।

25 गायकाः पुरतः गतवन्त; वाद्यवादकाः पश्चात् गच्छन्ति स्म; तेषु कन्याःटिम्बरक्रीडां कुर्वन्ति स्म ।
26 यूयं इस्राएलस्रोतात् परमेश् वरं सङ्घेषु प्रभोःआशीर्वादं ददतु।
27 तेषां शासकेन सह अल्पः बिन्यामीनः अस्ति, यहूदाराजकुमारा; तेषां परिषद; जबूलूनराजकुमारा; नप्तालीराजकुमाराःच।
28 तव परमेश् वरःतव सामर्थ् यम् आज्ञापितवान्, हे देव, यत् त्वया अस् माकं कृते कृतं तत् बलं कुरु।
29 यरुशलेमनगरे तव मन्दिरस्य कारणात् राजानः भवतः समक्षं उपहारं आनयिष्यन्ति।
30 शूलधारिणां समूहं वृषभसमूहं जनानां वत्सैः सह भर्त्सय यावत् प्रत्येकं रजतखण्डैःवशीभूतःन भवति।
31 मिस्रदेशात् राजपुत्राःनिर्गमिष्यन्ति। इथियोपिया शीघ्रमेव ईश्वरं प्रति हस्तौ प्रसारयिष्यति।
32 हे पृथिव्याः राज्याः परमेश्वराय गायन्तु। हे भगवतः स्तुतिं गाय; सेलाः १.
33 यस्मै पूर्वकालस्य स्वर्गस्वर्गस्य उपरि आरुह्य गच्छति। पश्यतु, सःस्वस्वरं प्रेषयति, तत् च महान् स्वरः।
34 यूयं परमेश् वरस् य बलं ददतु, तस्य परमेश् वरःइस्राएलस् य उपरि वर्तते, तस्य बलं मेघेषु वर्तते।
35 हे परमेश्वर, त्वं तव पवित्रस्थानात् भयंकरः असि, इस्राएलस्य परमेश् वरःस् व प्रजाय बलं सामर्थ्यं च ददाति। धन्यःईश्वरः।

अध्याय 69

1 (शोषण्निमस्य मुख्यसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश्वर, मां त्राहि। मम प्राणे हि जलं प्रविशति।
2 अहं गभीरे पङ्के मज्जामि, यत्र स्थापनं नास्ति, अहं गभीरेषु जले आगत; यत्र जलप्लावनम् मां आविष्करोति।
3 अहं मम रोदनेन क्लान्तः अस्मि, मम कण्ठः शुष्कः अस्ति, मम ईश्वरं प्रतीक्षमाणःमम नेत्राणि विफलाःभवन्ति।
4 ये मां निरर्थकं द्वेष्टि, ते मम शिरसि केशात् अधिकाःसन्ति, ये मां नाशयितुम् इच्छन्ति, ते मम शत्रवः सन्तः पराक्रमीः सन्ति, ततः मया यत् अहृतं तत् पुनःस्थापितं।
5 हे देव, त्वं मम मूर्खताम् जानासि; न च मम पापं त्वत्तो निगूढम्।
6 हे सेनापतिप्रभु, ये त्वां प्रतीक्षन्ते, ते मम कृते लज्जिताःन भवेयु; हे इस्राएलस्य परमेश् वर, त्वां अन्वेषकाःमम कारणात् मा लज्जिताः भवेयुः।
7 यतःत्वदर्थं मया निन्दितम्; लज्जया मम मुखं आच्छादितम्।
8 अहं भ्रातृणां कृते परदेशीय; मातुः सन्तानानां कृते परदेशीयः अभवम्।
9 तव गृहस्य उत्साहः मां खादितवान्; ये च त्वां निन्दितवन्तः तेषां निन्दाःमयि पतिताः।
10 यदा अहं रोदिमि, उपवासेन च मम प्राणान् दण्डितवान्, तदा मम अपमानं जातम्।
11 अहं वस्त्रं च मम वस्त्रं कृतवान्; अहं च तेषां सुभाषितम् अभवम्।
12 द्वारे उपविष्टाः मम विरुद्धं वदन्ति; अहं च मत्तानां गीतम् आसम्।
13 किन्तु मम प्रार्थना हे भगवन् ग्राह्यसमये भवतःप्रति अस्ति, हे परमेश्वर, तव दयायाःबहुलतायां तव मोक्षस्य सत्ये मां शृणु।
14 पङ्कात् मां मोचय, मा मज्जयतु, मां द्वेष्टिभ्यः गभीरजलात् च मोचयतु।
15 मा मां जलप्लावनम् आच्छादयतु, न च गभीराःमां ग्रसतु, गर्तः मयि मुखं मा पिधातु।
16 हे भगवन् मां शृणु; यतो हि तव दया साधु, तव कोमलकृपानां बहुलतानुसारं मम समीपं गच्छ।
17 तव दासात् मुखं मा गोपय; अहं हि विपत्तौ अस्मि, शीघ्रं मां शृणुत।
18 मम आत्मनः समीपं गत्वा तं मोचय, मम शत्रुणां कारणात् मां मोचय।
19 त्वं मम निन्दां मम लज्जां मम अपमानं च ज्ञातवान्, मम प्रतिद्वन्द्विनःसर्वे तव पुरतःसन्ति।
20 अपमानेन मम हृदयं भग्नम्। अहं च गुरुतापूर्णः अस्मि, अहं केचन दयां कर्तुं अन्विष्यन्, किन्तु कोऽपि नासीत्; सान्त्वनाय च, किन्तु अहं कञ्चित् न प्राप्नोमि।
21 मम भोजनार्थं पित्तं च दत्तवन्त; मम तृष्णायां च मम पिबितुं सिरकं दत्तवन्तः।
22 तेषां मेजः तेषां पुरतः जालं भवतु, यत् तेषां हिताय भवितुम् अर्हति स्म, तत् जालं भवतु।
23 तेषां नेत्राणि कृष्णानि भवन्तु, येन ते न पश्यन्ति; तेषां कटिभागं च नित्यं कम्पयतु।
24 तेषु क्रोधं पातय, तव क्रोधःतान् गृह्णातु।
25 तेषां निवासस्थानं निर्जनं भवतु; तेषां तंबूषु कोऽपि न वसतु।
26 यतो त्वया प्रहारः कृत; ते उत्पीडयन्ति; ये च त्वया क्षतिं कृतं तेषां शोकं वदन्ति।
27 तेषां अधर्मे अधर्मं योजय, ते तव धर्मे मा आगच्छन्तु।
28 ते जीवितानां पुस्तकात् अपास्यताम्, धर्मिभिःसह न लिखिताः।
29 अहं तु दरिद्रः दुखितः च अस्मि, हे देव, तव मोक्षः मां उच्चैः स्थापयतु।
30 अहं गीतेन परमेश्वरस्य नाम स्तुविष्यामि, धन्यवादेन च तस्य महत्त्वं करिष्यामि।
31 शृङ्गखुरयुक्तवृषभवृषभात् अपि एतत् परमेश् वरं प्रसीदयिष् यति।
32 विनयशीलाः एतत् दृष्ट्वा आनन्दं प्राप्नुयु; परमेश् वरं अन्वेषकाः युष् माकं हृदयं जीवितं भविष्यति।
33 यतः परमेश् वरः दरिद्रान् शृणोति, तस् य बन् धान् न अवहेलयति।
34 द्यावापृथिवी च तं स्तुवन्तु, समुद्रा; तत्र चराःच।
35 यतः परमेश् वरः सियोन-नगरं उद्धारयिष्यति, यहूदा-नगरस्य नगराणि च निर्मास्यति, येन ते तत्र निवसन्ति, तस्य स्वामित्वं च प्राप्नुयुः।
36 तस्य दासानां वंशः अपि तस्य उत्तराधिकारं प्राप्स्यति, तस्य नामप्रेमिणःतत्र निवसन्ति।

अध्याय 70

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय दाऊदस्य स्तोत्रं स्मरणार्थम्।) हे परमेश्वर, मां मोचयितुं शीघ्रं कुरु। त्वरय मम साहाय्यार्थं प्रभो।
2 मम प्राणान् अन्वेषकाः लज्जिताः लज्जिताः च भवन्तु, मम क्षतिं इच्छन्तःपश्चात्तापाःभ्रमिताःच भवन्तु।
3 अह आह इति वदन्तःलज्जायाःफलार्थं पश्चात्तापं कुर्वन्तु।
4 ये त्वां अन्वेषकाः सर्वे त्वयि आनन्दं कुर्वन्तु, ये तव मोक्षं प्रेम्णा पश्यन्ति, ते नित्यं वदन्तु, ईश्वरःमहिमा भवतु।

5 किन्तु अहं दरिद्र; दरिद्रः च अस्मि, हे परमेश्वर, मम समीपं शीघ्रं कुरु, त्वं मम सहायक; मम मोक्षदाता च असि। हे भगवन्, विलम्बं मा कुरु।

अध्याय 71

1 हे भगवन् त्वयि विश्वासं करोमि, अहं कदापि भ्रमं न प्राप्नोमि।
2 तव धर्मेण मां मोचय, मां पलायनं कुरु, कर्णं मयि आकृष्य मां त्राहि।
3 त्वं मम दृढं निवासस्थानं भव, यत्र अहं नित्यं आश्रयं प्राप्नुयाम्, त्वं मां तारयितुं आज्ञां दत्तवान्। त्वं हि मम शिला मम दुर्गं च।
4 हे मम देव, दुष्टानां हस्तात्, अधर्मस्य क्रूरस्य च हस्तात्, मां मोचय।
5 त्वं हि मम आशा हे परमेश्वर, त्वं मम यौवनात् मम विश्वासः असि।
6 त्वया अहं गर्भात् उत्थापित; त्वं मां मम मातुः आन्तरात् बहिः निष्कासितवान्, मम स्तुतिःनित्यं भवतःकृते भविष्यति।
7 अहं बहुभ्यःआश्चर्यवत् अस्मि; त्वं तु मम दृढःआश्रयःअसि।
8 मम मुखं सर्वं दिवसं तव स्तुतेन तव गौरवेण च पूर्णं भवतु।
9 वृद्धावस्थायां मां मा विसृजतु; यदा मम बलं क्षीणं भवति तदा मां मा त्यजतु।
10 मम शत्रवः मम विरुद्धं वदन्ति; ये च मम प्राणान् प्रतीक्षन्ते ते मिलित्वा परामर्शं कुर्वन्ति।
11 कथयन्, "ईश्वरः तं त्यक्तवान्, तं पीड्य गृहाण। न हि तं मोचयितुःकश्चित्।
12 हे देव, मम दूरं मा भव, हे मम देव, मम साहाय्यार्थं त्वरय।
13 ये मम प्राणविरोधिनो लज्जिताः विनष्टाः च भवन्तु। मम क्षतिं इच्छन्तःअपमानेन अपमानेन च आवृताःभवन्तु।
14 अहं तु नित्यं आशां करिष्यामि, तथापि त्वां अधिकाधिकं स्तुविष्यामि।
15 मम मुखं सर्वं दिवसं तव धर्मं तव मोक्षं च प्रदर्शयिष्यति। अहं हि तस्य संख्यां न जानामि।
16 अहं परमेश् वरस् य बलेन गमिष्यामि, तव धार्मिकतायाः तव एव विषये अपि उल्लेखं करिष् यामि।
17 हे परमेश्वर, त्वं मम यौवनात् एव मां उपदिष्टवान्, अद्यावधि अहं तव आश्चर्यं कृतं कृतवान्।
18 यदा अहं वृद्धःधूसरःच भवेयम्, हे परमेश्वर, मां मा त्यज; यावत् अहं तव सामर्थ्यं अस्मात् वंशजं प्रति, आगमिष्यमाणेभ्यः सर्वेभ्यः अपि तव सामर्थ्यं प्रदर्शयिष्यामि।
19 हे ईश्वर, महतीं कार्याणि कृत्वा तव धर्मःअतीव उच्चः।
20 त्वं मह्यं दुःखदं क्लेशं दर्शितवान्, पुनः मां जीवितं करिष्यसि, पृथिव्याःगहनाद् मां पुनःउत्थापयिष्यसि।
21 त्वं मम महत्त्वं वर्धयिष्यसि, सर्वतःमां सान्त्वयसि।
22 हे मम परमेश्वर, अहं त्वां स्तोत्रेण, तव सत्येन च स्तुविष्यामि।
23 यदा अहं त्वां गायति तदा मम अधरं बहु आनन्दं प्राप्स्यति। मम आत्मा च यत् त्वया मोचितम्।
24 मम जिह्वा अपि भवतःधर्मस्य विषये सर्वं दिवसं वदिष्यति, यतः ते लज्जिताःभवन्ति, ये मम क्षतिं याचन्ते, ते लज्जिताःभवन्ति।

अध्याय 72

1 (सोलोमनस्य कृते स्तोत्रम्।) हे परमेश्वर, राजानं स्वविचारं, तव धर्मं च राज्ञःपुत्राय ददातु।
2 स तव प्रजाःधर्मेण, तव दरिद्रान् च न्यायेन न्यायं करिष्यति।
3 धर्मेण पर्वताःप्रजानां, लघुपर्वतानां च शान्तिं दास्यन्ति।
4 सः प्रजानां निर्धनानाम् न्यायं करिष्यति, दीनानां सन्तानान् उद्धारयिष्यति, अत्याचारिणःच खण्डान् विदारयिष्यति।
5 यावत् सूर्यचन्द्रौ यावत् स्थास्यति तावत् त्वां भयं करिष्यन्ति, सर्व्वजन्मनि।
6 सःकटिततृणानां उपरि वर्षा इव अवतरति, पृथिवीं सिञ्चति वर्षा इव।
7 तस्य काले धर्मिणःप्रफुल्लिताःभविष्यन्ति; शान्तिप्रचुरता च यावत् चन्द्रःसहते।
8 समुद्रात् समुद्रपर्यन्तं नदीतः पृथिव्याः अन्तपर्यन्तं च तस्य आधिपत्यं भविष्यति।
9 प्रान्तरनिवासिनःतस्य पुरतःप्रणामं करिष्यन्ति; तस्य च शत्रवःरजः लेहयिष्यन्ति।
10 तर्शीषद्वीपानां च राजानः उपहारं आनयिष्यन्ति, शेबा-सेबा-राजाःउपहारं दास्यन्ति।
11 आम्, सर्वे राजानःतस्य पुरतःपतन्ति, सर्वाणि राष्ट्राणि तस्य सेवां करिष्यन्ति।
12 सःयदा क्रन्दति तदा दीनानाम् उद्धारं करिष्यति। दरिद्राःअपि यस्य सहायकःनास्ति।
13 सःदरिद्रान् दरिद्रान् च क्षमति, दीनानां प्राणान् च तारयिष्यति।
14 सः तेषां प्राणान् वञ्चनहिंसाभ्यां मोचयिष्यति, तेषां रक्तं तस्य दृष्टौ बहुमूल्यं भविष्यति।
15 स जीविष्यति, तस्मै शेबासुवर्णं दास्यति, तस्य कृते नित्यं प्रार्थना अपि भविष्यति। नित्यं च स्तुतःभविष्यति।
16 पर्वतशिखरेषु पृथिव्यां मुष्टिभ्यां धान्यं भविष्यति। तस्य फलं लेबनान इव कम्पयिष्यति, नगरस्य ते च पृथिव्याः तृणवत् प्रफुल्लिताःभविष्यन्ति।
17 तस्य नाम सदा स्थास्यति, तस्य नाम सूर्यवत् स्थास्यति, तस्मिन् मनुष्याःधन्याःभविष्यन्ति, सर्वे राष्ट्राणि तं धन्यम् इति वक्ष्यन्ति।
18 केवलं आश्चर्यकार्यं कुर्वन् इस्राएलस्य परमेश् वरःपरमेश् वरः धन्यःभवेत्।
19 तस्य गौरवपूर्णं नाम सदा धन्यं भवतु, तस्य महिमानेन समग्रं पृथिवी पूरिता भवतु। आमेन्, आमेन् च ।
20 यिशैपुत्रस्य दाऊदस्य प्रार्थना समाप्ताः।

अध्याय 73

१ (असाफस्य स्तोत्रम्।) सत्यं परमेश्वरः इस्राएलस्य कृते शुभहृदयानां कृते अपि भद्रःअस्ति।
2 किन्तु मम पादौ प्रायः गतानि आसन्; मम पदानि प्रायः स्खलितानि आसन्।
3 दुष्टानां समृद्धिं दृष्ट्वा अहं मूर्खाणां प्रति ईर्ष्याम् अनुभवामि स्म।
4 तेषां मृत्योःबन्धनानि न सन्ति किन्तु तेषां बलं दृढम्।
5 ते अन्ये इव विपत्तौ न भवन्ति; न च ते अन्येषां मनुष्याणां इव पीडिताःभवन्ति।
6 अतः अभिमानः तान् शृङ्खला इव परिवेष्टयति। हिंसा तान् वस्त्रवत् आच्छादयति।
7 तेषां नेत्राणि स्थूलतायाः सह उत्तिष्ठन्ति, तेषां हृदयस्य इच्छायाः अपेक्षया अधिकं भवति।
8 ते भ्रष्टाः; अत्याचारविषये दुष्टं वदन्ति, ते उच्चैःवदन्ति।
9 ते स्वर्गं प्रति मुखं स्थापयन्ति, तेषां जिह्वा पृथिव्यां भ्रमति।

10 अतः तस्य प्रजाः अत्र प्रत्यागच्छन्ति, तेषां समीपं पूर्णचषकजलं विमृश्यते।
11 ते कथयन्ति, "ईश्वरःकथं जानाति? किं च परमं ज्ञानं वर्तते?
12 पश्य, एते अभक्ता; ये जगति समृद्धाःभवन्ति; ते धनं वर्धयन्ति।
13 अहं वृथा मम हृदयं शुद्धं कृतवान्, निर्दोषतायां मम हस्तौ प्रक्षालितवान्।
14 अहं सर्वदिनं प्रतिदिनं प्रातकाले पीडित; दण्डितःच अभवम्।
15 यदि अहं वदामि, एवं वक्ष्यामि; पश्य, अहं तव सन्तानजन्मं प्रति अपराधं कर्तव्यः।
16 यदा अहं एतत् ज्ञातुम् चिन्तितवान् तदा मम कृते अतीव दुखदम् आसीत्;
17 यावत् अहं परमेश् वरस् य पवित्रस्थानं न गतः। तदा अहं तेषां अन्तम् अवगच्छामि।
18 त्वं तान् स्खलितस्थानेषु स्थापितवान्, त्वया तान् विनाशाय निक्षिप्तवान्।
19 कथं ते क्षणान्तरे इव विनाशं नीता! ते आतङ्कैः सर्वथा भक्षिताः भवन्ति।
20 जागरणसमये स्वप्न इव; तथा हे भगवन् जागरणसमये तेषां प्रतिबिम्बं अवहेलयिष्यसि।
21 एवं मम हृदयं दुखितं, अहं च लज्जायां चुभितवान्।
22 अहं तावत् मूर्खः अज्ञानी च आसम्, अहं भवतः पुरतः पशुवत् आसीत्।
23 तथापि अहं नित्यं त्वया सह अस्मि, त्वं मां मम दक्षिणहस्तेन धारयसि।
24 त्वं मां स्वपरामर्शेन मार्गदर्शनं करिष्यसि, पश्चात् मां महिमाय गृह्णीष्।
25 त्वां विना स्वर्गे मम कोऽस्ति? न च पृथिव्यां त्वदतिरिक्तं कश्चित् इच्छामि।
26 मम शरीरं मम हृदयं च क्षीणं भवति, किन्तु परमेश्वरः मम हृदयस्य बलं, मम भागःच अनन्तकालं यावत्।
27 पश्य, ये त्वद्दूरे सन्ति ते विनश्यन्ति, त्वया त्वया वेश्यावृत्तिः सर्वान् नाशितम्।
28 किन्तु परमेश्वरस्य समीपगमनं मम कृते हितकरम्, अहं परमेश्वरे विश्वासं कृतवान् यत् अहं तव सर्वाणि कार्याणि प्रवक्तुं शक्नोमि।

अध्याय 74

१ (असाफस्य मस्चिल्।) हे देव, किमर्थं त्वया अस्मान् सदा त्यजति? किमर्थं तव क्रोधःतव चरागाहस्य मेषेषु धूमं करोति?
2 त्वया पुरा क्रीतं सङ्घं स्मर; तव उत्तराधिकारस्य दण्ड; यः त्वया मोचित; अयं सियोनपर्वतःयस्मिन् त्वं निवससि।
3 नित्यं विनाशं प्रति पादं उत्थापय; यत्किमपि शत्रुणा अभयारण्ये दुष्टं कृतम्।
4 तव शत्रवः तव सङ्घयोः मध्ये गर्जन्ति; ते चिह्नानां कृते स्वध्वजान् स्थापयन्ति।
5 कश्चित् स्थूलवृक्षेषु परशुं यथा उत्थापितवान् तथा प्रसिद्धः आसीत्।
6 किन्तु इदानीं परशुभिः मुद्गरैः च तत्क्षणमेव तस्य उत्कीर्णं भङ्क्ते।
7 ते तव पवित्रस्थाने अग्निं क्षिप्तवन्त; तव नामनिवासस्थानं भूमौ पातयित्वा दूषितवन्तः।
8 ते मनसि अवदन्, वयं तान् एकत्र नाशयाम; ते देशे परमेश्वरस्य सर्वाणि सभागृहाणि दग्धवन्तः।
9 वयं अस्माकं चिह्नानि न पश्याम; पुनःकोऽपि भविष्यद्वादिःनास्ति, अस्माकं मध्ये कश्चित् कियत्कालं यावत् ज्ञायते।
10 हे परमेश्वर, कदाकालं यावत् प्रतिद्वन्द्वी निन्दति? किं शत्रुःतव नाम निन्दयिष्यति सदा?
11 किमर्थं त्वं हस्तं दक्षिणहस्तं निवर्तसे? तव वक्षःस्थलात् तत् उद्धृत्य कुरु।
12 यतःपरमेश् वरःमम पुरातनःराजा अस्ति, यःपृथिव्याःमध्ये मोक्षं कुर्वन् अस्ति।
13 त्वं बलेन समुद्रं विभज्य जले अजगरानाम् शिरःभग्नवान्।
14 त्वं लेवियथनस्य शिरः खण्डयित्वा प्रान्तरनिवासिनां कृते तं भोजनं दत्तवान्।
15 त्वं फव्वारं जलप्लावनं च विदारयसि, महानदीःशोषयसि।
16 दिनं तव, रात्रौ अपि तव, प्रकाशं सूर्यं च त्वया सज्जीकृतम्।
17 त्वया पृथिव्याःसर्वा सीमाःस्थापिता; ग्रीष्मं शिशिरं च कृतवान्।
18 हे परमेश् वर, शत्रुः निन्दितवान्, मूर्खाः जनाः तव नामनिन्दा कृतवन्तःइति स्मर्यताम्।
19 हे कपोतस्य प्राणान् दुष्टानां समूहे मा प्रयच्छ, तव दीनानां सङ्घं सदा मा विस्मरतु।
20 सन्धिस्य आदरं कुरुत, यतः पृथिव्याः अन्धकारमयस्थानानि क्रूरतावासैःपूर्णानि सन्ति।
21 हे पीडिताःलज्जिताःमा प्रत्यागच्छन्तु, दरिद्राःदरिद्राःच तव नाम स्तुवन्तु।
22 हे देव, उत्तिष्ठ, स्वकार्यं कुरुत, स्मर्यतां यत् मूर्खःत्वां नित्यं कथं निन्दति।
23 तव शत्रुणां वाणीं मा विस्मरतु, त्वद्विरोधिनां कोलाहलः नित्यं वर्धते।

अध्याय 75

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, अल्ताश्चित्, असफस्य स्तोत्रं वा गीतं वा।) हे परमेश्वर, त्वां धन्यवादं दद्मः; त्वां धन्यवादं दद्मः; यतःतव नाम तव आश्चर्यकर्मणां समीपे अस्ति इति वद।
2 यदा अहं सङ्घं गृह्णामि तदा अहं सम्यक् न्यायं करिष्यामि।
3 पृथिवी तत्रवासिनःसर्वे विलीना; अहं तस्याःस्तम्भान् वहति। सेलाः ।
4 अहं मूर्खान् अवदम्, मूर्खान् मा कुरुत, दुष्टान् च शृङ्गं मा उत्थापयन्तु।
5 उच्चैःशृङ्गं मा उत्थापय, कठोरकण्ठेन मा वदतु।
6 पूर्वाद् न पश्चिमाद् दक्षिणाद् वा प्रवर्धनं न आगच्छति।
7 किन्तु ईश्वरःन्यायाधीश; सःएकं निक्षिप्य अन्यं स्थापयति।
8 यतःपरमेश् वरस् य हस्ते चषकः अस्ति, मद्यं च रक्तम् अस्ति। मिश्रणपूर्णं भवति; स च तस्माद् पातयति, किन्तु तस्य मलम्, पृथिव्याःसर्वे दुष्टाःतान् विपीड्य पिबन्ति।
9 अहं तु अनन्तकालं यावत् वदिष्यामि; अहं याकूबस्य परमेश्वरस्य स्तुतिं गायिष्यामि।
10 दुष्टानां सर्वाणि शृङ्गाणि अपि अहं विच्छिन्दिष्यामि; किन्तु धर्मिणां शृङ्गाणि उन्नतानि भविष्यन्ति।

अध्याय 76

1 (नेगिनोथस्य मुख्यसङ्गीतकाराय असफस्य स्तोत्रं वा गीतं वा।) यहूदादेशे परमेश्वरः प्रसिद्धः अस्ति, इस्राएलदेशे तस्य नाम महत् अस्ति।
2 सलेमनगरे तस्य निवासस्थानं सियोननगरे च अस्ति।
3 तत्र धनुषः कवचस्य खड्गस्य च युद्धस्य च बाणान् भग्नवान्। सेलाः।
4 त्वं व्याघ्रपर्वतेभ्यःअधिकं गौरवपूर्णःउत्तमःच असि।
5 स्थूलहृदयः लुण्ठिता; ते निद्रां सुप्तवन्त; पराक्रमिणः कश्चन अपि हस्तं न प्राप्नोत्।
6 हे याकूबस्य परमेश्वर, तव भर्त्सने रथः अश्वः च मृतनिद्रायां निक्षिप्ताः।
7 त्वमपि भयं भवसि, एकदा त्वं क्रुद्धःसन् कःतव दृष्टौ तिष्ठति?
8 त्वया स्वर्गात् न्यायःश्रूयते स्म; पृथिवी भीता, निश्चलःच आसीत्,
9 यदा परमेश्वरः पृथिव्याः सर्वान् नम्रान् उद्धारयितुं न्यायाय उत्थितः। सेलाः।
10 ननु मनुष्यस्य क्रोधः त्वां स्तोषयिष्यति, क्रोधस्य शेषं त्वं निवारयिष्यसि।
11 प्रतिज्ञां कुरुत, भवतः परमेश् वरस् य समीपं कुरु, यस् य समीपस्थाःसर्वे भयनीयस् य समीपं उपहारं आनयन्तु।
12 सः राजपुत्राणां आत्मानं छिनत्ति, सः पृथिव्याः राजानां कृते भयंकरःअस्ति।

अध्याय 77

1 (प्रमुखं संगीतकारं यदुथुनं प्रति असफस्य स्तोत्रम्।) अहं स्वरेण परमेश्वरं प्रति, स्वरेण परमेश्वरं प्रति आह्वानं कृतवान्। स च मम कर्णं दत्तवान्।
2 मम क्लेशदिने भगवन्तं अन्विषम्, मम व्रणःरात्रौ धावति स्म, न निवृत्त; मम आत्मा सान्त्वनां न अस्वीकृतवान्।
3 अहं ईश्वरं स्मरन् व्याकुलःअभवम्, अहं शिकायतम्, मम आत्मा च अभिभूतःअभवत्। सेलाः।
4 त्वं मम नेत्राणि जागरितानि धारयसि, अहं तावत् व्याकुलःअस्मि यत् अहं वक्तुं न शक्नोमि।
5 मया पुराकालानि पुराकालानि वर्षाणि विचारितानि।
6 अहं रात्रौ मम गीतं स्मरामि, स्वहृदयेन सह संवादं करोमि, मम आत्मा च प्रयत्नपूर्वकं अन्वेषणं कृतवान्।
7 किं प्रभुः अनन्तकालं यावत् त्यक्ष्यति? किं च सःपुनः अनुकूलःन भविष्यति?
8 किं तस्य दया शुचिः सदा गता? किं तस्य प्रतिज्ञा अनन्तकालं यावत् विफलं भवति?
9 किं परमेश्वरः अनुग्रहं विस्मृतवान्? किं सः क्रोधेन स्वस्य कोमलकृपां निरुद्धवान्? सेलाः।
10 अहं अवदम्, एतत् मम दुर्बलता, किन्तु परमात्मनः दक्षिणहस्तस्य वर्षाणि स्मरिष्यामि।
11 अहं परमेश् वरस् य कर्माणि स्मरिष् यामि, तव पुरा विश् श् कर्माणि अवश्यं स्मरिष् यामि।
12 अहं तव सर्वाणि कार्याणि ध्यायिष्यामि, तव कर्माणि च कथयिष्यामि।
13 हे परमेश्वर, तव मार्गःपवित्रस्थाने अस्ति, अस्माकं परमेश्वरःइव महान् ईश्वरःकोऽस्ति?
14 त्वं चमत्कारं कुर्वन् ईश्वरः असि, त्वया जनानां मध्ये स्वशक्तिं प्रकटितम्।
15 त्वं स्वबाहुना याकूबस्य योसेफस्य च पुत्रान् मोचितवान्। सेलाः।
16 जलं त्वां दृष्टवान्, हे देव, जलं त्वां दृष्टवान्; ते भीताः आसन्; गभीराःअपि व्याकुलाःआसन्।
17 मेघाःजलं प्रवहन्ति स्म, आकाशाःशब्दं प्रेषयन्ति स्म, तव बाणाः अपि बहिःगतवन्तः।
18 तव मेघगर्जनस्वरः स्वर्गे आसीत्, विद्युत्प्रकोपाः जगतः प्रकाशं कृतवन्त; पृथिवी कम्पितवती, कम्पिता च।
19 समुद्रे तव मार्गः; महाजले तव मार्गः; पदं च न ज्ञायते।
20 त्वं मूसाहारूनयोःहस्तेन मेषवत् स्वजनं नेतुम् अकरोषि।

अध्याय 78

1 (असाफस्य मस्चिल्।) हे मम प्रजाःमम नियमं श्रोत, मम मुखस्य वचनं प्रति कर्णान् प्रविशतु।
2 अहं दृष्टान्तेन मुखं उद्घाटयिष्यामि, पुरातनकाले अन्धकारमयं वचनं वक्ष्यामि।
3 यत् वयं श्रुतवन्तः ज्ञातवन्तः च, अस्माकं पितरः च अस्मान् कथितवन्तः।
4 वयं तान् सन्तानेभ्यःन गोपयिष्यामः; परमेश् वरस् य स्तुतिः; तस्य सामर्थ् यम्, तस्य कृतानि चश् कर्माणि च आगामिनां वंशानां समक्षं दर्शयामः।
5 यतः सः याकूबदेशे साक्ष्यं स्थापयति स्म, इस्राएलदेशे च नियमं नियुक्तवान् यत् अस्माकं पूर्वजाः स्वसन्ततिभ्यः तान् ज्ञापयितुं आज्ञापितवान्।
6 येन सन्तानाः सन्तानाः भवितव्याः अपि तान् ज्ञास्यन्ति; ये उत्थाय तान् स्वसन्ततिभ्यःवदेत्।
7 येन ते परमेश् वरस् य आशां स्थापयन्ति, परमेश् वरस् य कर्माणि न विस्मरन् तस् य आज्ञां पालयितुम्।
8 तेषां पितृणां इव हठिनः विद्रोहिणः च वंशः न भवेयुः; ये वंशजः स्वहृदयं न सम्यक् स्थापयति, यस्याःआत्मा परमेश् वरस् य समीपे न स्थिरःआसीत्।
9 एप्रैमस्य सन्तानाः सशस्त्राः धनुर्धारिणः च युद्धदिने पश्चात्तापं कृतवन्तः।
10 ते परमेश् वरस् य सन्धिं न पालितवन्त; तस् य नियमे च चरितुं न अस्वीकृतवन्तः।
11 तस्य कर्माणि विस्मृतवान्, तेषु कृतानि चमत्काराणि च।
12 तेषां पितृणां दृष्टौ सःमिस्रदेशे सोआनक्षेत्रे आश्चर्यं कृतवान्।
13 सः समुद्रं विभज्य तान् गतः। सः जलं च राशौ कृत्वा स्थापयति स्म।
14 दिवा सःतान् मेघेन, सर्वाम् रात्रौ अग्निप्रकाशेन च तान् नेतवान्।
15 सःप्रान्तरे शिलाःविदारयन् महागहनात् इव पानम् अयच्छत्।
16 सः शिलातः प्रवाहान् अपि बहिः आनयत्, जलं च नद्यः इव प्रवहति स्म।
17 ते प्रान्तरे परमात्मनः क्रुद्धं कृत्वा तस्य विरुद्धं अधिकं पापं कृतवन्तः।
18 ते स्वकामार्थं भोजनं याच्य स्वहृदयेन परमेश्वरं परीक्षितवन्तः।
19 आम्, ते परमेश्वरस्य विरुद्धं वदन्ति स्म; ते अवदन्, “किं परमेश् वरःप्रान्तरे मेजम् उपस्थापयितुं शक्नोति?”

20 पश्यत, सः शिलाम् आहतवान् यत् जलं प्रसृतं, प्रवाहाः च प्रवहन्ति स्म। सःरोटिकां अपि दातुं शक्नोति वा? किं सःस्वजनस्य मांसं प्रदातुं शक्नोति?
21 अतः परमेश् वरः एतत् श्रुत्वा क्रुद्धः अभवत्, अतः याकूबस्य विरुद्धं अग्निःप्रज्वलित; इस्राएलस्य विरुद्धं च क्रोधःआगतः।
22 यतःते परमेश्वरे विश्वासं न कृतवन्त; तस्य मोक्षे च न विश्वसन्ति स्म।
23 यद्यपि सःमेघान् ऊर्ध्वतःआज्ञाप्य स्वर्गद्वाराणि उद्घाटितवान्।
24 तेभ्यो भक्षणाय मन्नावृष्टिं कृत्वा स्वर्गस्य धान्यं दत्तवान्।
25 मनुष्यः स्वर्गदूतानां भोजनं खादति स्म, तेभ्यः भोजनं पूर्णतया प्रेषितवान्।
26 सःस्वर्गे पूर्ववायुं प्रवहति स्म, स्वशक्त्या दक्षिणवायुम् आनयत्।
27 तेषां उपरि रजः इव मांसानि वर्षितवान्, समुद्रवालुका इव पक्षिणःपक्षिणःच वर्षितवान्।
28 तेषां शिबिरस्य मध्ये तेषां निवासस्थानानां परितः पतितुम् अददात्।
29 ते भुक्त्वा तृप्ताःअभवन्, यतःसःतेभ्यःस्वकामनाम् अददात्।
30 ते स्वकामात् विरक्ताः न अभवन्। किन्तु तेषां मांसं मुखे एव आसीत्।
31 ईश्वरस्य क्रोधः तेषां उपरि आगत्य तेषां स्थूलतमान् हत्वा इस्राएलस्य चयनितान् जनान् मारितवान्।
32 तेन सर्व्वं पापं कुर्वन्तः तस्य चमत्कारिककर्मणां कारणात् न विश्वासं कृतवन्तः।
33 तस्माद् तेषां दिवसान् व्यर्थतया, तेषां वर्षाणि च क्लेशेन व्यतीतवान्।
34 यदा सःतान् हतवान् तदा ते तं अन्विष्यन्ते स्म, ते पुनःआगत्य परमेश्वरं पृच्छन्ति स्म।
35 ते स्मरन्ति स्म यत् परमेश्वरः तेषां शिला, उच्चेश्वरः तेषां मोक्षदाता।
36 तथापि ते तं मुखेन चाटुकारितवन्त; जिह्वाभिः च तं मृषावादं कृतवन्तः।
37 तेषां हृदयं तस्य प्रति न सम्यक् आसीत्, ते तस्य सन्धिषु न स्थिराःआसन्।
38 किन्तु सःदयापूर्णःसन् तेषां अपराधं क्षमितवान्, तेषां नाशं च न कृतवान्, आम्, सः बहुवारं स्वक्रोधं निवृत्तवान्, सर्वान् क्रोधं च न प्रेरितवान्।
39 सःस्मरति स्म यत् ते मांसमात्रम् एव सन्ति। यःवायुःगच्छति, पुनः न आगच्छति।
40 ते कतिवारं प्रान्तरे तं क्रुद्धवन्त; मरुभूमिस्थं च दुखितवन्त!
41 आम्, ते पश्चात् गत्वा परमेश्वरं परीक्ष्य इस्राएलस्य पवित्रं सीमितवन्तः।
42 ते तस्य हस्तं न स्मरन्ति स्म, यदा सःतान् शत्रुभ्यःमोचयति स्म।
43 सः मिस्रदेशे स्वस्य चिह्नानि, सोआनक्षेत्रे च स्वस्य आश्चर्यं कृतवान्।
44 तेषां नद्यः रक्तरूपेण परिणमयन्तःआसन्; तेषां जलप्लावनं च यत् ते पिबितुं न शक्नुवन्ति स्म।
45 तेषु विविधाःमक्षिकाःप्रेषिता; ये तान् भक्षयन्ति स्म। मण्डूकाःच, ये तान् नाशयन्ति स्म।
46 तेषां वृद्धिं शलभं च दत्तवान्।
47 तेषां लताः अश्मपातेन, तेषां सिकोमोरवृक्षान् च हिमेन नाशितवान्।
48 तेषां पशवःअश्मपाताय, तेषां मेषान् च उष्णवज्रेभ्यःत्यक्तवान्।
49 तेषां मध्ये दुष्टदूतान् प्रेषयित्वा तेषां क्रोधस्य, क्रोधस्य, क्रोधस्य, क्लेशस्य च उग्रतां निक्षिप्तवान्।
50 सः स्वस्य क्रोधस्य मार्गं कृतवान्; सः तेषां प्राणान् मृत्युतः न मुक्तवान्, अपितु तेषां प्राणान् व्याधिं प्रति समर्पितवान्;
51 मिस्रदेशे सर्वान् प्रथमजातान् प्रहृतवान्। हामस्य निवासस्थानेषु तेषां बलस्य प्रमुखः।
52 किन्तु स्वजनं मेषवत् निर्गत्य प्रान्तरे मेषवत् मार्गदर्शनं कृतवान्।
53 सःतान् अभयम् अयच्छत्, येन ते न भयभीताःअभवन्, किन्तु समुद्रःतेषां शत्रून् आक्रान्तवान्।
54 स तान् स्वस्य पवित्रस्थानस्य सीमां प्रति अस्मिन् पर्वते, यत् तस्य दक्षिणहस्तेन क्रीतवान्, तत्पर्यन्तं नीतवान्।
55 सः तेषां पुरतः अन्यजातीयान् अपि बहिः निष्कास्य, तेषां उत्तराधिकारं पङ्क्तौ विभज्य, इस्राएलगोत्रान् तेषां तंबूषु निवसितवान्।
56 तथापि ते परमेश्वरं परीक्ष्य क्रुद्धवन्त; तस्य साक्ष्यं न पालितवन्तः।
57 किन्तु पश्चात्तापं कृत्वा पितृवत् अविश्वासं कृतवन्तौ।
58 ते स्वोच्चस्थानैः तं क्रुद्धं कृत्वा स्वकीर्णप्रतिमाभिः तं ईर्ष्याम् अकरोत्।
59 तत् श्रुत्वा परमेश्वरः क्रुद्धः अभवत्, इस्राएलं च बहु घृणां कृतवान्।
60 येन सः शिलो-मन्दिरं त्यक्तवान्, यत् तंबूं मनुष्याणां मध्ये स्थापयति स्म।
61 स्वबलं बन्धने, महिमानं च शत्रुहस्ते समर्पितवान्।
62 सः स्वजनं खड्गं समर्पितवान्; स्वस्य उत्तराधिकारेण च क्रुद्धः अभवत्।
63 अग्निःतेषां युवकान् दग्धवान्; तेषां कन्याश्च विवाहाय न दत्ताः।
64 तेषां याजकाःखड्गेन पतिता; तेषां विधवाःशोचं न कृतवन्तः।
65 ततः परमेश् वरः निद्राद् उद्भूतः इव मद्यस् य कारणेन उद्घोषयन् वरःइव जागरितः।
66 सःस्वशत्रून् पृष्ठभागेषु प्रहृत्य तान् नित्यं निन्दितवान्।
67 सः योसेफस्य निवासस्थानं अङ्गीकृतवान्, एफ्राइमगोत्रं च न चितवान्।
68 किन्तु यहूदागोत्रं, सियोनपर्वतं चिनोति स्म, यस्मै सः प्रियं करोति स्म।
69 सःस्वपवित्रस्थानं उच्चैःप्रासादवत् निर्मितवान्, यथा पृथिवी सदा स्थापिता।
70 सःदाऊदं च स्वसेवकं चित्वा मेषशालाभ्यःतं हृतवान्।
71 सः तां मेषान् मृदुभिः सह अनुसृत्य याकूबस्य प्रजानां, इस्राएलस्य च उत्तराधिकारस्य पोषणार्थम् आनयत्।
72 ततः सः तान् स्वहृदयस्य अखण्डतानुसारं पोषयति स्म। करकुशलतया च तान् मार्गदर्शनं कृतवान्।

अध्याय 79

1 (असाफस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश्वर, तव उत्तराधिकारे अन्यजातयः आगताः। ते तव पवित्रं मन्दिरं दूषितवन्त; ते यरुशलेमम् राशौ उपरि स्थापितवन्तः।
2 तव दासानां मृतशरीराणि स्वर्गपक्षिभ्य; तव पवित्राणां मांसानि पृथिव्याःपशवेभ्यःअन्नरूपेण दत्तवन्तः।
3 तेषां रक्तं यरुशलेमस्य परितःजलवत् प्रक्षिप्ताः। तेषां दफनार्थं च कोऽपि नासीत्।

4 वयं प्रतिवेशिनः निन्दनीया; अस्माकं परितः ये सन्ति तेषां कृते अवमानना, उपहासःच अभवमः।
5 कियत्कालं यावत् भगवन्? किं त्वं नित्यं क्रुद्धः भविष्यसि? किं तव ईर्ष्या अग्निवत् ज्वलति?
6 त्वां न ज्ञातानां राष्ट्राणां, तव नाम न आहूतानां राज्यानां च उपरि तव क्रोधं प्रक्षिप।
7 ते याकूबं भक्षयित्वा तस्य निवासस्थानं विध्वंसितवन्तः।
8 हे पूर्वाधर्मान् मा स्मर्यताम्, तव दया अस्मान् शीघ्रं निवारयतु, यतः वयं बहु नीचाःस्मः।
9 हे अस्माकं मोक्षदातृदेव, तव नामस्य महिमा कृते अस्मान् साहाय्यं कुरु, तव नाम्नःकृते अस्मान् मोचय, पापं च शुद्धं कुरु।
10 कस्मात् परजातीयाःवदिष्यन्ति, तेषां परमेश्वरःकुत्र अस्ति? तव दासानाम् रक्तस्य प्रतिशोधेन सः अस्माकं दृष्टौ अन्यजातीयेषु ज्ञायते।
11 बन्दिनः निश्वासः भवतः पुरतः आगच्छतु; तव सामर्थ्यस्य माहात्म्येन मृत्यवे नियुक्तान् रक्ष;
12 अस्माकं प्रतिवेशिनःसप्तगुणं तेषां वक्षस्थले तेषां निन्दां प्रयच्छ, येन ते त्वां निन्दितवन्त; हे प्रभो।
13 अतः वयं तव प्रजा; मेषाः च त्वां सदा धन्यवादं दास्याम; सर्व्वजन्मनां समक्षं तव स्तुतिं प्रदर्शयिष्यामः।

अध्याय ८०

1 (शोशन्नीमेदुथस्य मुख्यसङ्गीतकाराय, असफस्य स्तोत्रम्।) हे इस्राएलस्य गोपाल, यूसुफं मेषवत् नेतुम्, कर्णं कुरु। त्वं करुबानां मध्ये निवससि, प्रकाशय।
2 एप्रैमस्य, बिन्यामीनस्य, मनश्शे च पुरतः तव बलं प्रचोदय, आगत्य अस्मान् उद्धारयतु।
3 हे देव, पुनःअस्मान् परिवर्तय, तव मुखं प्रकाशय; वयं च त्राता भविष्यामः।
4 हे सेनापतिप्रभु, कदाकालं यावत् त्वं स्वजनस्य प्रार्थनां प्रति क्रुद्धः भविष्यसि?
5 त्वं तान् अश्रुरोटिकान् पोषयसि; अश्रुपातं च दत्तवान् महता प्रमाणेन।
6 त्वं अस्मान् प्रतिवेशिनां कृते कलहं करोषि, अस्माकं शत्रवः परस्परं हसन्ति।
7 हे गणेश्वर, पुनःअस्मान् परिवर्तय, त्वं मुखं प्रकाशय; वयं च त्राता भविष्यामः।
8 त्वं मिस्रदेशात् द्राक्षाफलम् आनयसि, त्वया अन्यजातीयान् बहिः निष्कास्य रोपितः।
9 त्वं तस्य पुरतः स्थानं सज्जीकृत्य गभीरं मूलं कृत्वा भूमिं पूरितवान्।
10 पर्वताः तस्य छायायाः आच्छादिता; तस्य शाखाः सुदेवदारवृक्षाः इव आसन्।
11 सा स्वशाखाः समुद्रं प्रति प्रेषितवती, तस्याः शाखाः नदीं प्रति प्रेषितवती।
12 तर्हि त्वया किमर्थं तस्याः वेष्टनानि भग्ना; येन मार्गे गच्छन्तः सर्वे तां उत्कर्षयन्ति?
13 काष्ठाद् वराहःतं नाशयति, क्षेत्रस्य वन्यजन्तुःच तं भक्षयति।
14 हे सेनापते त्वां प्रार्थयाम; स्वर्गात् अधः पश्य, पश्य, एतस्य द्राक्षाफलस्य दर्शनं कुरुत।
15 तव दक्षिणहस्तेन यत् द्राक्षाक्षेत्रं रोपितं तत् शाखां च त्वया स्वस्य कृते दृढं कृतम्।
16 अग्निना दह्यते, छिन्न्यते, ते तव मुखस्य भर्त्सनेन नश्यन्ति।
17 तव हस्तः दक्षिणहस्तस्य पुरुषस्य उपरि, यस्य मनुष्यपुत्रस्य उपरि त्वया स्वस्य कृते बलवन्तं कृतम्।
18 तथा वयं त्वां न गमिष्याम; अस्मान् जीवयतु, वयं तव नाम आह्वयेम।
19 हे सेनापतिप्रभो, पुनःअस्मान् परिवर्तय, स्वमुखं प्रकाशय; वयं च त्राता भविष्यामः।

अध्याय 81

1 (गीतितस्य मुख्यसङ्गीतकाराय असफस्य स्तोत्रम्।) अस्माकं सामर्थ्यं परमेश्वराय उच्चैः गायन्तु, याकूबस्य परमेश्वराय आनन्देन कोलाहलं कुर्वन्तु।
2 स्तोत्रम् आदाय इह आनयध्वं, स्तोत्रसहितं प्रियं वीणाम्।
3 अमावस्यायां नियतसमये अस्माकं गम्भीरपर्वदिने तुरहीम् विस्फोटयतु।
4 यतो हि इस्राएलस्य कृते एषःनियमःयाकूबस्य परमेश्वरस्य नियमः च आसीत्।
5 सःमिस्रदेशं गत्वा योसेफस्य मध्ये साक्ष्यरूपेण नियुक्तवान्।
6 अहं तस्य स्कन्धं भारात् अपसारितवान्, तस्य हस्ताः घटात् मुक्ताः।
7 त्वं विपत्तौ आहूय अहं त्वां मोचितवान्; अहं त्वां गुप्तगर्जनस्थाने प्रत्युवाच मेरिबाजले त्वां परीक्षितवान्। सेलाः।
8 हे मम प्रजाःशृणुत, अहं त्वां साक्ष्यं दास्यामि, हे इस्राएल, यदि त्वं मम वचनं शृणोषि;
9 त्वयि कश्चित् परदेशीयः देवः न भविष्यति; न च परदेशं पूजयिष्यसि।
10 अहं तव परमेश् वरः परमेश् वरः अस् मि, यः त्वां मिस्रदेशात् बहिःनीतवान्
11 किन्तु मम प्रजाःमम वाणीं न शृण्वन्ति स्म; इस्राएलःमम कश्चन अपि न इच्छति स्म।
12 अहं तान् स्वहृदयकामान् त्यक्तवान्, ते च स्वविचारेण चरन्ति स्म।
13 अहो यदि मम प्रजाःमम वचनं श्रुत्वा इस्राएलःमम मार्गेण चरति स्म!
14 मया शीघ्रमेव तेषां शत्रून् वशीकृत्य तेषां प्रतिद्वन्द्वीनां विरुद्धं हस्तं कृतवान्।
15 भगवतः द्वेषिणः तस्य वशीकृताः भवेयु; किन्तु तेषां कालः अनन्तकालं यावत् स्थास्यति स्म।
16 सःतान् अपि उत्तमेन गोधूमेन भोजयेत्, शिलातःमधुना च मया त्वां तर्पयितव्यम्।

अध्याय 82

१ (असाफस्य स्तोत्रम्) परमेश् वरः पराक्रमीणां सङ्घे तिष्ठति; सः देवेषु न्यायं करोति।
2 यूयं कियत्कालं यावत् अन्यायपूर्वकं न्यायं करिष्यथ, दुष्टानां व्यक्तिं च गृह्णीष्व? सेलाः।
3 दरिद्राणां पितृणां च रक्षणं कुरुत, पीडितानां, अभाविनां च न्यायं कुरुत।
4 दरिद्रान् दरिद्रान् च मोचय, दुष्टानां हस्तात् तान् निष्कासयतु।
5 ते न जानन्ति, न च अवगमिष्यन्ति; ते अन्धकारे गच्छन्ति, पृथिव्याः सर्वाणि आधाराणि निश्चयेन बहिःसन्ति।

6 मया उक्तं, यूयं देवा; यूयं च सर्वे परमात्मनःसन्तानाः।
7 युष्माकं तु मनुष्यवत् म्रियन्ते, राजपुत्रेषु इव पतिष्यथ।
8 हे देव, उत्तिष्ठ, पृथिव्याः न्यायं कुरु, यतः त्वं सर्वान् राष्ट्रान् उत्तराधिकारं प्राप्स्यसि।

अध्याय 83

1 (असाफस्य गीतं वा स्तोत्रं वा।) हे परमेश्वर, मौनं मा कुरु, हे परमेश्वर, शान्तिं मा धारय, न च शान्तं भव।
2 तव शत्रवःकोलाहलं कुर्वन्ति, त्वां द्वेषिणःशिरःउत्थापयन्ति।
3 ते तव प्रजानां विरुद्धं युक्तिं कृत्वा तव गुप्तजनानाम् विरुद्धं युक्तिं कृतवन्तः।
4 ते उक्तवन्त; आगच्छतु, तान् राष्ट्रत्वात् विच्छिन्दाम; येन इस्राएलस्य नाम पुनःस्मरणीयं न भवेत्।
5 ते एकेन सहमतिपूर्वकं विमर्शं कृतवन्त; ते भवतः विरुद्धं सङ्गठिताःसन्ति।
6 एदोमस्य निवासस्थानानि, इस्माइलीयाःच। मोआबस्य, हागारीणां च;
7 गेबलं अम्मोनं अमालेकं च; पलिष्टियाःसोरनिवासिनःसह;
8 अशूरः अपि तेषां सह सम्बद्धः अस्ति, ते लूतस्य सन्तानान् आश्रितवन्तः। सेलाः।
9 तेषां प्रति यथा मिद्यानीजनानाम् इव कुरु; यथा सिसेरा, यथा किसोननद्याःजाबिनः।
10 ये अन्दोरे नष्टा; ते पृथिव्याःकृते गोबर इव अभवन्।
11 तेषां आर्यान् ओरेब इव ज़ीब इव कुरु, तेषां सर्वान् राजपुत्रान् जेबा, सलमुन्ना इव च।
12 सः अवदत्, "अस्माभिः परमेश् वरस् य गृहाणि स्वकीयानि गृह्णीमः"
13 हे मम देव, तान् चक्रवत् कुरु; यथा वायुपूर्वं कूपः।
14 यथा अग्निःकाष्ठं दहति, यथा ज्वाला पर्वतान् दहति;
15 अतः तव आतपेन तान् पीडय, तव तूफानेन तान् भयभीतान् कुरु।
16 तेषां मुखं लज्जया पूरयतु; येन ते तव नाम अन्वेष्टुं प्रभो।
17 ते सदा लज्जिताः व्याकुलाः च भवन्तु; आम्, ते लज्जिताः भूत्वा विनश्यन्ति।
18 येन मनुष्याः ज्ञास्यन्ति यत् त्वमेव यस्य नाम यहोवा अस्ति, सः सर्व्वपृथिव्याःसर्वोच्चःअसि।

अध्याय 84

1 (गीतितस्य मुख्यसङ्गीतकाराय कोरहस्य पुत्राणां कृते स्तोत्रम्।) हे सेनापते, तव निवासस्थानानि कियत् प्रियाःसन्ति।
2 मम आत्मा परमेश्वरस्य प्राङ्गणानां कृते आकांक्षति, मम हृदयं मांसं च जीवन्तं परमेश्वरं क्रन्दति।
3 आम्, श्रृगालःगृहं प्राप्नोत्, निगलना च स्वस्य कृते नीडं प्राप्तवती, यत्र सा स्वपिण्डान् स्थापयति, तव वेदी; हे सेनापति; मम राजा, मम परमेश्वरः।
4 धन्याःते तव गृहे निवसन्ति, ते त्वां स्तुवन्ति। सेलाः।
5 धन्यःस पुरुषःयस्य बलं त्वयि वर्तते; यस्य हृदि तेषां मार्गाःसन्ति।
6 ये बकाद्रोणीं गत्वा कूपं कुर्वन्ति; वर्षा अपि कुण्डान् पूरयति।
7 ते बलात् बलं गच्छन्ति, तेषां प्रत्येकः सियोने परमेश्वरस्य समक्षं प्रकटितःभवति।
8 हे सेनापतिप्रभु, मम प्रार्थनां शृणु, हे याकूबस्य परमेश्वर, श्रोत। सेलाः।
9 पश्य हे परमेश्वर अस्माकं कवच, तव अभिषिक्तस्य मुखं पश्य।
10 तव प्राङ्गणेषु दिवसः सहस्रात् श्रेष्ठः। अहं दुष्टतायाः तंबूषु निवसितुं अपेक्षया मम परमेश्वरस्य गृहे द्वारपालः भवितुम् इच्छामि स्म।
11 यतः परमेश् वरः परमेश् वरः सूर्यः कवचः च अस्ति, परमेश् वरः अनुग्रहं महिमानं च दास्यति, सः ऋजुगतानां कृते सत् किमपि न निवर्तयिष्यति।
12 हे सेनापते, धन्यःयःमनुष्यःत्वयि विश्वासं करोति।

अध्याय ८५

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय कोरहपुत्राणां कृते स्तोत्रम्।) प्रभु, त्वं स्वदेशे अनुकूलःअभव; याकूबस्य बन्धनं पुनःआनयसि।
2 त्वया स्वजनानाम् अधर्मं क्षमितम्, तेषां सर्वं पापं त्वया आवृतम्। सेलाः।
3 त्वं सर्वान् कोपान् अपहृतवान्, त्वं तव क्रोधस्य उग्रतां त्यक्तवान्।
4 हे अस्माकं मोक्षदातृदेव अस्मान् परिवर्तय, अस्माकं प्रति तव क्रोधं निवर्तयतु।
5 किं त्वं अस्मान् प्रति सदा क्रुद्धः भविष्यसि? किं त्वं सर्व्वजन्मनां कृते स्वक्रोधं आकर्षयिष्यसि?
6 किं त्वं अस्मान् पुनः सजीवीकरणं न करिष्यसि, येन तव प्रजाः त्वयि आनन्दं प्राप्नुयुः?
7 हे भगवन् तव दयां दर्शयतु, तव मोक्षं च प्रयच्छ।
8 परमेश् वरःपरमेश् वरःयत् वदेत् तत् अहं शृणोष्यामि, यतःसःस् व प्रजान् स् वसन्तान् च शान् तिं वदेत्, किन्तु ते पुनःमूर्खतायां मा गच्छन्तु।
9 ननु तस्य मोक्षः तद्भयिणां समीपे अस्ति; अस्माकं देशे महिमा वसतु।
10 दया सत्यं च मिलित्वा; धर्मःशान्तिश्च परस्परं चुम्बितौ।
11 सत्यं पृथिव्याःउद्भवति; धर्मश्च स्वर्गात् अधःपश्यति।
12 आम्, परमेश् वरः भद्रं दास्यति; अस्माकं भूमिश्च तस्याः वृद्धिं दास्यति।
13 तस्य पुरतः धर्मः गमिष्यति; तस्य पदमार्गे च अस्मान् स्थापयिष्यति।

अध्याय 86

१ (दाऊदस्य प्रार्थना।) हे परमेश् वर, कर्णं प्रणमय मां शृणु, यतः अहं दरिद्र; दरिद्रःच अस्मि।
२ मम आत्मानं रक्षतु; अहं पवित्रःअस्मि, हे मम देव, त्वयि विश्वासं कुर्वन् तव सेवकं त्राहि।
3 प्रभो मयि कृपां कुरु, अहं त्वां नित्यं क्रन्दयामि।
4 तव दासस्य आत्मानं आनन्दय, यतःअहं त्वयि भगवन् आत्मानं उत्थापयामि।
5 त्वं हि भगवन् भद्रःक्षमितुं सज्जःअसि; ये च त्वां आह्वयन्ति तेषां सर्वेषां दयायाःप्रचुरता।
6 हे भगवन् मम प्रार्थनां श्रोत; मम याचनानां वाणीं च अनुसृत्य।
7 मम क्लेशदिने अहं त्वां आह्वयिष्यामि, यतः त्वं मां प्रतिवचनं दास्यसि।

8 देवेषु तव सदृशो नास्ति भगवन्; न च तव कर्मसदृशानि कार्याणि सन्ति।
9 त्वया निर्मिताःसर्वे राष्ट्राणि आगत्य तव पुरतःआराधयिष्यन्ति प्रभो; तव नाम महिमा च करिष्यति।
10 त्वं महान् असि, आश्चर्यं च करोषि, त्वमेव परमेश् वरःअसि।
11 हे भगवन् स्वमार्गं मां शिक्षय; अहं तव सत्ये चरिष्यामि, तव नाम्ना भयं कर्तुं मम हृदयं एकीकुरु।
12 हे मम परमेश्वर, अहं त्वां सर्वात्मना स्तुविष्यामि, अहं तव नामस्य महिमाम् अनन्तकालं यावत् करिष्यामि।
13 मयि तव दया महती, त्वया मम प्राणान् अधमनरकात् मोचयत्।
14 हे परमेश्वर, अभिमानिनः मम विरुद्धं उत्थिता; हिंसकसङ्घाः च मम प्राणान् अन्विषन्ति। तेषां पुरतःत्वां न स्थापितवान्।
15 त्वं तु भगवन् करुणापूर्ण; अनुग्रही, दीर्घधैर्यवान्, दया सत्येन च प्रचुरःपरमेश्वरःअसि।
16 हे मम समीपं गत्वा दयां कुरु; दासाय बलं ददा, दासीपुत्रं च त्राहि।
17 भद्रस्य चिह्नं मां दर्शयतु; येन मां द्वेष्टि ते तत् दृष्ट्वा लज्जिताः भवेयु; यतःत्वं परमेश् वरःमां आकृष्य मां सान्त्वितवान्।

अध्याय 87

१ (कोरहपुत्राणां कृते स्तोत्रं गीतं वा।) तस्य आधारः पवित्रपर्वतेषु अस्ति।
2 याकूबस्य सर्वेभ्यः निवासस्थानेभ्यः अपेक्षया सियोनद्वाराणि परमेश् वरःप्रेम्णा पश्यति।
3 हे परमेश् वर नगर, तव महिमाम् उच्यते। सेलाः।
4 अहं ये मां जानन्ति तेषां कृते राहाबस्य बेबिलोनस्य च उल्लेखं करिष्यामि, इथियोपियादेशेन सह पलिष्टिया, सोरदेशः च। अयं पुरुषःतत्रैव जातः।
5 सियोनस्य विषये कथयिष्यते, "अयं स च पुरुषः तस्याः जन्म प्राप्नोत्।"
6 परमेश् वरः प्रजां लिखित्वा गणयिष्यति यत् एषः पुरुषः तत्रैव जातः। सेलाः।
7 गायकाः वाद्यवादकाः च तत्र भविष्यन्ति, मम सर्वे वसन्ताः त्वयि सन्ति।

अध्याय 88

1 (कोरहस्य पुत्राणां कृते गीतं वा स्तोत्रं वा महालथ् लीननोथस्य एज्रायस्य हेमनस्य मस्किलस्य मुख्यसङ्गीतकारस्य कृते।) हे मम मोक्षदातृ परमेश्वर, अहं भवतःसमक्षं दिवारात्रौ क्रन्दितवान्।
2 मम प्रार्थना भवतः पुरतः आगच्छतु, मम आह्वानं प्रति कर्णं प्रविशतु।
3 मम आत्मा क्लेशपूर्णःअस्ति, मम प्राणाःचितायां समीपं गच्छन्ति।
4 अहं गर्ते अवतरन्तैः सह गणितः अस्मि, यस्य पुरुषस्य सामर्थ्यं नास्ति।
5 मृतानां मध्ये मुक्ता; यथा चितायां शयितानां हतानां इव, येषां त्वं पुनःन स्मरसि, ते च तव हस्तात् विच्छिन्नाः।
6 त्वया मां अधमगर्ते अन्धकारे गहने निधाय।
7 तव क्रोधःमयि कठिनःअस्ति, त्वं च सर्वैःतरङ्गैःमां पीडितवान्। सेलाः।
8 त्वं मम परिचितं दूरं त्यक्तवान्; त्वया मां तेषां कृते घृणितम् अकरोत्, अहं निरुद्धःअस्मि, अहं बहिःआगन्तुं न शक्नोमि।
9 मम नेत्रं दुःखेन शोचति, प्रभो, अहं त्वां नित्यं आह्वानं कृतवान्, त्वां प्रति हस्तौ प्रसारितवान्।
10 किं त्वं मृतानां कृते आश्चर्यं करिष्यसि? किं मृताः उत्थाय त्वां स्तुवन्ति? सेलाः।
11 किं तव दया चितायां प्रकीर्तिता भविष्यति? अथवा विनाशे तव विश्वासः?
12 किं तव आश्चर्यं तमसि ज्ञास्यति? विस्मृतिदेशे च तव धर्मः?
13 हे परमेश् वर, अहं त्वां प्रति आह्वानं कृतवान्। प्रातकाले च मम प्रार्थना त्वां निवारयिष्यति।
14 भगवन्, त्वं किमर्थं मम प्राणान् परित्यजसि? किमर्थं त्वं मम मुखं निगूहसि?
15 अहं यौवनात् आरभ्य पीडितः मृत्यवे च सज्जः अस्मि, भवतः भयम् अनुभवन् अहं विचलितःअस्मि।
16 तव प्रचण्डःक्रोधःमयि गच्छति; तव आतङ्कैःमां छिन्नम्।
17 ते जलवत् मां नित्यं परितः आगच्छन्ति स्म; ते मां एकत्र परितः परिवेष्टितवन्तः।
18 कान्तं मित्रं च त्वया दूरं मम परिचितं च अन्धकारे स्थापितं।

अध्याय 89

1 (एज्राहस्य एतानस्य मस्किलः।) अहं परमेश् वरस् य दयानां विषये अनन्तकालं यावत् गायिष्यामि, मम मुखेन तव निष्कपटतां सर्वान् पुस्तिकान् यावत् ज्ञापयिष्यामि।
2 मया उक्तं, दया अनन्तकालं यावत् निर्मिता भविष्यति, स्वर्गे एव तव विश्वासःस्थापयिष्यसि।
3 अहं मम चयनितैः सह सन्धिं कृतवान्, मम दासस्य दाऊदस्य शपथं कृतवान्।
4 अहं तव वंशं नित्यं स्थापयिष्यामि, सर्व्वजन्मपर्यन्तं तव सिंहासनं निर्मास्यामि। सेलाः।
5 स्वर्गःतव आश्चर्यं प्रशंसति, हे भगवन्, तव विश्वासःपवित्रजनसङ्घे अपि।
6 स्वर्गे कःपरमेश् वरस् य उपमा भवितुम् अर्हति? वीर्यपुत्रेषु कः परमेश् वरस् य उपमा भवितुम् अर्हति?
7 परमेश्वरस्य सत्-सभायां महतीं भयं भवितव्यं, तस्य समीपस्थानां सर्वेषां आदरःकरणीयःच।
8 हे सेनापतिः परमेश् वर; भवद् सदृशःको बलवान् परमेश् वरः? अथवा भवतःपरितःभवतःविश्वासाय?
9 त्वं समुद्रस्य प्रकोपं शाससि, तस्य तरङ्गाःयदा उद्भवन्ति तदा त्वं तान् शान्तं करोषि।
10 त्वया राहबं खण्डितं यथा हतं; त्वं बलवद्बाहुना शत्रून् विकीर्णाः।
11 द्यौः तव, पृथिवी अपि तव, जगतः पूर्णता च त्वया तानि स्थापितानि।
12 उत्तरदक्षिणौ त्वया सृष्टौ ताबोरहर्मोनौ तव नाम्ना आनन्दं प्राप्नुयुः।
13 तव महाबाहु; बलवान् तव हस्त; उच्चःदक्षिणहस्तः।
14 न्यायःन्यायश्च तव सिंहासनस्य निवासस्थानम्, दया सत्यं च तव मुखस्य पुरतःगमिष्यति।
15 धन्याःते प्रजा ये हर्षध्वनिं जानन्ति, ते तव मुखप्रकाशेन चरन्ति।
16 तव नाम्ना ते सर्वं दिवसं आनन्दं प्राप्नुयु; तव धर्मेण च ते उच्छ्रिताः भविष्यन्ति।
17 त्वं हि तेषां बलस्य महिमा असि, तव अनुग्रहेण अस्माकं शृङ्गं उन्नतं भविष्यति।

18 यतः परमेश् वरः अस् माकं रक्षणं वर्तते; इस्राएलस्य पवित्रः अस्माकं राजा अस्ति।
19 ततः त्वं तव पवित्रं दर्शनेन उक्तवान्, "मया पराक्रमे साहाय्यं कृतम्। मया जनानां मध्ये एकःचयनितःएकःउच्चःकृतः।
20 अहं दाऊदं मम सेवकं प्राप्नोमि; मम पवित्रतैलेन अहं तं अभिषिक्तवान्।
21 येन मम हस्तः स्थापितः भविष्यति, मम बाहुः अपि तं बलवन्तं करिष्यति।
22 शत्रुःतस्य उपरि न वसति; न च दुष्टपुत्रःतं पीडयति।
23 अहं तस्य शत्रून् तस्य मुखस्य पुरतः ताडयिष्यामि, तस्य द्वेषिणः च पीडयिष्यामि।
24 किन्तु मम विश्वासः मम दया च तस्य समीपे भविष्यति, मम नाम्ना तस्य शृङ्गं उन्नतं भविष्यति।
25 अहं तस्य हस्तं समुद्रे, तस्य दक्षिणहस्तं च नद्यःस्थापयिष्यामि।
26 सःमां क्रन्दति, त्वं मम पिता, मम परमेश्वरः मम मोक्षशिला च।
27 अहं तं मम प्रथमजातं पृथिव्याःराजाभ्यां उच्चतरं करिष्यामि।
28 अहं तस्य कृते मम दयां नित्यं धारयिष्यामि, मम सन्धिःच तस्य सह दृढःभविष्यति।
29 अहं तस्य वंशं सदा स्थास्यामि, तस्य सिंहासनं च स्वर्गदिनानि इव स्थापयिष्यामि।
30 यदि तस्य सन्तानाःमम नियमं त्यक्त्वा मम न्यायेषु न चरन्ति।
31 यदि ते मम नियमान् भङ्गयन्ति, मम आज्ञां न पालयन्ति;
32 तदा अहं तेषां अपराधं दण्डेन, तेषां अधर्मं च प्रहारैःद्रक्ष्यामि।
33 तथापि मम प्रेम्णःसन्तानं न गृह्णामि, न च मम विश्वासःक्षीणतां प्राप्नुयाम्।
34 अहं मम सन्धिं न भङ्गयिष्यामि, न च मम अधरात् निर्गतं वस्तु परिवर्तयिष्यामि।
35 अहं एकदा मम पवित्रतायाःशपथं कृतवान् यत् अहं दाऊदस्य समक्षं मृषा न वदिष्यामि।
36 तस्य वंशःसदा स्थास्यति, तस्य सिंहासनं च मम पुरतःसूर्यवत्।
37 सदा चन्द्रमिव स्वर्गे विश्वास्यसाक्षित्वेन च स्थास्यति। सेलाः।
38 त्वं तु त्यक्त्वा घृणितःअसि, अभिषिक्तेन सह क्रुद्धःअभवः।
39 त्वया भृत्यस्य सन्धिः शून्यः कृत; तस्य मुकुटं भूमौ निक्षिप्य अपवित्रं कृतवान्।
40 त्वया तस्य सर्वाःवेष्टनानि भग्ना; त्वया तस्य दुर्गं विनाशं कृतम्।
41 मार्गे ये सर्वे गच्छन्ति ते तं लुण्ठयन्ति, सः प्रतिवेशिनः अपमानजनकःअस्ति।
42 त्वया तस्य प्रतिद्वन्द्वीनां दक्षिणहस्तःस्थापितः। त्वया तस्य सर्वान् शत्रून् आनन्दितवन्तः।
43 त्वया अपि तस्य खड्गस्य धारं कृत्वा युद्धे तं न स्थापितं।
44 त्वया तस्य महिमा निवृत्त; तस्य सिंहासनं च भूमौ पातितवान्।
45 त्वया तस्य यौवनदिनानि ह्रस्वाः कृता; त्वया तं लज्जया आच्छादितम्। सेलाः।
46 कियत्कालं यावत् भगवन्? किं त्वं सदा निगूहिष्यसि? किं तव क्रोधःअग्निवत् ज्वलति?
47 स्मर्यतां मम कालः कियत् अल्प; किमर्थं त्वया सर्वान् जनान् व्यर्थं कृतम्?
48 कः मनुष्यः यः जीवति, मृत्युं न पश्यति? किं सः स्वप्राणान् चिताहस्तात् मोचयति? सेलाः।
49 प्रभो, तव पूर्वानुग्रहाः कुत्र सन्ति, या त्वया सत्येन दाऊदस्य शपथं कृतम्?
50 हे भगवन् तव दासानाम् अपमानं स्मर; कथं सर्वेषां वीर्याणां निन्दां मम वक्षस्थले वहति;
51 तेन तव शत्रवःप्रभो निन्दितवन्तः। येन तव अभिषिक्तस्य पदानि निन्दितवन्तः।
52 प्रभुःसदा धन्यःभवतु। आमेन्, आमेन् च ।

अध्याय 90

१ (ईश्वरस्य मनुष्यस्य मूसायाः प्रार्थना।) प्रभो, त्वं सर्व्वपुस्तकेषु अस्माकं निवासस्थानं असि।
2 पर्वतानाम् आनयनात् पूर्वं वा त्वया पृथिवीं जगत् च निर्मितस्य पूर्वं अनन्तात् अनन्तपर्यन्तं त्वं परमेश्वरःअसि।
3 त्वं मनुष्यम् विनाशं प्रति परिवर्तयसि; कथयति, हे मनुष्यसन्ततिः प्रत्यागच्छ।"
4 तव दृष्टौ वर्षसहस्राणि श्वःइव रात्रौ प्रहरणं इव सन्ति।
5 त्वं तान् जलप्लावनवत् नयसि; ते निद्रा इव सन्ति, प्रातकाले ते तृणवत् वर्धन्ते।
6 प्रातकाले प्रफुल्लितं वर्धते च; सायंकाले छित्त्वा शुष्कं भवति।
7 वयं तव क्रोधेन विनष्टाःस्मः तव क्रोधेन वयं व्याकुलाःस्मः।
8 त्वया अस्माकं अधर्माः पुरतः स्थापिता; अस्माकं गुप्तपापाः तव मुखप्रकाशे स्थापिताः।
9 तव क्रोधेन अस्माकं सर्वे दिवसाः व्यतीता; वयं कथावत् वर्षाणि यापयामः।
10 अस्माकं वर्षाणां दिवसाःषष्टिवर्षाणि दश वर्षाणि च सन्ति; यदि च बलकारणात् चत्वारिंशत् वर्षाणि भवन्ति, तथापि तेषां बलश्रमः शोकःच; अचिरेण हि छिन्यते, वयं च उड्डीयेम।
11 तव क्रोधस्य सामर्थ्यं को जानाति? यथा तव भयम् अपि तथैव तव क्रोधः।
12 अतः अस्मान् अस्माकं दिवसान् गणयितुं शिक्षयतु, येन वयं स्वहृदयं प्रज्ञायां प्रयोक्तुं शक्नुमः।
13 हे प्रभो, कियत्कालं यावत् प्रत्यागच्छ? तव दासानां विषये त्वां पश्चात्तापं करोतु।
14 हे तव दयया अस्मान् प्राक् तर्पय; येन वयं सर्वे दिवसाः आनन्दिताःआनन्दिताःच भवेम।
15 येषु दिनेषु त्वया अस्मान् पीडितम्, येषु वर्षेषु वयं दुष्कृतं दृष्टवन्त; तदनुसारं अस्मान् आनन्दय कुरु।
16 तव कर्म तव दासानां समक्षं तव महिमा तेषां बालकानां समक्षं प्रकटयतु।
17 अस्माकं परमेश् वरस् य परमेश् वरस् य सौन्दर्यम् अस् माकं उपरि भवतु, अस् माकं हस्तस् य कर्म अस् माकं प्रति स्थापयतु। आम्, अस्माकं हस्तकार्यं त्वं तत् स्थापयसि।

अध्याय 91

1 यः परमात्मनः गुप्तस्थाने निवसति सः सर्वशक्तिमान् छायायां तिष्ठति।
2 अहं परमेश् वरस् य विषये वक्ष्यामि, सःमम आश्रयःमम दुर्गःच अस्ति, मम परमेश् वरः तस्मिन् अहं विश्वसिष्यामि।
3 सःत्वां खलु पक्षिणां जालात्, कोलाहलव्याधितःच मोचयिष्यति।
4 सःत्वां पंखैःआच्छादयिष्यति, तस्य पक्षयोःअधःत्वं विश्वसिष्यसि, तस्य सत्यं तव कवचं बन्धकं च भविष्यति।
5 रात्रौ आतङ्कात् त्वं न बिभेषि; न च दिवा उड्डीयमानस्य बाणस्य कृते;
6 न च अन्धकारे गच्छन्ती व्याधिः न च मध्याह्ने अपव्ययस्य विनाशस्य कृते।

7 तव पार्श्वे सहस्रं, दक्षिणहस्ते दशसहस्राणि च पतन्ति। किन्तु तव समीपं न आगमिष्यति।
8 केवलं चक्षुषा त्वं दुष्टानां फलं पश्यसि, पश्यसि च।
9 यतः त्वया मम शरणं परमेश् वरं परमेश् वरं तव निवासस्थानं कृतम्।
10 न तव दुष्कृतं न भविष्यति, न च तव निवासस्थानस्य समीपं कोऽपि व्याधिःआगमिष्यति।
11 यतःसःत्वां सर्वेषु मार्गेषु रक्षितुं स्वदूतान् आज्ञां दास्यति।
12 ते त्वां हस्तेषु धारयिष्यन्ति, मा भूत् त्वं शिलायां पादं न पातयसि।
13 सिंहं मृगं च पदास्यसि, सिंहं अजगरं च पादयोःपदाति।
14 यतः सः मयि स्वप्रेमम् अस्थापयत्, अतः अहं तं मोचयिष्यामि, अहं तं उच्चैःस्थापयिष्यामि यतःसःमम नाम ज्ञातवान्।
15 सः मां आह्वयति अहं च तस्मै उत्तरं दास्यामि, अहं तस्य सह विपत्तौ भविष्यामि; अहं तं मोचयिष्यामि, तस्य सम्मानं च करिष्यामि।
16 अहं तं दीर्घायुषःतर्पयिष्यामि, मम मोक्षं च दर्शयिष्यामि।

अध्याय 92

1 (विश्रामदिनस्य स्तोत्रं वा गीतं वा।) हे परमात्मनः परमेश्वराय धन्यवादं दातुं स्वनामस्य स्तुतिं गायितुं च साधु कार्यम्।
2 प्रातकाले तव दयां प्रदर्शयितुं प्रतिरात्रं च तव विश्वासं दर्शयितुं।
3 दशतारयन्त्रे स्तोत्रे च। वीणायाम् उपरि गम्भीरध्वनिना।
4 त्वं हि परमेश्वर, तव कर्मणा मां हर्षं कृतवान्, अहं तव हस्तकर्मणा विजयं प्राप्स्यामि।
5 हे भगवन्, तव कार्याणि कियत् महत्! तव विचाराः च अतीव गभीराःसन्ति।
6 क्रूरःन जानाति; न च मूर्खःएतत् अवगच्छति।
7 यदा दुष्टाः तृणवत् वसन्ति, यदा सर्वे अधर्मकर्मकाः प्रफुल्लिताः भवन्ति; तेषां नित्यं विनाशःभविष्यति।
8 त्वं तु परमेश् वरःअनन्तकालं यावत् सर्वोच्चःअसि।
9 हे भगवन् तव शत्रवः पश्य तव शत्रवः विनश्यन्ति। अधर्मकार्यकर्तारःसर्वे विकीर्णाःभविष्यन्ति।
10 मम शृङ्गं तु एकशृङ्गशृङ्गवत् उन्नमयिष्यसि, अहं नवतैलेन अभिषिक्तःभविष्यामि।
11 मम चक्षुःमम शत्रुषु मम इच्छां द्रक्ष्यति, मम कर्णाःमम विरुद्धं उत्तिष्ठन्तःदुष्टानां इच्छां श्रोष्यन्ति।
12 धर्मात्मा तालवृक्षवत् प्रफुल्लिष्यति, सः लेबनानदेशे देवदारवत् वर्धते।
13 ये भगवतःगृहे रोपिताःसन्ति ते अस्माकं परमेश्वरस्य प्राङ्गणेषु प्रफुल्लिताःभविष्यन्ति।
14 वृद्धावस्थायां ते अद्यापि फलं जनयिष्यन्ति; ते स्थूलाःप्रफुल्लिताः च भविष्यन्ति;
15 प्रभुः ऋजुः इति दर्शयितुं सः मम शिला अस्ति, तस्य अधर्मः नास्ति।

अध्याय 93

1 परमेश् वरःराजं करोति, सःमहिमावस्त्रधारी अस्ति; परमेश् वरः बलेन वस्त्रं धारयति, येन सः कटिबद्धः अस्ति, संसारः अपि स्थिरः अस्ति यत् सःन चलितुं शक्नोति।
2 तव सिंहासनं पुरातनं प्रतिष्ठितम्, त्वं अनादिकालात् असि।
3 हे प्रभो, जलप्रलयःउत्थापिता; जलप्रलयःतेषां स्वरं उत्थापितवान्; जलप्लावनाःस्वतरङ्गानाम् उत्थापनं कुर्वन्ति।
4 उच्चैः परमेश् वरः बहुजलस्य कोलाहलात् समुद्रस्य प्रचण्डतरङ्गात् अपि पराक्रमी अस्ति।
5 तव साक्ष्याणि निश्चयानि सन्ति, हे परमेश् वर, तव गृहं पवित्रता अनन्तकालं यावत् भवति।

अध्याय 94

1 हे परमेश्वर परमेश्वर, यस्य प्रतिशोधःभवति। यस्य प्रतिशोधःईश्वर; सःआत्मानं दर्शयतु।
2 हे पृथिव्याः न्यायाधीशः स्वं उत्थापय, अभिमानीनां कृते फलं ददातु।
3 प्रभो, कियत्कालं यावत् दुष्ट; कियत्कालं यावत् दुष्टः विजयं प्राप्स्यति?
4 कियत्कालं यावत् ते कठिनं वचनं वदन्ति, वदिष्यन्ति च? अधर्मकार्यकर्तारःच सर्वे गर्वन्ति?
5 हे भगवन् तव प्रजां खण्डयन्ति, तव धरोहरं च पीडयन्ति।
6 विधवां परदेशीयं च हन्ति, अनाथं च हन्ति।
7 तथापि ते वदन्ति, परमेश् वरःन पश्यति, याकूबस्य परमेश् वरः अपि तत् न द्रक्ष्यति।
8 हे प्रजानां मध्ये क्रूराः अवगच्छन्तु, मूर्खाः च कदा बुद्धिमान् भविष्यथ?
9 यःकर्णं रोपयति सःकिं न श्रोष्यति? यःनेत्रं निर्मितवान्, सःकिं न पश्यति?
10 यो विजातीयान् दण्डयति, सःकिं न संशोधयति? यः मनुष्यान् ज्ञानं उपदिशति, सःकिं न ज्ञास्यति?
11 मनुष्याणां विचारान् परमेश् वरःजानाति यत् ते व्यर्थाःसन्ति।
12 हे परमेश् वर, यस् य मनुष् यं दण्डयसि, तव नियमाद् उपदिशसि, सःधन्यः।
13 यत् त्वं तं दुखदिनात् विश्रामं ददासि यावत् दुष्टानां कृते गर्तं न खन्यते।
14 यतःपरमेश् वरःस्वजनं न त्यक्ष्यति, न च स् वस् य उत्तराधिकारं त्यक्ष्यति।
15 किन्तु न्यायः धर्मं प्रति प्रत्यागमिष्यति, सर्वे ऋजुहृदयाः तस्य अनुसरणं करिष्यन्ति।
16 कः मम कृते दुष्टानां विरुद्धं उत्तिष्ठति? अधर्मकार्यकर्तृणां विरुद्धं वा मम कृते कःउत्तिष्ठति?
17 यावत् परमेश् वरःमम सहायकःन आसीत्, तावत् मम प्राणः प्रायःमौने एव निवसति स्म।
18 यदा अहं अवदम्, "मम पादः स्खलति; तव दया भगवन् मां धारयति स्म।
19 मम अन्तःमम विचाराणां बहुलतायां तव आरामःमम आत्मानं आनन्दयति।
20 अधर्मसिंहासनस्य त्वया सह सङ्गतिः भविष्यति, या नियमेन दुष्टतां कल्पयति?
21 ते धार्मिकाणां प्राणानां विरुद्धं समागत्य निर्दोषशोणितस्य निन्दां कुर्वन्ति।
22 किन्तु परमेश् वरः मम रक्षणम् अस्ति; मम ईश्वरः च मम आश्रयस्य शिला अस्ति।
23 स तेषां स्वधर्मं आनयिष्यति, तेषां दुष्टतायां च तान् विच्छिन्दति; आम्, अस् माकं परमेश् वरःतान् विच्छेदयिष्यति।

अध्याय 95

1 हे आगच्छतु, परमेश्वराय गायाम; अस्माकं मोक्षशिलायाः आनन्देन कोलाहलं कुर्मः।
2 कृतज्ञतापूर्वकं तस्य समक्षं आगत्य स्तोत्रैः तस्य समक्षं आनन्देन शब्दं कुर्मः।
3 यतः परमेश् वरः महान् परमेश् वरः सर्वेभ्यः देवेभ्यः उपरि महान् राजा च अस्ति।
4 तस्य हस्ते पृथिव्याः गभीराः स्थानानि सन्ति, पर्वतानां बलं तस्य अपि।
5 समुद्रः तस्य, सः तं निर्मितवान्, तस्य हस्ताः शुष्कभूमिं निर्मितवन्तः।
6 हे आगच्छतु, भजामः प्रणामं च कुर्म; अस्माकं निर्मातुः परमेश् वरस्य सम्मुखे जानुभ्यां न्यस्तं कुर्मः।
7 स हि अस्माकम् परमेश् वरःअस्ति; वयं च तस्य चरागाहस्य प्रजा; तस्य हस्तस्य मेषाःच स्मः। अद्य यदि यूयं तस्य वाणीं श्रोष्यन्ति।
8 प्रान्तरे यथा प्रलोभनदिने तथा प्रलोभनदिने इव हृदयं मा कठिनं कुरुत।
9 यदा युष्माकं पितरः मां परीक्ष्य परीक्षितवन्त; मम कार्यं च दृष्टवन्तः।
10 अहं चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् अस्याः वंशस्य सह दुखितः अभवम्, उक्तवान्, "एतत् प्रजाः स्वहृदयेषु भ्रष्टा; मम मार्गं न जानन्ति।
11 ते मम विश्रामं न प्रविशन्ति इति मम कोपेन शपथं कृतवान्।

अध्याय 96

1 हे परमेश् वराय नूतनं गीतं गायन्तु, सर्व्वपृथिव्याः परमेश् वराय गायन्तु।
2 प्रभुं गायन्तु, तस्य नाम आशीर्वादं ददतु। तस्य मोक्षं दिने दिने दर्शयतु।
3 तस्य महिमां विजातीयेषु, सर्वेषु जनासु तस्य चमत्कारं वदतु।
4 यतः परमेश् वरः महान् स्तुतव्य; सः सर्वेभ्यः देवेभ्यः अपि भयभीतः अस्ति।
5 यतः राष्ट्राणां सर्वे देवाः मूर्तयः सन्ति, किन्तु परमेश्वरः स्वर्गं निर्मितवान्।
6 तस्य पुरतः मानं महिमा च, तस्य पवित्रस्थाने बलं सौन्दर्यं च।
7 हे प्रजाजातय; परमेश् वराय ददातु, परमेश् वराय महिमानं बलं च ददातु।
8 परमेश् वराय तस्य नाम्नः महिमा ददातु, बलिदानं आनय तस्य प्राङ्गणेषु आगच्छतु।
9 हे पवित्रतायाः सौन्दर्येन भगवन्तं भजन्तु, सर्व्वपृथिवी तस्य पुरतः भयं कुरुत।
10 अन्यजातीयेषु कथयतु यत् परमेश् वरः राजं करोति, संसारः अपि स्थास्यति यत् सः अचलः न भविष्यति, सः प्रजानां धार्मिकतया न्यायं करिष्यति।
11 स्वर्गाः आनन्दयन्तु, पृथिवी च आनन्दं कुर्वन्तु; समुद्रः गर्जतु, तस्य पूर्णता च।
12 क्षेत्रं तत्र यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं आनन्दितं भवतु, तदा सर्वे काष्ठवृक्षाः आनन्दं प्राप्नुयुः
13 परमेश् वरस् य पुरतः सः आगच्छति, यतः सः पृथिव्याः न्यायं कर्तुं आगच्छति, सः संसारस्य धर्मेण, जनान् च स्वसत्येन न्यायं करिष्यति।

अध्याय 97

1 प्रभुः राज्यं करोति; पृथिवी आनन्दयतु; द्वीपसमूहः तेन प्रसन्नः भवतु।
2 तस्य परितः मेघाः अन्धकाराः च सन्ति, धर्मः न्यायः च तस्य सिंहासनस्य निवासस्थानम् अस्ति।
3 अग्निः तस्य पुरतः गत्वा तस्य शत्रून् परितः दहति।
4 तस्य विद्युः जगत् बोधयन्ति स्म, पृथिवी दृष्टवती, कम्पितवती च।
5 परमेश्वरस्य समक्षे सर्व-पृथिवी-प्रभोः सन्निध्ये च पर्वताः मोमवत् द्रवन्ति स्म।
6 स्वर्गः तस्य धर्मं कथयति, सर्वे जनाः तस्य महिमाम् पश्यन्ति।
7 ये सर्वे मूर्तानां सेवां कुर्वन्ति, ये मूर्तीनां गर्वं कुर्वन्ति, ते सर्वे लज्जिताः भवन्तु, हे सर्वे देवाः तस्य भजन्तु।
8 सियोनः श्रुत्वा प्रसन्नः अभवत्; तव न्यायानां कारणात् यहूदादेशस्य कन्याः आनन्दिताः अभवन्, हे परमेश् वर।
9 त्वं हि भगवन् सर्व्वपृथिव्याः उपरि उच्चः असि, त्वं सर्वेभ्यः देवेभ्यः दूरं उच्चः असि।
10 यूयं परमेश् वरं प्रेम्णा द्वेषं कुर्वन्ति, सः स्वसन्तानाम् प्राणान् रक्षति; सः तान् दुष्टानां हस्तात् मोचयति।
11 धर्मिणां कृते प्रकाश; ऋजुहृदयानां कृते आनन्दः वप्यते।
12 हे धर्मिण; परमेश् वरेण आनन्दं कुरुत; तस्य पवित्रतायाः स्मरणसमये च धन्यवादं ददातु।

अध्याय 98

१ (A Psalm.) हे परमेश्वराय नूतनं गीतं गायतु; यतः सः आश्चर्यं कृतवान्, तस्य दक्षिणहस्तः पवित्रबाहुः च तस्य विजयं प्राप्तवान्।
2 परमेश् वरः तस् य मोक्षं ज्ञापितवान् , तस् य धार्मिकता विश् वासिनां समक्षं प्रकटीकृता।
3 सः इस्राएलस्य वंशस्य प्रति स्वस्य दयां, स्वस्य सत्यं च स्मरति, पृथिव्याः सर्वेऽपि अन्ताः अस्माकं परमेश्वरस्य मोक्षं दृष्टवन्तः।
4 सर्व्वपृथिव्याः परमेश् वरस् य आनन् धं नादं कुरुत, प्रशंसन् नादं कुरुत, आनन्दं कुरुत, स्तुतिं च गायन्तु।
5 वीणाभिः परमेश् वरं गायन्तु; वीणा सह स्तोत्रस्य वाणी च।
6 तुरहीनादनानादैः परमेश् वरस्य राजानः सम्मुखे आनन्देन शब्दं कुरुत।
7 समुद्रः गर्जतु, तस्य पूर्णता च; जगत्, ये च तत्र निवसन्ति।
8 जलप्रलयः हस्तौ ताडयन्तु, पर्वताः मिलित्वा आनन्दं कुर्वन्तु
9 परमेश् वरस् य पुरत; सः पृथिव्याः न्यायं कर्तुं आगच्छति, सः जगत; जनानां च न्यायेन धर्मेण न्यायं करिष्यति।

अध्याय 99

1 प्रभुः राज्यं करोति; प्रजाः कम्पयन्तु, सः करुबानां मध्ये उपविशति; पृथिवी चालिता भवतु।
2 सियोने परमेश् वरः महान् अस्ति; सर्वेभ्यः जनाभ्यः च उच्चः।
3 ते तव महान् घोरं नाम स्तुवन्तु; पवित्रं हि।
4 राज्ञः बलं च न्यायं प्रेम करोति; त्वं न्यायं स्थापयसि, याकूबमध्ये न्यायं धर्मं च करोषि।
5 यूयं अस्माकं परमेश् वरं परमेश् वरं उत्थापयन्तु, तस्य पादपाठे च आराधयन्तु। स हि पवित्रः।
6 मूसा हारूनश्च तस्य याजकानाम्, शमूएलः च तस्य नाम आह्वयन्ति। ते परमेश् वरम् आहूय सः तान् प्रत्युवाच।

7 सः तान् मेघस्तम्भे उक्तवान्, ते तस्य साक्ष्यं, तेभ्यः दत्तं नियमं च पालयन्ति स्म।
8 त्वं तान् प्रत्युवाच हे अस्माकम् परमेश्वर; त्वं तेषां आविष्कारस्य प्रतिशोधं कृत्वा अपि तान् क्षममाणःपरमेश्वरःआसीः।
9 अस्माकं परमेश् वरं परमेश् वरं उदात्तं कुरुत, तस्य पवित्रपर्वते उपासना च कुरुत। यतः अस्माकं परमेश् वरः परमेश् वरः पवित्रः अस्ति।

अध्यायः१००

१ (स्तुतिः स्तोत्रम्।) यूयं सर्वे भूमिः परमेश् वरस् य कृते आनन्देन कोलाहलं कुरुत।
2 हर्षेण भगवतःसेवां कुरुत, तस्य समक्षं गायन सह आगच्छतु।
3 यूयं ज्ञातव्यं यत् परमेश् वरः सः परमेश् वरः अस् ति, सः एव अस्मान् सृजति, न तु वयं स् व। वयं तस्य प्रजा; तस्य चरागाहस्य मेषाःच।
4 धन्यवादेन तस्य द्वारेषु प्रविशन्तु, स्तुतिं कृत्वा तस्य प्राङ्गणेषु प्रविशन्तु, तस्य कृतज्ञतां ज्ञापयन्तु, तस्य नाम च आशीर्वादं ददतु।
5 यतःपरमेश् वरःभद्रःअस्ति; तस्य दया शाश्वती अस्ति; तस्य सत्यं च सर्व्वजन्मनि यावत् स्थास्यति।

अध्याय 101

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) अहं दयायाःन्यायस्य च गानं करिष्यामि, हे परमेश् वर, अहं भवतःकृते गास्यामि।
२ अहं सम्यक् रूपेण बुद्धिमान् वर्तयिष्यामि। हे कदा मम समीपम् आगमिष्यसि? अहं सम्यक् हृदयेन स्वगृहस्य अन्तःगमिष्यामि।
3 अहं मम दृष्टेः समक्षं दुष्टं किमपि न स्थापयिष्यामि, विमुखानां कार्याणि अहं द्वेष्टि। मयि न लप्यते।
4 भ्रष्टहृदयं मम गमिष्यति, अहं दुष्टं न ज्ञास्यामि।
5 यः कोऽपि गुप्तरूपेण स्वपरिजनस्य निन्दां करोति, सः अहं तं छिनत्स्यामि, यः उच्चदृष्टियुक्त; गर्वितः हृदयःच अस्ति, सः अहं दुःखं न प्राप्स्यामि।
6 मम दृष्टिः देशस्य विश्वासिनां विषये भविष्यति, येन ते मया सह निवसन्ति, यःसम्यक् मार्गेण गच्छति सःमम सेवां करिष्यति।
7 वञ्चनकर्ता मम गृहे न निवसति, अनृतं वदन् मम दृष्टौ न तिष्ठति।
8 अहं देशस्य सर्वान् दुष्टान् प्राक् नाशयिष्यामि; येन अहं परमेश् वरस् य नगरात् सर्वान् दुष्कृतान् विच्छेदं करोमि।

अध्याय 102

1 (पीडितस्य प्रार्थना यदा सःअभिभूतःसन् परमेश् वरस् य समक्षं स् वस् य आक्रोशं प्रक्षिपति।) हे परमेश् वर, मम प्रार्थनां शृणुत, मम आक्रोशःभवतःसमीपं आगच्छतु।
2 यस्मिन् दिने अहं विपत्तौ भविष्यामि, तस्मिन् दिने मम मुखं मा गोपय; कर्णं मम समीपं कुरु, यस्मिन् दिने अहं आह्वयामि तस्मिन् दिने शीघ्रं मां प्रतिवदतु।
3 मम दिवसाः धूमवत् क्षीणा; अस्थीःच अग्निकुण्डवत् दग्धाः।
4 मम हृदयं प्रहृतं तृणवत् शुष्कं च; यथा अहं मम रोटिकां खादितुम् विस्मरामि।
5 मम निश्वसस्वरकारणात् मम अस्थीःत्वक्सङ्गताःभवन्ति।
6 अहं प्रान्तरस्य उलूकःइव अस्मि।
7 अहं पश्यामि, गृहशिखरे एकःशृगालःइव अस्मि।
8 मम शत्रवः मां सर्वं दिवसं निन्दन्ति; ये च मम विरुद्धं उन्मत्ताः सन्ति ते मम विरुद्धं शपथं कुर्वन्ति।
9 अहं भस्म रोटिका इव खादितवान्, मम पेयं रोदनेन सह मिश्रितवान्।
10 तव क्रोधस्य क्रोधस्य च कारणात् त्वया मां उत्थापयित्वा अधः पातितवान्।
11 मम दिवसाःक्षीणछाया इव सन्ति; अहं च तृणवत् शुष्कःअस्मि।
12 त्वं तु परमेश् वरः अनन्तकालं यावत् स्थास्यसि; तव स्मरणं च सर्व्वजन्मनां यावत्।
13 त्वं उत्थाय सियोनस्य दयां करिष्यसि, यतः तस्याः अनुग्रहस्य समय; आम्, निर्धारितःसमयःआगतः।
14 तव दासाः तस्याः शिलासु प्रीतिं कुर्वन्ति, तस्याः रजः च अनुग्रहं कुर्वन्ति।
15 तथा राष्ट्राणि भगवतःनाम्नःभयं करिष्यन्ति, पृथिव्याःसर्वे राजानः च तव महिमाम्।
16 यदा परमेश् वरः सियोनस् य निर्माणं करिष्यति तदा सः स् व महिमायां प्रकटितःभविष्यति।
17 सःनिर्धनानाम् प्रार्थनां पश्यति, तेषां प्रार्थनां न अवहेलयिष्यति।
18 एतत् आगामिनां वंशानां कृते लिखितं भविष्यति, ये जनाः सृष्टाः भविष्यन्ति ते परमेश् वरस्य स्तुतिं करिष्यन्ति।
19 सः स्वपवित्रस्थानस्य ऊर्ध्वतः अधः अवलोकितवान्; स्वर्गात् परमेश् वरःपृथिवीं दृष्टवान्;
20 बन्दिनःनिश्वसन् श्रोतुं; ये मृत्युनियुक्ताःतान् मुक्तुं;
21 सियोने परमेश्वरस्य नाम, यरुशलेमनगरे च तस्य स्तुतिं प्रचारयितुं।
22 यदा प्रजाःराज्यानि च भगवतःसेवां कर्तुं समागताःभवन्ति।
23 सः मम बलं मार्गे दुर्बलं कृतवान्; सः मम दिवसान् ह्रस्वं कृतवान्।
24 अहं अवदम्, हे मम देव, मम दिवसेषु मां मा हर, तव वर्षाणि सर्व्वजन्मनि भवन्ति।
25 पुरा त्वया पृथिव्याः आधारः स्थापित; स्वर्गःच तव हस्तस्य कार्यः अस्ति।
26 ते विनश्यन्ति, त्वं तु सहसे, आम्, ते सर्वे वस्त्रवत् वृद्धाः भविष्यन्ति। वेषवत् त्वं तान् परिवर्तयिष्यसि, ते च परिवर्तयिष्यसि।
27 त्वं तु स एव असि, तव वर्षाणाम् अन्तःन भविष्यति।
28 तव दासानां सन्तानाः स्थास्यन्ति, तेषां वंशजः भवतः पुरतः स्थापितःभविष्यति।

अध्याय 103

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे मम आत्मा, परमेश् वरं प्रशंसतु, मम अन्तः यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं तस्य पवित्रं नाम आशीर्वादं ददातु।
2 हे मम आत्मा, परमेश् वरं प्रशंसतु, तस्य सर्वान् लाभान् मा विस्मरतु।
3 यःतव सर्वान् अधर्मान् क्षमते; यःतव सर्वव्याधिं चिकित्सति;
4 यःतव प्राणान् विनाशात् मोचयति; यःत्वां प्रेम्णःकोमलदयायाःच मुकुटं धारयति;
5 यःसद्भिःमुखं तर्पयति; यथा तव यौवनं गरुडवत् नवीनं भवति।
6 परमेश् वरःसर्वेषां पीडितानां कृते धर्मं न्यायं च करोति।
7 सः मूसां प्रति स्वमार्गान्, इस्राएलीयान् प्रति स्वकर्माणि च ज्ञापयति स्म।
8 परमेश् वरःदयालुःकृपालु; मन्दःक्रुद्धः; प्रचुरःच दयालुःच अस्ति।

9 सःसर्वदा न ताडयिष्यति, न च सदा क्रोधं धारयिष्यति।
10 सः अस्मान् पापानाम् अनुसरणं न कृतवान्; न च अस्माकं अधर्मानुसारेण पुरस्कृतवान्।
11 यथा स्वर्गः पृथिव्याः उपरि उच्च; तथैव तस्य भयभीतान् प्रति तस्य दया महती अस्ति।
12 पूर्वदेशः पश्चिमाद् यथा दूरम् अस्ति, तावत् दूरं सः अस्माकं अपराधान् अस्मात् दूरीकृतवान्।
13 यथा पिता स्वसन्ततिषु दयां करोति, तथैव परमेश् वरः स् वभयकानां दयां करोति।
14 सःअस्माकं स्वरूपं जानाति; सःस्मरति यत् वयं रजःस्मः।
15 मनुष्यस्य तु तृणवत् आयु; क्षेत्रपुष्पवत् प्रफुल्लते।
16 यतो वायुःतस्य उपरि गच्छति, सःगत; तस्य स्थानं च तत् पुनःन ज्ञास्यति।
17 किन्तु परमेश् वरस् य दया तस् य भय् येषु अनन् तात् अनन्तं यावत्, तस्य धार्मिकता च सन्तानस् य सन्तानेषु वर्तते।
18 ये तस्य सन्धिं पालयन्ति, ये च तस्य आज्ञां स्मरन्ति तेषां पालनाय।
19 परमेश् वरः स् वर्गेषु स् वसिंहासनं सज्जीकृतवान्। तस्य राज्यं च सर्वेषु शासनं करोति।
20 हे तस्य स्वर्गदूता; ये बलेन श्रेष्ठा; ये तस्य वचनस्य वाणीं शृण्वन्ति, ते तस्य आज्ञां पालन्ते, परमेश्वरं स्तुत।
21 यूयं तस्य सर्व्वसैनिकाः परमेश् वरस् य आशीषं कुरुत। यूयं तस्य मन्त्रिण; ये तस्य प्रीतिं कुर्वन्ति।
22 तस्य सर्व्वस्थानेषु सर्व्वकार्यं प्रभुं प्रशंसतु, हे मम आत्मा, भगवतःआशीर्वादं कुरु।

अध्याय 104

1 हे मम आत्मा, भगवन्तं धन्यवादं कुरु। हे मम परमेश्वर, त्वं बहु महान् असि; त्वं मानेन महिमा च परिधाय असि।
2 यःवस्त्रवत् प्रकाशेन आच्छादयति, यःपर्दा इव स्वर्गं प्रसारयति।
3 यः स्वकक्षस्य मयूखान् जले स्थापयति, मेघान् स्वरथं करोति, यः वायुपक्षेषु चरति।
4 यःस्वदूतान् आत्मानं करोति; तस्य मन्त्रिणःज्वलन्तं अग्निम् :
5 येन पृथिव्याःआधाराणि स्थापितानि येन सा सदा न हृता भवेत्।
6 त्वं गभीरेण वस्त्रवत् आच्छादयसि, जलं पर्वतानाम् उपरि स्थितम्।
7 तव भर्त्सना ते पलायिता; तव वज्रस्य स्वरेण ते त्वरितम् अगच्छन्।
8 ते पर्वतैःसह आरुह्य गच्छन्ति; ते द्रोणीभिःअधःगच्छन्ति यत् त्वया तेषां कृते स्थापितं स्थानं।
9 त्वया बन्धः स्थापितः यत् ते न गच्छन्ति; यत् ते पुनः पृथिवीं आच्छादयितुं न व्यावर्तन्ते।
10 सःस्त्रोतान् द्रोणीषु प्रेषयति, ये पर्वतानां मध्ये प्रवहन्ति।
11 ते क्षेत्रस्य सर्वेभ्यः पशूभ्यः पेयं ददति, वन्यगर्दभाः तेषां तृष्णां शामयन्ति।
12 तैःस्वर्गपक्षिणां वासःभविष्यति, ये शाखानां मध्ये गायन्ति।
13 सः स्वकक्षेभ्यः पर्वतान् सिञ्चति, पृथिवी तव कर्मफलेन तृप्ता भवति।
14 सः पशूनां कृते तृणानि, मनुष्याणां सेवायाः कृते ओषधिं च वर्धयति, येन सःपृथिव्याःअन्नं निर्गच्छति।
15 मनुष्यस्य हृदयं हर्षयति मद्यं, तस्य मुखं प्रकाशयितुं तैलं, मनुष्यस्य हृदयं दृढं करोति रोटिका च।
16 परमेश् वरस् य वृक्षाः रसपूर्णाः सन्ति; लेबनानदेशस्य देवदारवृक्षाःयत् सःरोपितवान्;
17 यत्र पक्षिणःनीडं कुर्वन्ति, सारसःतु तस्याःगृहं भवति।
18 उच्चैः पर्वताः वन्यबकस्य आश्रयः भवन्ति; शङ्कुणां कृते च शिलाः।
19 सः चन्द्रं ऋतूनां कृते नियुक्तवान्, सूर्यः तस्य अस्तं गमनम् जानाति।
20 त्वं अन्धकारं करोषि, रात्रि; यस्मिन् सर्वे वने पशवःप्रवहन्ति।
21 सिंहाःस्वशिष्टान् अनुसृत्य गर्जन्ति, ईश्वरतःस्वभोजनं याचन्ते।
22 सूर्योदयःसङ्गृह्य स्वगुहासु निक्षिपन्ति।
23 मनुष्यःसायं यावत् स्वकार्यं स्वश्रमं च गच्छति।
24 हे प्रभो, तव कार्याणि कियत् विविधानि सन्ति! त्वया तान् सर्वान् प्रज्ञाना निर्मिता; पृथिवी तव धनेन परिपूर्णा अस्ति।
25 तथैव अयं महान् विस्तृतः समुद्र; यस्मिन् लघु-महा-पशवः असंख्य-सर्पाःसन्ति।
26 तत्र नावःगच्छन्ति, तत्र सःलेवियथान् अस्ति, यम् त्वया तस्मिन् क्रीडितुं कृतम्।
27 एते सर्वे त्वां प्रतीक्षन्ते; यथा काले तेषां भोजनं दास्यसि।
28 यत् त्वं तान् सङ्गृह्णासि, त्वं तव हस्तं उद्घाटयसि, ते भद्रैः पूरिताःसन्ति।
29 त्वं मुखं निगूहसि, ते व्याकुलाः भवन्ति, त्वं तेषां निश्वासं हरसि, ते म्रियन्ते, तेषां रजःप्रति प्रत्यागच्छन्ति।
30 त्वं तव आत्मानं प्रेषयसि, ते सृष्टा; त्वं च पृथिव्याः मुखं नवीनं करोषि।
31 परमेश् वरस् य महिमा सदा स्थास्यति, परमेश् वरः तस् य कर्मणाम् आनन्दं प्राप् यति।
32 सः पृथिवीं पश्यति, सा च कम्पते, सः पर्वताः स्पृशति, ते च धूमपानं कुर्वन्ति।
33 अहं यावत् जीवामि तावत् परमेश् वरस् य स्तुतिं गायिष्यामि।
34 मम तस्य ध्यानं मधुरं भविष्यति, अहं परमेश् वरेण प्रसन्नः भविष्यामि।
35 पापिनः पृथिव्याः नष्टाः भवन्तु, दुष्टाः पुनः न भवन्तु। भगवन्तं प्रशंससि मम आत्मा। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्याय 105

1 हे भगवते धन्यवादं ददातु; तस्य नाम आह्वयन्तु, तस्य कर्माणि जनानां मध्ये ज्ञापयन्तु।
2 तस्मै गायन्तु, स्तोत्रं गायन्तु, तस्य सर्वाश्चर्यकर्माणि कथयन्तु।
3 यूयं तस्य पवित्रनाम्ना महिमां कुरुत, ये परमेश् वरम् अन्विषन् तेषां हृदयं आनन्दयतु।
4 प्रभुं तस्य बलं च अन्वेष्यताम्, तस्य मुखं नित्यं अन्वेष्यताम्।
5 तस्य कृतानि अद्भुतानि कार्याणि स्मर्यताम्। तस्य आश्चर्यं तस्य मुखस्य न्यायाःच;
6 हे तस्य दासस्य अब्राहमस्य वंशजा; हे तस्य चयनितस्य याकूबस्य सन्तानाः।
7 सः अस्माकं परमेश् वरः परमेश् वरः अस्ति, तस्य न्यायाः सर्व्वपृथिव्याःसन्ति।
8 सः स्वसन्धिं अनन्तकालं यावत् स्मरति, यत् वचनं सः सहस्रजन्मभ्यःआज्ञापितवान्।
9 सःअब्राहमेन सह सन्धिं कृतवान्, इसहाकस्य शपथं च कृतवान्।
10 याकूबस्य समक्षं नियमार्थं, इस्राएलस्य च अनन्तसन्धिरूपेण च तत् दृढं कृतवान्।

11 सःकथयति स्म, “कनानदेशं भवतःउत्तराधिकारस्य भाग्यं भवतः कृते दास्यामि।
12 यदा ते कतिचन पुरुषाः आसन्; आम्, अत्यल्पा; तस्मिन् च परदेशिनः।
13 यदा ते एकस्मात् राष्ट्रात् अन्यस्मिन् राष्ट्रे, एकस्मात् राज्यात् अन्यस्मिन् प्रजां प्रति गच्छन्ति स्म;
14 सःकस्मैचित् तेषां दुष्कृतं कर्तुं न अददात्, तेषां कृते सःराजान् भर्त्सयति स्म।
15 “मम अभिषिक्तान् मा स्पृशतु, मम भविष्यद्वादिनां हानिं मा कुरु।”
16 स भूमिं दुर्भिक्षम् आहूय सर्वान् रोटिकां दण्डं भग्नवान्।
17 तेषां पुरतःयोसेफःपुरुषःप्रेषित; यःदासस्य कृते विक्रीतवान्।
18 तस्य पादौ बन्धनैःपीडयन्ति स्म, सःलोहे निक्षिप्तःआसीत्।
19 यावत् तस्य वचनं आगतं तावत् परमेश् वरस् य वचनं तं परीक्षितवान्।
20 राजा तं प्रेषयित्वा मुक्तवान्; प्रजानां शासकः अपि मुक्तः गच्छतु।
21 सःतं स्वगृहस्य स्वामी, सर्वसम्पदां च अधिपतिं कृतवान्।
22 स्वप्रीत्या स्वराजकुमारान् बद्धुं; तथा स्वस्य सिनेटरानाम् बुद्धिः शिक्षयन्तु।
23 इस्राएलः अपि मिस्रदेशम् आगतः। याकूबः हामदेशे निवसति स्म।
24 सःस्वजनं बहु वर्धयति स्म; शत्रुभ्यःअपि बलिष्ठान् कृत्वा।
25 सःतेषां हृदयं स्वजनं द्वेष्टुं, स्वभृत्यैःसह सूक्ष्मं व्यवहारं कर्तुं च कृतवान्।
26 सःमूसां स्वसेवकं प्रेषितवान्; हारूनं च यम् सःचिनोति स्म।
27 तेषां मध्ये तस्य चिह्नानि, हामदेशे च आश्चर्यं च प्रदर्शयन्ति स्म।
28 सः अन्धकारं प्रेषयित्वा अन्धकारं कृतवान्; ते तस्य वचनस्य विरुद्धं न विद्रोहं कृतवन्तः।
29 तेषां जलं रक्तरूपेण परिणमयित्वा तेषां मत्स्यान् हतवान्।
30 तेषां भूमिःतेषां राजकक्षेषु बहु मण्डूकान् जनयति स्म।
31 सः उक्तवान्, तेषु सर्वेषु क्षेत्रेषु विविधाः मक्षिका; उककाः च आगताः।
32 स तेभ्यःवर्षाकृते अश्मपातं दत्तवान्, तेषां देशे ज्वलन्तं वह्निं च दत्तवान्।
33 तेषां द्राक्षाफलानि पिप्पलीवृक्षाणि च प्रहृतवान्। तेषां तटवृक्षान् च भङ्क्ते।
34 सःउक्तवान्, शलभा; कृमि; असंख्याताःच आगताः।
35 तेषां भूमिस्थानि सर्वाणि ओषधयःखादितवन्त; तेषां भूमिफलं च भक्षयन्ति स्म।
36 तेषां देशे सर्वान् प्रथमजातान् सर्वबलप्रमुखान् च प्रहृतवान्।
37 सःतान् रजतसुवर्णैः अपि बहिः आनयत्, तेषां गोत्रेषु एकः अपि दुर्बलःनासीत्।
38 तेषां गमनसमये मिस्रदेशः प्रसन्नः अभवत्, यतः तेषां भयम् अभवत्।
39 सःआच्छादनार्थं मेघं प्रसारितवान्; अग्निं च रात्रौ प्रकाशं दातुं।
40 जनाःपृष्टवन्त; सःबटेरान् आनयन् स्वर्गरोटिकाभिःतर्पितवान्।
41 सःशिलाम् उद्घाटितवान्, जलं च निर्गतम्; शुष्कस्थानेषु नदी इव धावन्ति स्म।
42 यतः सः स्वस्य पवित्रं प्रतिज्ञां स्मरति स्म, अब्राहमं च स्वस्य सेवकं स्मरति स्म।
43 सःस्वजनं हर्षेण, स्वचयनितान् च हर्षेण बहिःआनयत्।
44 तेभ्यःविजातीयदेशान् दत्त्वा प्रजानां श्रमं प्राप्तवन्तः।
45 ते तस्य नियमान् पालयित्वा तस्य नियमान् पालयितुम्। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्याय 106

1 यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत। हे भगवते धन्यवादं ददातु; यतःस भद्रःअस्ति, यतःतस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
2 परमेश् वरस् य पराक्रमाःकेन वक्तुं शक् नोति? तस्य सर्वा स्तुतिः को प्रदर्शयितुं शक्नोति?
3 धन्याःये न्यायं पालयन्ति, यःसर्वदा धर्मं करोति।
4 हे परमेश् वरःस् व प्रजाय यत् अनुग्रहं करोषि, तया मां स्मर, तव मोक्षेण मां पश्यतु।
5 अहं तव चितानाम् हितं पश्यामि, यत् अहं तव राष्ट्रस्य आनन्देन आनन्दं प्राप्नोमि, यत् अहं तव उत्तराधिकारेण सह गौरवं करोमि।
6 वयं पितृभिःसह पापं कृतवन्त; अधर्मं कृतवन्त; दुष्कृतं कृतवन्तः।
7 अस्माकं पितरःमिस्रदेशे भवतःआश्चर्यं न अवगच्छन्ति स्म। ते तव दयानां बहुलतां न स्मरन्ति स्म; किन्तु समुद्रे रक्तसमुद्रे अपि तं क्रुद्धवान्।
8 तथापि सः स्वनाम्ना तान् उद्धारितवान् यत् सः स्वस्य पराक्रमं ज्ञापयति।
9 सःरक्तसमुद्रम् अपि भर्त्सितवान्, सःशुष्कःअभवत्, अतःसःतान् प्रान्तरेषु इव गभीरेषु नीतवान्।
10 स तान् द्वेष्टिहस्तात् उद्धारयित्वा शत्रुहस्तात् मोचितवान्।
11 जलेन तेषां शत्रून् आच्छादितम्, तेषु कश्चित् अपि न अवशिष्टः।
12 ततःते तस्य वचनं विश्वासं कृतवन्त; ते तस्य स्तुतिं गायन्ति स्म।
13 ते शीघ्रमेव तस्य कार्याणि विस्मृतवन्त; ते तस्य उपदेशं न प्रतीक्षन्ते स्म।
14 किन्तु प्रान्तरे अतिकामं कृत्वा मरुभूमिषु परमेश्वरं परीक्षितवान्।
15 स तेभ्यः याचनाम् अददात्; किन्तु तेषां आत्मानं कृशतां प्रेषितवान्।
16 ते शिबिरे मूसां, परमेश् वरस् य संतः हारूनः च ईर्ष्याम् अकरोत्।
17 पृथिवी उद्घाट्य दाथनं ग्रसति स्म, अबीरामस्य च समूहं आच्छादयति स्म।
18 तेषां सङ्गमे अग्निःप्रज्वलितः ज्वाला दुष्टान् दहति स्म।
19 ते होरेबनगरे वत्सं कृत्वा गलितप्रतिमाम् आराधयन्ति स्म।
20 एवं ते तृणभक्षकवृषभसदृशं महिमानं परिवर्तयन्ति स्म।
21 ते मिस्रदेशे महत्कार्यं कृतवन्तं तेषां त्रातारं परमेश्वरं विस्मृतवन्तः।
22 हामदेशे आश्चर्यकारिका; रक्तसमुद्रस्य समीपे च भयानकाः कार्याणि।
23 अतःसःतान् नाशयिष्यामि इति अवदत्, यदि तस्य चितः मोशेः तस्य क्रोधं निवर्तयितुं तस्य पुरतः न स्थितवान्, मा भूत् सः तान् नाशयेत्।
24 आम्, ते रमणीयं भूमिं अवहेलयन्ति स्म, ते तस्य वचनं न विश्वसन्ति स्म।
25 किन्तु तेषां तंबूषु गुञ्जन्ति स्म, परमेश्वरस्य वाणीं न शृण्वन्ति स्म।
26 अतःसःतान् प्रान्तरे पातयितुम् तेषां विरुद्धं हस्तं उत्थापितवान्।
27 तेषां वंशजं राष्ट्रेषु पातयित्वा देशेषु विकीर्णं कर्तुं।
28 ते बालपेओर्-नगरं संयुज्य मृतानां बलिदानानि खादितवन्तः।
29 एवं ते स्वविचारैः तं क्रुद्धं कृतवन्त; तेषां उपरि व्याधिः आक्रान्तवान्।

30 ततःफिनाहसःउत्थाय न्यायं कृतवान्।
31 तच्च सर्व्वजन्मनां यावत् सदा धर्म्मत्वेन गण्यते स्म।
32 ते तं कलहजलं दृष्ट्वा क्रुद्धवन्त; येन तेषां कृते मूसां प्रति रोगं जातम्।
33 यतः ते तस्य आत्मानं क्रुद्धवन्त; येन सः अधरेण अप्रमत्तः वदति स्म।
34 ये राष्ट्राणि परमेश् वरः आज्ञां दत्तवान् तानि ते राष्ट्राणि न नाशितवन्तः।
35 किन्तु ते अन्यजातीयानां मध्ये मिलित्वा तेषां कर्माणि शिक्षन्ते स्म।
36 ते स्वमूर्तीनां सेवां कुर्वन्ति स्म, ये तेषां कृते जालम् आसीत्।
37 आम्, ते स्वपुत्रान् पुत्रीन् च पिशाचानां कृते बलिदानं कृतवन्तः।
38 ते कनानमूर्तीनां कृते बलिदानं कृतवन्तः तेषां पुत्राणां पुत्रीणां च रक्तं निर्दोषं रक्तं पातयन्ति स्म, भूमिः रक्तेन दूषिता अभवत्।
39 एवं ते स्वकर्मणा मलिना; स्वविधिभिः वेश्यावृत्ताः च गतवन्तः।
40 अतः परमेश् वरस् य क्रोधः स् व प्रजान् प्रति प्रज्वलितः यत् सः स् वं वंशजं घृणाम् अकरोत्।
41 ततः सः तान् अन्यजातीयानां हस्ते दत्तवान्। ये ताभ्यां द्वेष्टि ते तेषु शासनं कुर्वन्ति स्म।
42 तेषां शत्रवः अपि तान् पीडयन्ति स्म, तेषां हस्तेन वशीकृताः अभवन्।
43 सः तान् बहुवारं मुक्तवान्; किन्तु ते स्वपरामर्शेण तं क्रुद्धवन्त; स्वधर्मात् नीचाः च अभवन्।
44 तथापि तेषां आक्रोशं श्रुत्वा तेषां दुःखं सः अवलोकितवान्।
45 सः तेषां कृते स्वसन्धिं स्मरन् स्वस्य दयायाः बहुलतानुसारं पश्चात्तापं कृतवान्।
46 स तान् सर्वान् बद्धान् वहन् करुणाम् अकरोत्।
47 हे अस्माकं परमेश्वर, अस्मान् त्राहि, तव पवित्रनाम्नः धन्यवादं कर्तुं, तव स्तुतिषु विजयं च प्राप्नुवन्, अस्मान् विजातीयानां मध्ये सङ्गृहीतः।
48 इस्राएलस्य परमेश् वरः परमेश् वरः अनन् तात् अनादिकालपर्यन्तं धन्यः भवतु, सर्वे जनाः आमेन् इति वदन्तु। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्याय 107

1 हे भगवते धन्यवादं ददातु, यतः सः भद्रः अस्ति, यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
2 परमेश् वरस् य मोचिताः एवम् वदन्तु, ये सः शत्रुहस् तितः मोचितवान्।
3 पूर्वतः पश्चिमाभ्यां उत्तराद् दक्षिणाभ्यां च तान् सङ्गृहीतवान्।
4 ते प्रान्तरे एकान्ते भ्रमन्ति स्म; ते निवासार्थं नगरं न प्राप्नुवन्।
5 क्षुधार्तपिपासा तेषु मूर्च्छितः आत्मा।
6 तदा ते परमेश् वरम् आक्रोशितवन्त; सः तान् दुःखात् उद्धारितवान्।
7 स तान् सन्मार्गेण नीत्वा निवसन् नगरं गन्तुम्।
8 अहो, यदि मनुष्याः परमेश् वरस् य सद्भावस् य कृते, मनुष् यस् य सन् तिस् य प्रति अस् तिकृत् यस् य कृते च स् वस् तुःकरिष् यन् ति!
9 स हि आकांक्षिणः आत्मानं तर्पयति, क्षुधार्तं च सद्भावेन पूरयति।
10 ये अन्धकारे मृत्योः छायायां च उपविष्टाः सन्ति, ते दुःखेन लोहेन च बद्धाः सन्ति।
11 यतः ते परमेश् वरस् य वचनं विद्रोहं कृतवन्त; परमेश् वरस् य उपदेशं च अवहेलयन्ति स्म।
12 अतः सः तेषां हृदयं परिश्रमेण अवनयत्; ते पतिता; साहाय्यं कर्तुं कोऽपि नासीत्।
13 तदा ते परमेश् वरम् आक्रोशितवन्त; सः तान् दुःखात् उद्धारितवान्।
14 सः तान् अन्धकारात् मृत्योः छायातः च बहिः आनयत्, तेषां पट्टिकाः विभज्य च।
15 अहो यदि मनुष्याः परमेश् वरस् य सत् यस् य, मनुष् यस् य सन् तानस् य अच् छत् कारस् य च स्तुवन् त!
16 यतः सः पीतलद्वाराणि भग्नवान्, लोहदण्डान् च विच्छिन्नवान्।
17 मूर्खाः स्वधर्मात् अधर्मात् च पीडिताः भवन्ति।
18 तेषां प्राणा सर्वविधभोजनं घृणां करोति; ते मृत्योः द्वारेषु समीपं गच्छन्ति।
19 ततः परमेश् वरं क्लेशेन आह्वयन्ति, सः तान् दुःखात् उद्धारयति।
20 सः स्ववचनं प्रेषयित्वा तान् चिकित्सां कृतवान्, तेषां विनाशात् च तान् मोचितवान्।
21 अहो, यदि मनुष्याः परमेश् वरस् य सद्भावेन, मनुष् यस् य सन् तानस् य अस् य चमत् कारस् य च स्तुवन्ति।
22 ते धन्यवादस्य यज्ञं यजन्तु, हर्षेण च तस्य कार्याणि वदन्तु।
23 ये नावैः समुद्रं गच्छन्ति, ये महाजले व्यापारं कुर्वन्ति।
24 ते परमेश् वरस् य कर्माणि तस् य आश्चर्यं च गभीरेषु पश्यन्ति।
25 यतः सः आज्ञापयति, तस्य तरङ्गानाम् उत्थापनं कुर्वन्तं तूफानी वायुम् उत्थापयति।
26 ते स्वर्गम् आरुह्य पुनः गभीरं गच्छन्ति, तेषां प्राणाः क्लेशात् द्रवितः भवति।
27 ते इतस्ततः भ्रमन्ति, मत्त इव स्तब्धा; बुद्धिमत्ता च भवन्ति।
28 ततः परमेश् वरं क्लेशेन आह्वयन्ति, सः तान् दुःखात् बहिः आनयति।
29 सः तूफानं शान्तं करोति यथा तस्य तरङ्गाः शान्ताः भवन्ति।
30 तदा ते शान्तत्वात् प्रसन्नाः भवन्ति; अतः सः तान् तेषां इष्टं आश्रयं प्रति आनयति।
31 अहो, यदि मनुष्याः परमेश् वरस् य सद्भावेन, मनुष् यस् य सन् तानस् य कृते चश् यकृत् यस् य च स् वस् तुम् कुर्वन्ति!
32 प्रजासङ्घे अपि तं उत्कर्षयन्तु, वृद्धानां सभायां च तं स्तुवन्तु।
33 सः नद्यः प्रान्तरे, जलस्रोतान् च शुष्कभूमिं परिणमयति;
34 तत्र निवसतां दुष्टतायाः कारणात् वन्ध्यभूमिः फलवती।
35 सः प्रान्तरं स्थायिजलं, शुष्कभूमिं च जलस्रोतरूपेण परिणमयति।
36 तत्र सः क्षुधार्तान् निवसति, येन ते निवासार्थं नगरं सज्जीकरोति।
37 क्षेत्राणि वप्य द्राक्षाक्षेत्राणि रोपयन्तु, येन वृद्धिफलं प्राप्नुयात्।
38 सः तान् अपि आशीर्वादं ददाति, येन ते बहुसंख्याकाः भवन्ति; तेषां पशूनां न्यूनतां च न ददाति।
39 पुनः ते उत्पीडना, दुःखेन, दुःखेन च क्षीणाः भवन्ति, नीचाः च भवन्ति।
40 सः राजपुत्रान् अवमाननाम् अपातयति, प्रान्तरे यत्र मार्गः नास्ति, तत्र तान् भ्रमति।
41 तथापि सः दरिद्रान् क्लेशात् उच्चैः स्थापयति, मेषवत् कुटुम्बान् करोति।
42 धर्मिणः तत् दृष्ट्वा हर्षयिष्यन्ति, तस्याः मुखं सर्वं अधर्मं निवारयिष्यति।
43 यः कश्चित् बुद्धिमान् एतानि पालयिष्यति, सः परमेश् वरस् य दयाम् अवगमिष् यति।

अध्याय 108

१ (दाऊदस्य गीतं वा स्तोत्रं वा।) हे परमेश्वर, मम हृदयं स्थिरम् अस्ति; गायिष्यामि स्तुतिं च महिमानेन अपि |
2 जाग्रत, स्तोत्रं वीणा च, अहं स्वयं प्रातःजागरिष्यामि।
3 अहं प्रजानां मध्ये त्वां प्रशंसिष्यामि, राष्ट्रेषु च तव स्तुतिं गायिष्यामि।
4 यतो हि तव दया स्वर्गाभ्यां महती, तव सत्यं मेघपर्यन्तं गच्छति।
5 हे परमेश्वर, स्वर्गाणाम् उपरि, तव महिमा सर्व्वपृथिव्याःउपरि च स्वम् उदात्तं भव;
6 तव प्रियजनःमोक्षं प्राप्नुयात्, दक्षिणहस्तेन त्राहि, उत्तरं च ददातु।
7 ईश्वरः स्वपवित्रतायां उक्तवान्; अहं हर्षं करिष्यामि, शेकेमं विभजिष्यामि, सुक्कोत-द्रोणीं च मेटयिष्यामि।
8 गिलियद् मम अस्ति; मनश्शे मम अस्ति; एप्रैमःअपि मम शिरस्य बलम् अस्ति; यहूदा मम नियमदाता अस्ति;
9 मोआबः मम प्रक्षालनम् अस्ति; अहं एदोमस्य उपरि मम जूतां बहिःक्षिपामि; अहं पलिष्टियायाःउपरि विजयं प्राप्स्यामि।
10 कःमां बलवन्तं नगरम् आनयिष्यति? को मां एदोमनगरं नेष्यति?
11 हे देव, यःअस्मान् विसृजति, सःकिं न इच्छसि? किं च त्वं देव, अस्माकं गणैःसह न गमिष्यसि?
12 क्लेशात् अस्मान् साहाय्यं ददातु, मनुष्यस्य साहाय्यं व्यर्थं भवति।
13 ईश्वरेण वयं वीरतापूर्वकं करिष्याम; यतःसःएव अस्माकं शत्रून् पदाति।

अध्याय 109

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे मम स्तुतिदेव, तव निशब्दं मा भव;
2 दुष्टानां मुखं वञ्चकानां च मुखं मम विरुद्धं उद्घाटितम् अस्ति, ते मृषा जिह्वाया मम विरुद्धं उक्तवन्तः।
3 ते मां द्वेषवचनैः परिवेष्टितवन्तः। अकारणं च मया सह युद्धं कृतवान्।
4 मम प्रेम्णःकारणात् ते मम प्रतिद्वन्द्विनःसन्ति, अहं तु प्रार्थनायाः कृते आत्मानं समर्पयामि।
5 ते मम द्वेषं शुभं प्रति, मम प्रेम्णःप्रति द्वेषं च दत्तवन्तः।
6 तस्य उपरि दुष्टं पुरुषं स्थापय, तस्य दक्षिणपार्श्वे शैतानःतिष्ठतु।
7 यदा सःन्यायं प्राप्स्यति तदा सःदण्डितःभवतु, तस्य प्रार्थना पापं भवतु।
8 तस्य दिवसाःअल्पाःस्युः अपरःच स्वकार्यं गृह्णातु।
9 तस्य सन्तानाःपितृहीनाःभवन्तु, तस्य भार्या च विधवा।
10 तस्य सन्तानाः नित्यं भ्रमणशीलाः भूत्वा याचन्ते, ते अपि स्वजनस्थानात् स्वभोजनं अन्वेषयन्तु।
11 लुण्ठकःसर्व्वं गृह्णातु; परदेशिनःतस्य श्रमं दूषयन्तु।
12 तस्य प्रति दयां कश्चित् मा भूत्, तस्य पितृसन्ततिषु अनुग्रही कोऽपि मा भूत्।
13 तस्य वंशजःच्छिन्नःभवतु; परजन्मनि च तेषां नाम अपास्यताम्।
14 तस्य पितृणां अधर्मःपरमेश् वरेण स्मर्यताम्। मातुःपापं च मा विमृश्यताम्।
15 ते नित्यं परमेश् वरस् य समक्षं भवन्तु, येन सःपृथिव् तःतेषां स्मृतिं छिनत् यति।
16 यतःसःदयां न स्मरति स्म, किन् तु भग्नहृदयान् अपि वधं कर्तुं दरिद्रान् दरिद्रान् च पीडयति स्म।
17 यथा सःशापं प्रेम्णा पश्यति स्म, तथैव तस्य समीपं आगच्छतु, यथा सःआशीर्वदि न प्रसन्नःआसीत्, तथैव तत् तस्मात् दूरं भवतु।
18 यथा सः वस्त्रवत् शापं धारयति स्म, तथैव तस्य आन्तरेषु जलवत्, तस्य अस्थिषु तैलवत् प्रविशतु।
19 तस्य आच्छादनं यथा वस्त्रं नित्यं बद्धं मेखला इव भवतु।
20 मम परमेश् वरस् य प्रतिद्वन्द्विनां, मम प्राणान् प्रति दुष्कृतानां च फलम् एतत् भवतु।
21 हे परमेश् वरः प्रभो, तव नाम्नः कृते मम कृते कुरु, यतः तव दयायाःसद्भावःअस्ति, तस्मात् त्वं मां मोचय।
22 अहं दरिद्रः दरिद्रःच अस्मि, मम अन्तःमम हृदयं क्षतम् अस्ति।
23 अहं छाया यथा क्षीणतां गच्छति, अहं शलभवत् ऊर्ध्वं अधःच क्षिपामि।
24 उपवासेन मम जानुः दुर्बलाः सन्ति; मम मांसं च मेदः क्षीणं भवति।
25 अहं तेषां निन्दनीयःअभवम्, ते मां दृष्ट्वा शिरःकम्पयन्ति स्म।
26 हे मम परमेश्वर, मम साहाय्यं कुरु, हे तव दयायाःअनुसारं मां त्राहि।
27 येन ते ज्ञास्यन्ति यत् एषःतव हस्तःअस्ति। यत् त्वं भगवन् तत् कृतवान्।
28 ते शापं कुर्वन्तु, त्वं तु आशीर्वादं ददातु, यदा ते उत्तिष्ठन्ति तदा ते लज्जिताःभवेयुः किन्तु तव दासःआनन्दं प्राप्नुयात्।
29 मम प्रतिद्वन्द्विनः लज्जया वस्त्रं धारयन्तु, ते च आच्छादनवत् स्वभ्रमेण आच्छादयन्तु।
30 अहं मुखेन भगवतः महतीं स्तुतिं करिष्यामि। आम्, अहं जनसमूहे तस्य स्तुतिं करिष्यामि।
31 यतः सः दरिद्राणां दक्षिणे पार्श्वे तिष्ठति, येन सः स्वप्राणान् निन्दितानां कृते तं तारयितुं शक्नोति।

अध्याय 110

१ (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) परमेश् वरःमम प्रभुं अवदत् , "भवन्तःमम दक्षिणे उपविश, यावत् अहं तव शत्रून् तव पादपाठं न करोमि।
2 परमेश् वरःसियोनतः तव बलदण्डं प्रेषयिष्यति, त्वं शत्रुणां मध्ये शासनं कुरु।
3 तव प्रजाःतव शक्तिदिने प्रातकाले पवित्रतायाःसौन्दर्येषु इच्छुकाः भविष्यन्ति, तव यौवनस्य ओसःअस्ति।
4 परमेश्वरः शपथं कृतवान्, पश्चात्तापं न करिष्यति, त्वं मल्किसेदेकस्य क्रमेण सदा याजकःअसि।
5 तव दक्षिणहस्ते प्रभुःस्वकोपदिने राजान् प्रहरति।
6 सःअन्यजातीयेषु न्यायं करिष्यति, मृतशरीरैःस्थानानि पूरयिष्यति; सःबहुषु देशेषु शिरःव्रणं करिष्यति।
7 सःमार्गे नद्यःपिबति, अतःसःशिरःउत्थापयिष्यति।

अध्याय 111

1 यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत। अहं सर्वात्मना परमेश्वरस्य स्तुतिं करिष्यामि, ऋजुजनसभायां, सभायां च।
2 परमेश् वरस् य कर्माणि महतीनि सन्ति, ये तस् य प्रसन्नाःसर्वेभ्यः अन्विताःसन्ति।
3 तस्य कर्म गौरवपूर्णं गौरवपूर्णं च, तस्य धर्मःसदा स्थास्यति।
4 सः स्वस्य अद्भुतानि कार्याणि स्मरणीयं कृतवान्, परमेश् वरः कृपालुःदयालुःच अस्ति।
5 सःस्वभयिभ्यःभोजनं दत्तवान्, सःनित्यं स्वसन्धिं मन्यते।

6 सः स्वजनानाम् कृते स्वकर्मणां सामर्थ्यं दर्शितवान् यत् तेभ्यः अन्यजातीयानां उत्तराधिकारं दातुं शक्नोति।
7 तस्य हस्तकर्माणि सत्यं न्यायं च; तस्य सर्वाणि आज्ञानि निश्चितानि सन्ति।
8 ते नित्यं नित्यं दृढतया तिष्ठन्ति, सत्येन ऋजुतया च क्रियन्ते।
9 सः स्वजनं प्रति मोक्षं प्रेषितवान्, सः स्वसन्धिं अनन्तकालं यावत् आज्ञापितवान्, तस्य नाम पवित्रं आदरपूर्णं च।
10 प्रज्ञायाः आरम्भः प्रभुभयम्, तस्य आज्ञापालकानां सर्वेषां सद्बुद्धिः भवति, तस्य स्तुतिः सदा स्थास्यति।

अध्याय 112

1 यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत। धन्यः यः परमेश् वरभयस् य तस् य आज्ञासु बहु आनन्दं लभते।
2 तस्य वंशजः पृथिव्यां पराक्रमी भविष्यति, ऋजुजनाः धन्याः भविष्यन्ति।
3 तस्य गृहे धनं धनं च भविष्यति, तस्य धर्मः सदा स्थास्यति।
4 ऋजुजनानां कृते अन्धकारे प्रकाशः उद्भवति, सः कृपालुः करुणापूर्णः धर्मी च।
5 सत्पुरुषः अनुग्रहं करोति ऋणं च ददाति, सः विवेकेन स्वकार्यं मार्गदर्शनं करिष्यति।
6 अवश्यं सः अनन्तकालं यावत् न चलितः भविष्यति, धार्मिकाः अनन्तस्मरणं प्राप्नुयुः।
7 सः अशुभसमाचारात् न बिभेत्, तस्य हृदयं निश्चलं भवति, परमेश् वरस् य विश् वासः।
8 तस्य हृदयं स्थापितं, सः यावत् शत्रुषु स्वकामं न पश्यति तावत् सः न भीतः भविष्यति।
9 सः विकीर्णः; सः दीनेभ्यः दत्तवान्; तस्य धर्मः अनन्तकालं यावत् स्थास्यति; तस्य शृङ्गं गौरवेण उच्छ्रितं भविष्यति।
10 दुष्टाः तत् दृष्ट्वा दुखिताः भविष्यन्ति; सः दन्तैः क्षुण्णति, द्रवति च, दुष्टानां कामना नश्यति।

अध्याय 113

1 यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत। हे परमेश् वरस् य सेवकाः प्रशंसन्तु, परमेश् वरस् य नाम् अस् ति।
2 इतः परं अनन्तकालं यावत् परमेश् वरस् य नाम धन्यम् अस्तु।
3 सूर्योदयात् अस्तं गमनपर्यन्तं परमेश् वरस् य नाम प्रशंसनीयम्।
4 परमेश् वरः सर्वेभ्यः राष्ट्रेभ्यः उपरि उच्चः; स् वर्गेभ्यः अपि तस्य महिमा।
5 ऊर्ध्वं निवसन् अस्माकं परमेश्वरस्य परमेश् वरस् य सदृशः अस्ति।
6 यः स्वर्गे पृथिव्यां च वस्तूनि द्रष्टुं विनयशीलः भवति!
7 सः दरिद्रान् रजसि उत्थापयति, दीनान् गोबरात् उत्थापयति;
8 स तं राजपुत्रैः सह, स्वजनस्य राजपुत्रैः सह अपि स्थापयति।
9 वन्ध्यां स्त्रियं गृहं पालयितुम्, सन्तानमाता च आनन्दितां करोति। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्यायः११४

1 यदा इस्राएलः मिस्रदेशात् बहिः गत; तदा याकूबस्य वंशजः विदेशीयभाषायाः प्रजातः।
2 यहूदा तस्य पवित्रस्थानम्, इस्राएलः च तस्य राज्यम् आसीत्।
3 समुद्रः तत् दृष्ट्वा पलायितवान्, यरदनः पश्चात् प्रेषितः।
4 मेष इव पर्वता; लघुपर्वताः मेष इव लङ्घयन्ति स्म।
5 किं त्वां व्याधिं समुद्र, यत् त्वं पलायितवान्? त्वं जॉर्डन्, यत् त्वं निवृत्तः अभव?
6 हे पर्वता; ये मेषवत् लङ्घितवन्तः। यूयं च मेष इव लघुपर्वता?
7 हे पृथिवी भगवतः सान्निध्ये याकूबस्य परमेश्वरस्य सान्निध्ये वेपसि।
8 येन शिला स्थिरजलं, चकमकं जलस्रोतरूपेण परिणमयितवान्।

अध्यायः११५

1 हे परमेश् वरः अस् माकं न अस् माकं, किन् तु तव नाम्नः महिमां कुरु, तव दयाया; तव सत्यस्य च कृते।
2 किमर्थं अन्यजातीयाः वदिष्यन्ति, इदानीं तेषां परमेश्वरः कुत्र अस्ति?
3 किन्तु अस्माकं परमेश्वरः स्वर्गे अस्ति, सः यत् इच्छति तत् कृतवान्।
4 तेषां मूर्तयः रजतसुवर्णा; मनुष्यहस्तकर्मः।
5 तेषां मुखानि सन्ति, किन्तु ते न वदन्ति, नेत्राणि सन्ति, किन्तु ते न पश्यन्ति।
6 तेषां कर्णाः सन्ति, किन्तु ते न शृण्वन्ति, नासिकासु तेषां गन्धः नास्ति।
7 तेषां हस्ताः सन्ति, किन्तु ते न सम्भालन्ति, पादाः सन्ति, किन्तु ते न गच्छन्ति, न च कण्ठेन वदन्ति।
8 ये तानि निर्मान्ति ते तेषां सदृशाः सन्ति; तथा तेषु विश्वासं कुर्वन् प्रत्येकः।
9 हे इस्राएल, परमेश्वरे विश्वासं कुरु, सः तेषां सहायकः कवचः च अस्ति।
10 हे हारूनस्य वंशज, परमेश्वरे विश्वासं कुरुत, सः तेषां सहायकः कवचः च अस्ति।
11 यूयं परमेश् वरभयकाः परमेश् वरे विश् वासं कुरुत, सः तेषां साहाय्यः कवचः च अस्ति।
12 परमेश् वरः अस् माकं मनसि स् म, सः अस्मान् आशीर्वादं दास्यति; सः इस्राएलस्य वंशस्य आशीर्वादं दास्यति; सः हारूनस्य गृहं आशीर्वादं दास्यति।
13 येभ्यः परमेश् वरभयान् लघु-बृहान् च आशीर्वादं दास्यति।
14 परमेश् वरः युष् माकं सन्तानं च अधिकाधिकं वर्धयिष्यति।
15 युष्माकं परमेश् वरस् य धन्याः स्त; यः स् वर्गं पृथिवीं च निर्मितवान्।
16 स्वर्ग; स्वर्गः अपि परमेश् वरस् य एव, पृथिवी तु सः मनुष्यसन्ततिभ्यः दत्तवान्।
17 मृताः भगवतः स्तुतिं न कुर्वन्ति, न च मौनं गच्छन्ति।
18 किन्तु वयं परमेश् वरस् य आशीषं करिष्यामः। भगवतः स्तुतिः।

अध्याय 116

1 अहं परमेश् वरं प्रेम करोमि, यतः सः मम वाणीं मम याचनां च श्रुतवान्।
2 यतः सः मयि कर्णं कृतवान्, अतः अहं यावत् जीवामि तावत् तं आह्वयिष्यामि।
3 मृत्युदुःखाः मां परिवेष्टवन्त; नरकस्य दुःखानि च मां धारयन्ति, अहं क्लेशं दुःखं च प्राप्नोमि।
4 तदा अहं परमेश् वरस् य नाम आह्वयम्। हे भगवन् प्रार्थयामि मम प्राणान् मोचय।

5 परमेश् वरः कृपालुः धार्मिकः च अस्ति; आम्, अस्माकं परमेश्वरः दयालुःअस्ति।
6 परमेश् वरः सरलान् रक्षति, अहं नीचः अभवम्, सः मम साहाय्यं कृतवान्।
7 विश्रामं प्रति प्रत्यागच्छ, हे मम आत्मा; यतः परमेश् वरः भवद्भिः सह प्रशस् तुम् अकरोत्।
8 त्वया मम प्राणान् मृत्युत; मम नेत्राणि अश्रुभ्य; मम पादौ पतनेन च मोचिताः।
9 अहं जीवानां देशे परमेश् वरस् य समक्षं गमिष्यामि।
10 अहं विश्वासं कृतवान्, अतः अहं उक्तवान्, अहं बहु पीडितः अभवम्।
11 अहं त्वरया अवदम्, सर्वे मनुष्याःमृषावादिनःसन्ति।
12 अहं परमेश् वरस् य मम सर्वोपकारान् किं दास्यामि?
13 अहं मोक्षस्य प्यालाम् आदाय परमेश् वरस् य नाम आह्वयिष्यामि।
14 अहं परमेश् वरस् य समस् य प्रजानां सम्मुखे स् व प्रतिज्ञां करिष्यामि।
15 परमेश् वरस् य दृष् टौ तस् य संतानां मृत् युःबहुमूल्यः।
16 हे प्रभो, अहं तव दासःअस्मि; अहं तव दास; तव दासीपुत्रःच, त्वया मम बन्धनानि मुक्तानि।
17 अहं त्वां धन्यवादस्य बलिदानं अर्पयिष्यामि, परमेश् वरस् य नाम आह्वयिष्यामि।
18 अहं परमेश् वरस् य समस् य प्रजानां सम्मुखे स् व प्रतिज्ञां करिष्यामि।
19 हे यरुशलेम, भगवतःगृहस्य प्राङ्गणेषु भवतःमध्ये। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्यायः११७

1 हे सर्वे राष्ट्राणि परमेश्वरं स्तुवन्तु, सर्वे जनाःतस्य स्तुवन्तु।
2 यतःतस्य दयालुःदया अस्माकं प्रति महती अस्ति, परमेश् वरस् य सत्यं च अनन्तकालं यावत् स्थास्यति। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्यायः११८

1 हे भगवते धन्यवादं ददातु; यतः स भद्र; यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
2 इस्राएलः इदानीं वदतु यत् तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
3 हारूनस्य वंशजःइदानीं वदन्तु यत् तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
4 इदानीं परमेश् वरभयकाःवदन्तु यत् तस्य दया सदा स्थास्यति।
5 अहं दुखितः सन् परमेश् वरम् आहूतवान्, परमेश् वरः मां प्रत्युवाच, विशाले स्थाने मां स्थापितवान्।
6 परमेश् वरःमम पक्षे अस्ति; अहं न भयं करिष्यामि, मनुष्यःमां किं कर्तुं शक्नोति?
7 मम साहाय्यकर्ताभिःसह परमेश् वरःमम भागं गृह्णाति, अतःअहं मां द्वेष्टिषु मम इच्छां पश्यामि।
8 मनुष्येषु विश्वासं कर्तुं न तु परमेश्वरे विश्वासःश्रेयस्करः।
9 राजपुत्रेषु विश्वासं कर्तुं न तु परमेश्वरे विश्वासःश्रेयस्करः।
10 सर्वाणि राष्ट्राणि मां परिवेष्टितवन्त; किन्तु अहं परमेश्वरस्य नाम्ना तान् नाशयिष्यामि।
11 ते मां परिवेष्टितवन्त; आम्, ते मां परितः कृतवन्त; किन्तु अहं परमेश् वरस् य नाम्ना तान् नाशयिष्यामि।
12 ते मां भृङ्गवत् परिवेष्टवन्त; ते कण्टकवह्निवत् नश्यन्ति, यतः अहं परमेश् वरस् य नाम्ना तान् नाशयिष्यामि।
13 त्वया मयि पतितव्य; किन्तु परमेश् वरः मम साहाय्यम् अकरोत्।
14 परमेश् वरःमम बलं गीतं च मम मोक्षःअभवत्।
15 हर्षस्य मोक्षस्य च वाणी धार्मिकाणां निवासस्थानेषु भवति, परमेश्वरस्य दक्षिणहस्तःवीरतापूर्वकं करोति।
16 परमेश् वरस् य दक्षिणहस् य उदात्तः भवति, परमेश् वरस् य दक्षिणहस्तःशौर्यं करोति।
17 अहं न म्रियमाणः सन् जीविष्यामि, परमेश् वरस् य कर्माणि च वक्ष्यामि।
18 परमेश् वरः मां घोरेण दण्डितवान्, किन्तु सः मां मृत्युं न समर्पितवान्।
19 मम कृते धर्मद्वाराणि उद्घाटयतु, अहं तेषु प्रविश्य परमेश् वरस्य स्तुतिं करिष्यामि।
20 परमेश् वरस् य द्वारम् यस् य प्रविशिष् यन् ति।
21 अहं त्वां स्तुविष्यामि, यतःत्वं मां श्रुत्वा मम मोक्षःअसि।
22 यः शिला निर्मातारः अङ्गीकृतवन्त; सः कोणस्य शिरः शिला अभवत्।
23 एतत् परमेश् वरस् य कर्म; अस्माकं दृष्टौ अद्भुतम् अस्ति।
24 एषःएव दिवसःयःपरमेश् वरेण निर्मितः तस्मिन् वयं हर्षयिष्याम; प्रसन्नाःच भविष्यामः।
25 इदानीं त्राहि, प्रार्थयामि, हे परमेश् वर, अहं त्वां प्रार्थयामि, इदानीं समृद्धिं प्रेषय।
26 यः भगवतः नाम्ना आगच्छति सः धन्यः भवतु, वयं युष्मान् परमेश् वरस् य गृहात् आशीर्वादं दत्तवन्तः।
27 परमेश् वरः परमेश् वरः अस् माकं प्रकाशं दर्शितवान्, यज्ञं वेदीशृङ्गाणि यावत् रज्जुभिःबद्धं कुरु।
28 त्वं मम ईश्वरःअसि, अहं त्वां स्तुविष्यामि, त्वं मम ईश्वर; अहं त्वां उत्कर्षयिष्यामि।
29 हे भगवते धन्यवादं ददातु। यतः स भद्रःअस्ति, यतःतस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।

अध्यायः११९

१ अलेफः। धन्याःमार्गे अशुद्धाःये परमेश् वरस् य नियमेन चरन्ति।
2 ये तस्य साक्ष्यं पालयन्ति, सर्वहृदयेन च तं अन्वेषयन्ति ते धन्याः।
3 ते अपि अधर्मं न कुर्वन्ति, ते तस्य मार्गे चरन्ति।
4 त्वया अस्मान् आज्ञापितं यत् तव उपदेशान् प्रयत्नपूर्वकं पालनं कुर्मः।
5 हे मम मार्गाःभवतःनियमानाम् आचरणार्थं निर्दिष्टाःसन्!
6 तदा अहं लज्जा न करिष्यामि यदा अहं तव सर्वाज्ञाः आदरं करोमि।
7 अहं त्वां ऋजुहृदयेन स्तुविष्यामि, यदा अहं तव धर्मन्यायान् शिक्षिष्यामि।
8 अहं तव नियमान् पालिष्यामि, हे मां सर्वथा मा त्यज।
९ बेथ् । केन कुमारःमार्गं शुद्धं करिष्यति? तव वचनं तदनुसारेण सावधानं कृत्वा।
10 अहं त्वां सर्वहृदयेन अन्विष्यामि, हे तव आज्ञां मा भ्रमतु।
11 अहं तव वचनं मम हृदये निगूढं यत् अहं त्वां प्रति पापं न करोमि।

12 हे भगवन् धन्यःअसि, तव विधानं मां शिक्षय।
13 मया तव मुखस्य सर्वान् न्यायान् मम अधरेण कथितम्।
14 अहं तव साक्ष्यमार्गेण यथा सर्वधनेन आनन्दितःअभवम्।
15 अहं तव उपदेशान् ध्यायिष्यामि, तव मार्गं च आदरं करिष्यामि।
16 अहं तव नियमेषु आनन्दं प्राप्स्यामि, अहं तव वचनं न विस्मरिष्यामि।
१७ गिमेल् । भृत्येन सह प्रसादं कुरु, येन अहं जीविष्यामि, तव वचनं च पालयामि।
18 त्वं मम नेत्राणि उद्घाटय यथा अहं तव नियमात् आश्चर्यं पश्यामि।
19 अहं पृथिव्यां परदेशीयःअस्मि, मम आज्ञां मा गोपय।
20 मम आत्मा सर्वदा तव न्यायानां प्रति यत् आकांक्षां करोति तत् भग्नं भवति।
21 त्वया शापितान् अभिमानान् भर्त्सितवान्, ये तव आज्ञाभ्रमन्ति।
22 मम अपमानं अवमाननं च दूरं कुरु; यतः अहं भवतः साक्ष्यं पालितवान्।
23 राजपुत्राः अपि उपविश्य मम विरुद्धं वदन्ति स्म, किन्तु तव दासःतव नियमान् चिन्तयति स्म।
24 तव साक्ष्याणि मम आनन्दं मम परामर्शदातारःच।
२५ दलेथ् । मम आत्मा रजसा लसति, त्वं मां यथा वचनं जीवसि।
26 मया मम मार्गाः कथिता; त्वं च मां श्रुतवान्, तव नियमाः मां शिक्षय।
27 तव उपदेशानां मार्गं मां बोधयतु, अहं तव आश्चर्यकर्मणां विषये वक्ष्यामि।
28 मम आत्मा गुरुत्वात् द्रवति, त्वं मां यथावचनं बलवत् कुरु।
29 मृषावादस्य मार्गं दूरं कुरु, कृपया मम नियमं प्रयच्छ।
30 अहं सत्यमार्गं चिनोमि, तव न्यायान् मया मम पुरतःस्थापिताः।
31 अहं तव साक्ष्येषु आलम्बितवान्, हे परमेश् वर, मां लज्जां मा कुरु।
32 अहं तव आज्ञामार्गेण धाविष्यामि यदा त्वं मम हृदयं विस्तारयिष्यसि।
३३ हे. हे भगवन्, तव विधानमार्गं मां शिक्षय; अहं च तत् अन्त्यपर्यन्तं धारयिष्यामि।
34 मम बोधं ददातु, अहं तव नियमं पालिष्यामि। आम्, अहं तत् सर्वं हृदयेन पालिष्यामि।
35 तव आज्ञापथे मां गन्तुं कुरु; तत्र हि रमामि।
36 मम हृदयं तव साक्ष्यं प्रति प्रवृत्तं कुरु, न तु लोभं प्रति।
37 व्यर्थदर्शनात् मम नेत्राणि निवर्तय; त्वं च मार्गे मां सजीवं कुरु।
38 भयापरायणस्य भृत्यस्य समीपं वचनं स्थापय।
39 मम निन्दां निवर्तय यस्मात् अहं भयभीतःअस्मि, यतःतव न्यायाः उत्तमाःसन्ति।
40 पश्य, अहं तव उपदेशान् आकांक्षी, तव धर्मेण मां जीवय।
४१ वौ. तव दया अपि मम समीपं गच्छतु, भगवन्, तव मोक्षः तव वचनं यथावत्।
42 तथा मम निन्दां कुर्वन्तं प्रति उत्तरं दातुं मम सम्भावना भविष्यति, यतःअहं तव वचने विश्वासं करोमि।
43 मम मुखात् सत्यस्य वचनं सर्वथा न निष्कासयतु। यतःअहं तव न्यायेषु आशां कृतवान्।
44 तथा अहं तव नियमं नित्यं अनन्तकालं यावत् पालनं करिष्यामि।
45 अहं स्वतन्त्रतया गमिष्यामि, यतः अहं भवतः उपदेशान् अन्वेषयामि।
46 अहं तव साक्ष्यं नृपाणां समक्षं वदिष्यामि, न लज्जिष्यामि।
47 अहं तव आज्ञासु आनन्दं प्राप्स्यामि, ये मया प्रियाः।
48 मम हस्तौ अपि भवतःआज्ञां प्रति उत्थापयिष्यामि, ये मया प्रियाः कृताः। अहं च तव नियमान् ध्यायिष्यामि।
४९ ज़ैन् । तव भृत्यस्य वचनं स्मर, यस्मिन् त्वया मम आशा कृता।
50 एतत् मम दुःखे मम सान्त्वना अस्ति, यतः तव वचना मां जीवितवान्।
51 अभिमानिनःमां बहु उपहासितवन्त; तथापि अहं तव नियमात् न निवृत्तः।
52 हे परमेश् वर, तव पुरा-विचारान् स्मरामि; आत्मानं च सान्त्वितवान्।
53 तव नियमं त्यक्त्वा दुष्टानां कारणात् मयि भयं जातम्।
54 तव नियमाःमम तीर्थगृहे गीतानि अभवन्।
55 अहं तव नाम प्रभो रात्रौ स्मृत्वा तव नियमं पालितवान्।
56 एतत् मम आसीत् यतःअहं भवतःउपदेशं पालितवान्।
५७ चेठ् । त्वं मम भागः भगवन्, अहं तव वचनं पालयामि इति उक्तवान्।
58 अहं तव अनुग्रहं सर्वात्मना प्रार्थितवान्, तव वचनं यथावत् मयि दया कुरु।
59 अहं मार्गं चिन्तयन् तव साक्ष्यं प्रति पादं कृतवान्।
60 अहं त्वरितवान्, तव आज्ञां न पालयितुम् विलम्बं कृतवान्।
61 दुष्टानां समूहाः मां लुण्ठितवन्त; अहं तु तव नियमं न विस्मृतवान्।
62 अर्धरात्रे अहं भवतःधर्मन्यायानां कारणात् भवतःधन्यवादं कर्तुं उत्तिष्ठामि।
63 अहं सर्वेषां त्वाभयिनां, तव आज्ञापालकानां च सहचरःअस्मि।
64 हे परमेश् वर, पृथिवी तव दयायाःपूर्णा अस्ति, तव नियमाःमां शिक्षय।
६५ तेठ् । त्वया भृत्येन सह भगवन् वचनं यथावत् कृतं।
66 मम सद्विचारं ज्ञानं च शिक्षय, यतः अहं तव आज्ञासु विश्वासं कृतवान्।
67 अहं क्लेशात् पूर्वं पथभ्रष्टः अभवम्, किन्तु इदानीं तव वचनं पालितवान्।
68 त्वं भद्रः भद्रं च करोषि; तव विधानं मां शिक्षय।
69 अभिमानिनः मयि अनृतं कल्पितवन्त; अहं तु तव उपदेशान् सर्वात्मना पालिष्यामि।
70 तेषां हृदयं स्नेहवत् स्थूलम् अस्ति; अहं तु तव नियमे आनन्दं प्राप्नोमि।
71 मम कृते हितकरं यत् अहं दुःखितः अभवम्; यथा अहं तव विधानं शिक्षे।
72 तव मुखस्य नियमःमम कृते सहस्रसुवर्णरजतयोःश्रेष्ठः।
७३ जोड. तव हस्ताःमां निर्मितवन्त; निर्मितवन्तःच, अहं तव आज्ञां शिक्षितुं मम कृते अवगमनं ददातु।
74 ये त्वां भयभीताःमां दृष्ट्वा प्रसन्नाःभविष्यन्ति। यतःअहं तव वचने आशां कृतवान्।
75 अहं जानामि, हे भगवन्, तव न्यायाः सम्यक् सन्ति, त्वं च विश्वासेन मां पीडितवान्।
76 तव दासाय यथा वचनं मम सान्त्वनार्थं तव दयालुः अनुग्रहः भवतु।
77 अहं जीवितुं तव दया मम समीपं आगच्छन्तु, यतः तव नियमः मम आनन्दःअस्ति।
78 अभिमानिनः लज्जिताः भवन्तु; यतः ते मयि अकारणं विकृतं कृतवन्त; अहं तु तव उपदेशान् ध्यायिष्यामि।

79 ये त्वां भयभीताःतव साक्ष्यं ज्ञात्वा मम समीपं गच्छन्तु।
80 तव नियमेषु मम हृदयं सुस्थं भवतु। यत् अहं न लज्जामि।
८१ कफ. मम प्राणा तव मोक्षाय मूर्च्छितःभवति, अहं तु तव वचने आशां करोमि।
82 कदा मां सान्त्वयिष्यसि इति तव वचने मम नेत्राणि विफलाः भवन्ति?
83 अहं हि धूमे पुट इव अभवम्; तथापि तव विधानं न विस्मरामि।
84 तव भृत्यस्य कति दिवसाः? मां पीडयन्तःकदा न्यायं करिष्यसि?
85 अभिमानिनः मम कृते गर्ताः खनितवन्त; ये भवतः नियमस्य अनुसरणं न कुर्वन्ति।
86 तव सर्वे आज्ञाःविश्वासिनःसन्ति, ते मां अन्यायपूर्वकं पीडयन्ति; त्वं मां साहाय्यं करोषि।
87 ते मां पृथिव्यां प्रायःभक्षयन्तःआसन्; अहं तु तव उपदेशान् न त्यक्तवान्।
88 तव दयायाःअनुसरणं मां जीवय; तथा अहं तव मुखस्य साक्ष्यं पालिष्यामि।
८९ पङ्गुः। सदा हे भगवन् तव वचनं स्वर्गे निवसति।
90 तव विश्वासःसर्व्वजन्मनां यावत् अस्ति, त्वया पृथिवीं स्थापिता, सा च तिष्ठति।
91 ते अद्यत्वे भवतःनियमानुसारं वर्तन्ते, यतःसर्वे तव दासाःसन्ति।
92 यावत् तव नियमःमम आनन्दःन स्यात्, तर्हि अहं मम दुःखे नष्टः स्याम्।
93 अहं तव उपदेशान् कदापि न विस्मरिष्यामि, यतः त्वया मां जीवितं कृतम्।
94 अहं तव, मां त्राहि; यतःअहं तव उपदेशान् अन्विषम्।
95 दुष्टाः मां नाशयितुं प्रतीक्षन्ते, अहं तु भवतः साक्ष्यं विचारयिष्यामि।
96 अहं सर्वसिद्धेःअन्तं दृष्टवान् किन्तु तव आज्ञा अतिविस्तृता।
९७ मेम् । हे तव नियमं कथं प्रेम करोमि! सर्वं दिवसं मम ध्यानम् एव।
98 त्वं स्वाज्ञाभिः मां शत्रुभ्यः बुद्धिमान् कृतवान् यतः ते मया सह नित्यं सन्ति।
99 मम सर्वेभ्यःगुरुभ्यःअपि अधिकं बुद्धिःअस्ति, यतःभवतःसाक्ष्यं मम ध्यानम् अस्ति।
100 अहं पुराणाम् अपेक्षया अधिकं अवगच्छामि, यतः अहं तव उपदेशान् पालयामि।
101 अहं तव वचनं पालयितुम् अहं सर्वेभ्यःदुष्टेभ्यःपादौ निवृत्तः।
102 अहं तव न्यायात् न विसृत; त्वया मां उपदिष्टः।
१०३ मम रसाय तव वचनं कियत् मधुरं! आम्, मम मुखं प्रति मधुतः मधुरतरम्!
104 तव उपदेशैःअहं बोधं प्राप्नोमि, अतःअहं सर्वान् मिथ्यामार्गान् द्वेष्टि।
१०५ नुन् । तव वचनं मम पादयोःदीप; मम मार्गस्य च प्रकाशः।
106 अहं शपथं कृतवान् अहं च तत् करिष्यामि यत् अहं भवतः धार्मिकान् न्यायान् पालिष्यामि।
107 अहं बहु पीडितःअस्मि, हे परमेश् वर, तव वचनं मां जीवितं कुरु।
108 मम मुखस्य स्वेच्छया बलिदानं गृहाण, मम न्यायान् शिक्षय।
109 मम प्राणा मम हस्ते नित्यं वर्तते, तथापि तव नियमं न विस्मरामि।
110 दुष्टाःमम कृते जालं स्थापितवन्त; तथापि अहं तव उपदेशात् न भ्रष्टः।
111 तव साक्ष्याणि मया सदा धरोहररूपेण गृहीतानि, यतःते मम हृदयस्य आनन्ददायकाःसन्ति।
112 अन्त्यपर्यन्तं तव विधानं नित्यं कर्तुं मया हृदयं प्रवृत्तम्।
११३ समेच् । अहं व्यर्थविचारान् द्वेष्टि, किन्तु तव व्यवस्थां प्रेम करोमि।
११४ त्वं मम निगूढं कवचं च तव वचने आशासे।
115 हे दुष्कृताः मम समीपं गच्छन्तु, यतः अहं मम परमेश्वरस्य आज्ञां पालिष्यामि।
116 अहं जीवितुं तव वचनं मां धारय, मम आशायाः विषये मम लज्जा मा भूत्।
117 त्वं मां धारय अहं सुरक्षितःभविष्यामि, अहं तव नियमानाम् आदरं नित्यं करिष्यामि।
118 त्वया सर्वान् स्वविधिभ्रष्टान् पदाति, यतः तेषां वञ्चना मिथ्या एव।
119 त्वं पृथिव्याःसर्वान् दुष्टान् कचरा इव परिहरसि, अतःअहं तव साक्ष्यं प्रेम करोमि।
120 मम मांसं त्वाभयात् कम्पते; अहं च तव न्यायेभ्यःभीतःअस्मि।
१२१ ऐन् । मया न्यायःन्यायःच कृत; मम अत्याचारिणां कृते मा मां त्यजतु।
122 भृत्यस्य हिताय निश्चयं कुरु, अभिमानिनःमां मा पीडयन्तु।
123 तव मोक्षाय, तव धर्मवचनाय च मम नेत्राणि विफलाःभवन्ति।
124 अनुग्रहानुसारं भृत्येन सह व्यवहारं कुरु, तव विधानं च मां शिक्षय।
125 अहं तव दास; अहं तव साक्ष्यं ज्ञातुं मे बोधं ददातु।"
126 हे प्रभो, तव कार्यस्य समयः अस्ति, यतः ते तव नियमं शून्यं कृतवन्तः।
127 अतः अहं तव आज्ञां सुवर्णात् अधिकं प्रेम करोमि; आम्, सूक्ष्मसुवर्णस्य उपरि।
128 अतःअहं भवतःसर्व्वविषयान् सर्वान् उपदेशान् सम्यक् मन्ये। अहं च प्रत्येकं मिथ्यामार्गं द्वेष्टि।
१२९ पी.ई. तव साक्ष्याणि अद्भुतानि, अतः मम आत्मा तानि पालयति।
१३० तव वचनस्य प्रवेशः प्रकाशं ददाति; सरलेभ्यः अवगमनं ददाति।
131 अहं मुखं उद्घाट्य श्वसितवान्, यतः अहं तव आज्ञां आकांक्षितवान्।
१३२ त्वं मां पश्य, मयि दयां कुरु यथा त्वं स्वनामप्रेमिणः प्रति करोषि।
१३३ मम पदानि तव वचनेन क्रमय, मा कश्चित् अधर्मः मयि आधिपत्यं करोतु।
134 मनुष्यस्य पीडनात् मां मोचय, तथा अहं तव उपदेशान् पालिष्यामि।
135 भृत्ये मुखं प्रकाशय; तव विधानं च मां शिक्षय।
136 मम नेत्रेषु जलनद्यःप्रवहन्ति यतःते भवतःनियमं न पालयन्ति।
१३७ त्जाद्दी । धर्मी त्वं भगवन्, तव न्यायाःऋजुः।
138 त्वया यत् साक्ष्यं आज्ञापितं तत् धार्मिकं अतीव निष्ठावान् च।
१३९ मम उत्साहः मां भक्षितवान् यतः मम शत्रवः तव वचनं विस्मृतवन्तः।
140 तव वचनं बहु शुद्धं, अतःतव दासःतत् प्रेम करोति।
१४१ अहं लघुः अवहेलितः अस्मि तथापि तव उपदेशान् मा विस्मरामि।
१४२ तव धर्मःशाश्वतःधर्म; तव नियमःसत्यः।

१४३ क्लेशः दुखं च मयि गृहीतवान् तथापि तव आज्ञाः मम आनन्ददायकाः।
144 तव साक्ष्याणां धर्मः शाश्वतः अस्ति, मम कृते अवगमनं ददातु, अहं जीविष्यामि।
१४५ कोफः। अहं सर्वात्मना रोदिमि; हे भगवन् मां शृणु अहं तव नियमान् पालयिष्यामि।
१४६ अहं त्वां क्रन्दितवान्; त्राहि मां, अहं तव साक्ष्यं पालयिष्यामि।
१४७ अहं प्रातकाले प्रदोषं निवारयित्वा रोदिमि, अहं तव वचने आशां कृतवान्।
१४८ मम नेत्राणि रात्रौ प्रहरणं निवारयन्ति यत् अहं तव वचनं ध्यायामि।
149 मम वाणीं तव कृपानुसारं शृणु, हे भगवन्, तव न्यायानुसारं मां जीवितं कुरु।
150 दुष्टानुयायिनःसमीपं गच्छन्ति, ते तव नियमात् दूरं भवन्ति।
151 त्वं समीपे असि, हे भगवन्; तव सर्वाज्ञाःसत्या एव।
१५२ तव साक्ष्याणां विषये अहं पुरा ज्ञातवान् यत् त्वया तानि सदा स्थापितानि।
१५३ रेश. मम दुखं चिन्तय मां मोचय, यतः अहं तव नियमं न विस्मरामि।
154 मम पक्षं प्रार्थय मां मोचय, यथा वचनं मां जीवय।
155 दुष्टानां मोक्षः दूरम् अस्ति, यतः ते भवतः नियमान् न अन्विषन्ति।
१५६ महती तव कोमलकृपा प्रभो, तव न्यायानुसारं मां जीवितं कुरु।
१५७ मम उत्पीडकाःमम शत्रवःच बहवःसन्ति; तथापि तव साक्ष्यात् अहं न निवर्तयामि।
158 अहं अतिक्रमणान् दृष्ट्वा दुखितः अभवम्; यतःते तव वचनं न पालितवन्तः।
159 तव उपदेशान् कथं प्रेम करोमि इति चिन्तय, हे भगवन् तव दयानुसारं मां जीवयतु।
160 तव वचनं आदौ सत्यम्, तव प्रत्येकं धार्मिकं न्यायं सदा स्थास्यति।
१६१ श्चिन् । राजपुत्राः मां निरर्थकं पीडयन्ति, किन्तु मम हृदयं तव वचनं प्रति विस्मयेन तिष्ठति।
162 अहं तव वचने हर्षामि यथा महतीं लुण्ठनं लभते।
163 अहं मृषावादं द्वेष्टि, घृणां च करोमि, किन्तु तव नियमं प्रेम करोमि।
१६४ सप्तवारं त्वां स्तुवामि धर्मन्यायानां कारणात्।
165 तव नियमप्रियाणां महती शान्तिःअस्ति, तेषां किमपि अपराधं न करिष्यति।
166 भगवन्, अहं तव मोक्षस्य आशां कृतवान्, तव आज्ञां च कृतवान्।
१६७ मम आत्मा तव साक्ष्यं पालितवान्; अहं च तान् अतीव प्रेम करोमि।
168 अहं तव उपदेशान् तव साक्ष्यं च पालितवान् यतः मम सर्वे मार्गाःभवतःपुरतःसन्ति।
१६९ ताउ. मम आक्रोशःभवतःपुरतःसमीपं गच्छतु, हे भगवन्, तव वचनं मम कृते अवगमनं ददातु।
170 मम याचना तव पुरतःआगच्छतु, तव वचनानुसारं मां मोचय।
१७१ मम अधरःस्तुतिं करिष्यति, यदा त्वं मम विधानं उपदिष्टवान्।
172 मम जिह्वा तव वचनं वदेत्, यतःतव सर्वाज्ञाःधर्मः।
१७३ तव हस्तःमम साहाय्यं करोतु; यतःमया तव उपदेशाःचिनोति।
174 अहं तव मोक्षं आकांक्षितवान्, हे भगवन्; तव नियमश्च मम आनन्दः।
१७५ मम आत्मा जीवतु, त्वां स्तोषयिष्यति; तव न्यायाःमम साहाय्यं कुर्वन्तु।
१७६ अहं नष्टमेष इव भ्रष्ट; तव सेवकं अन्वेष्य; अहं हि तव आज्ञां न विस्मरामि।

अध्यायः१२०

1 (A Song of degrees.) मम दुखे अहं परमेश्वरं क्रन्दितवान्, सः मां श्रुतवान्।
2 मम आत्मानं प्रभो मृषाधरात्, वञ्चकजिह्वाभ्यां च मोचय।
3 ते किं दास्यति? किं वा ते मिथ्याजिह्वा करिष्यन्ते?
४ महाबलानां तीक्ष्णबाणाःजुनिपरस्य अङ्गारैः।
5 धिक् अहं मेसेक्-नगरे निवसन् केदार-तम्बूषु निवसन् अस्मि!
6 मम प्राणा चिरकालं शान्तिं द्वेष्टि सन् सह निवसति।
7 अहं शान्तिं वदामि, किन्तु यदा अहं वदामि तदा ते युद्धाय भवन्ति।

अध्याय 121

१ (A Song of degrees.) अहं पर्वतपर्यन्तं नेत्राणि उत्थापयिष्यामि, यतःमम साहाय्यम् आगच्छति।
2 मम साहाय्यः परमेश् वरात् आगत; यः स् वर्गं पृथिवीं च निर्मितवान्।
3 सःतव पादं न चञ्चति, यःत्वां रक्षति सःनिद्रां न प्राप्स्यति।
4 पश्य, यः इस्राएलस्य पालकः न निद्रां करिष्यति, न निद्रां करिष्यति।
5 परमेश् वरः तव रक्षक; परमेश् वरः तव दक्षिणहस्ते तव छाया अस्ति।
6 न त्वां दिवा सूर्यो न चन्द्रःरात्रौ।
7 परमेश् वरःत्वां सर्वेभ्यःअशुभेभ्यःरक्षति, सःतव प्राणान् रक्षति।
8 परमेश् वरः तव निर्गमनं प्रवेशं च इतः परं अनन्तकालं यावत् रक्षति।

अध्याय 122

1 (A Song of degrees of David.) अहं प्रसन्नःअभवम् यदा ते मां अवदन्, "अस्तु, भगवतःगृहं गच्छामः।
2 हे यरुशलेम, तव द्वारेषु अस्माकं पादाःतिष्ठन्ति।
3 यरुशलेमम् एकत्र संकुचितं नगरं इव निर्मितम् अस्ति।
4 यत्र गोत्राणि परमेश् वरस् य गोत्राणि इस्राएलस् य साक्ष्यं प्रति परमेश् वरस् य नाम्नःधन्यवादं दातुं गच्छन्ति।
5 यतःन्यायसिंहासनानि सन्ति, दाऊदस्य वंशस्य सिंहासनानि।
6 यरुशलेमस्य शान्तिं प्रार्थयन्तु, ये त्वां प्रेम्णा भवन्ति ते समृद्धाः भविष्यन्ति।
7 तव भित्तिषु शान्ति; तव प्रासादानां अन्तःसमृद्धिःच भवतु।
8 मम भ्रातृणां सहचरानाञ्च कृते इदानीं वदामि, भवतःअन्तःशान्तिः भवतु।
9 अस्माकं परमेश् वरस् य गृहस् य कारणात् अहं तव भद्रं याचयिष् यामि।

अध्याय 123

१ (A Song of degrees.) त्वां प्रति नेत्राणि उत्थापयामि, हे स्वर्गवासिन्।
2 पश्यत, यथा दासानां नेत्राणि स्वामिनः हस्तं प्रति, कुमारिकायाः नेत्राणि स्वामिनीहस्तं प्रति पश्यन्ति। अतः अस्माकं दृष्टिः अस्माकं परमेश् वरं प्रति प्रतीक्षां करोति, यावत् सः अस् माकं प्रति दयां न करोति।
3 हे प्रभो, अस्मान् प्रति दयां कुरु, यतः वयं अतिशयेन अवमाननापूर्णाःस्मः।
4 अस्माकम् आत्मा सुचिन्तानां तिरस्कारेण, अभिमानिनां अवमानना च अतिशयेन पूरितःअस्ति।

अध्याय १२४

1 (दाऊदस्य पदानां गीतम्।) यदि अस्माकं पक्षे परमेश् वरः न आसीत्, तर्हि इस्राएलःइदानीं वदतु।
2 यदि मनुष्याः अस्माकं विरुद्धं उत्तिष्ठन्ति स्म तदा अस्माकं पक्षे परमेश् वरःन स्यात्।
3 तदा ते अस्मान् शीघ्रं निगलितवन्त; यदा तेषां क्रोधः अस्माकं विरुद्धं प्रज्वलितः।
4 तदा जलं अस्मान् आक्रान्तवान्, प्रवाहः अस्माकं प्राणान् अतिक्रम्य गतः।
5 तदा अस्माकं प्राणानां उपरि गौरवपूर्णं जलं गतं आसीत्।
6 धन्यःपरमेश् वर; यःअस्मान् तेषां दन्तधातुरूपेण न दत्तवान्।
7 अस्माकं प्राणी पक्षिणां जालतः पक्षिवत् पलायित; जालः भग्न; वयं च पलायिताः।
8 अस्माकं साहाय्यःपरमेश् वरस् य नाम्नः अस्ति, यः स् वर्गं पृथिवीं च निर्मितवान्।

अध्यायः१२५

१ (A Song of degrees.) ये परमेश्वरे विश्वासं कुर्वन्ति ते सियोनपर्वतःइव भविष्यन्ति, यःअपसारयितुं न शक्यते, किन्तु सदा स्थास्यति।
2 यरुशलेमस्य परितः यथा पर्वताःसन्ति, तथैव परमेश् वरःइतःपरं सन् कालं यावत् स् व प्रजान् परितःवर्तते।
3 न हि दुष्टानां दण्डःधर्मिणां भाग्ये अवशिष्यते; धर्मिणःअधर्मं प्रति हस्तान् न प्रसारयन्ति।
4 हे परमेश्वर, भद्राणां, ऋजुहृदयानां च कृते भद्रं कुरु।
5 ये कुटिलमार्गं त्यजन्ति, ते अधर्मकर्मकर्तृभिःसह तान् परमेश् वरः नेष्यति, किन्तु इस्राएलेषु शान्तिःभविष्यति।

अध्याय १२६

1 (A Song of degrees.) यदा परमेश् वरःसियोनस् य बन्धनं पुनःपरिवर्तयति स्म, तदा वयं स्वप्नदर्शिनःसदृशाःआसन्।
2 तदा अस्माकं मुखं हास्येन, जिह्वा च गायनेन पूरिता अभवत्, तदा ते राष्ट्रेषु अवदन्, "परमेश् वरःतेषां कृते महत् कार्यं कृतवान्।"
3 भगवता अस्माकं कृते महत्कार्यं कृतम्; यस्मात् वयं प्रसन्नाःस्मः।
4 अस्माकं बन्धनं पुनःप्रभो दक्षिणे प्रवाहाःइव परिवर्तय।
5 ये अश्रुपातं कुर्वन्ति ते हर्षेण लप्स्यन्ते।
6 यः बहुमूल्यं बीजं धारयन् निर्गत्य रोदिति सःनिस्संदेहं हर्षेण स्वस्य गुच्छान् आनयन् पुनःआगमिष्यति।

अध्याय 127

1 (A Song of degrees for Solomon.) यावत् परमेश् वरःगृहं न निर्मास्यति, तावत् ते तस्य निर्माणकर्तारः व्यर्थं परिश्रमं कुर्वन्ति, यावत् परमेश् वरः नगरं न रक्षति, तावत् प्रहरणकर्ता वृथा जागरति।
2 युष्माकं कृते प्रातः उत्थाय विलम्बेन उपविष्टुं दुःखानां रोटिकां खादितुं व्यर्थं यतःसःस्वप्रियं निद्रां ददाति।
3 पश्य, बालकाःपरमेश् वरस् य धरोहरम्, गर्भस् य फलं च तस्य फलम्।
4 यथा वीर्यस्य हस्ते बाणाःभवन्ति; तथा यौवनस्य बालकाः।
5 सुखी यस्य स्तम्भः पूर्णः अस्ति, ते न लज्जिताः भविष्यन्ति, किन्तु द्वारे शत्रुभिःसह वदिष्यन्ति।

अध्याय १२८

1 (A Song of degrees.) धन्यः यः कश्चित् परमेश् वरभयम् करोति। यःस्वमार्गेषु गच्छति।
2 त्वं तव हस्तपरिश्रमं खादिष्यसि, सुखी भविष्यसि, तव भद्रं भविष्यति।
3 तव भार्या तव गृहस्य पार्श्वे फलदालुता इव भविष्यति, तव बालकाःतव मेजस्य परितःजैतुनवृक्षाःइव भविष्यन्ति।
4 पश्यत, एवं परमेश् वरभयस् य मनुष् यस् य धन्यःभविष् यति।
5 परमेश् वरः त्वां सियोनतः आशीर्वादं दास्यति, तव जीवनपर्यन्तं यरुशलेमस्य भद्रं द्रक्ष्यसि।
6 आम्, त्वं स्वसन्ततिं द्रक्ष्यसि, इस्राएलस्य शान्तिं च।

अध्याय १२९

1 (A Song of degrees.) ते मां यौवनात् बहुकालं पीडयन्ति स्म, इदानीं इस्राएलःवदतु।
2 ते मम यौवनात् बहुकालं पीडयन्ति, तथापि ते मयि विजयं न प्राप्तवन्तः।
3 हलकर्तारःमम पृष्ठे कर्षन्ति स्म, ते दीर्घाःखातयःकृतवन्तः।
4 परमेश् वरःधार्मिक; सःदुष्टानां रज्जुःविच्छिन्नः।
5 ये सियोन् द्वेष्टि ते सर्वे लज्जिताःभवन्तु, पश्चात्तापं कुर्वन्तु।
6 ते गृहार्धेषु तृणानि इव भवन्तु, या वर्धमानात् पूर्वं शुष्कं भवति।
7 येन कटनकर्त्ता स्वहस्तं न पूरयति; न च यः बध्नाति सः स्वस्य वक्षस्थलं गुच्छं करोति।
8 ये च गच्छन्ति ते न वदन्ति, "भगवानस्य आशीर्वादः युष्माकं उपरि भवतु।"

अध्यायः१३०

१ (A Song of degrees.) गभीरात् अहं त्वां प्रार्थितवान् भगवन्।
2 प्रभो, मम वाणीं शृणु, मम याचनावाणीं प्रति कर्णाः सावधानाः भवन्तु।
3 यदि त्वं भगवन् अधर्मान् चिह्नयसि, तर्हि को स्थास्यति?
4 किन्तु त्वया सह क्षमा अस्ति, येन त्वं भयं भवसि।

5 अहं प्रभुं प्रतीक्षामि, मम आत्मा प्रतीक्षते, तस्य वचने आशां करोमि।
6 मम आत्मा प्रातकाले प्रतीक्षमाणानां अपेक्षया अधिकं प्रभुं प्रतीक्षते।
7 इस्राएलःपरमेश् वरस् य आशां कुरुत, यतःपरमेश् वरस् य दया अस्ति, तस्य सह प्रचुरमोचनम्।
8 सःइस्राएलस्य सर्वेभ्यःअधर्मेभ्यःमोचयिष्यति।

अध्याय 131

1 (A Song of degrees of David.) हे प्रभु, मम हृदयं न अभिमानं, न च मम नेत्राणि उच्छ्रितानि, न च अहं महत्कार्येषु, मम कृते अतिउच्चविषयेषु वा व्यायामं करोमि।
2 अवश्यं मया मातुः दुग्धविच्छेदितबालकवत् वर्तितं शान्तं च कृतम्, मम आत्मा दुग्धविच्छेदितबालक इव अस्ति।
3 इस्राएलः इतः परं अनन्तकालं यावत् परमेश् वरस् य आशां करोतु।

अध्याय 132

१ पदवीनां गीतम् । प्रभु, दाऊदं तस्य सर्वान् दुख्रान् च स्मर्यताम्।
2 सः परमेश्वराय शपथं कृत्वा याकूबस्य पराक्रमी परमेश्वरं प्रति प्रतिज्ञां कृतवान्।
3 अवश्यं अहं स्वगृहस्य निवासस्थानं न आगमिष्यामि, न च मम शयने आरुह्य।
4 अहं नेत्रेभ्यःनिद्रां न दास्यामि, न चक्षुषःनिद्रां दास्यामि।
5 यावत् अहं परमेश् वरस् य कृते याकूबस् य पराक्रमी परमेश् वरस् य निवासस्थानं न ज्ञास्यामि।
6 वयं एफ्रातानगरे तस्य विषये श्रुतवन्त; काष्ठक्षेत्रेषु वयं तत् प्राप्नुमः।
7 वयं तस्य निवासस्थानेषु गमिष्याम; तस्य पादपाठे भजिष्यामः।
8 हे प्रभु, तव विश्रामं प्रति उत्तिष्ठ; त्वं, तव बलस्य च पोते।
9 तव याजकाः धर्मवस्त्रं धारयन्तु; तव सन्ताः च आनन्देन उद्घोषयन्तु।
10 तव सेवकस्य दाऊदस्य कारणात् तव अभिषिक्तस्य मुखं मा निवर्तय।
11 परमेश् वरःदाऊदस् य प्रति सत्यं शपथं कृतवान्। सःतस्मात् न निवर्तयिष्यति; तव शरीरस्य फलात् अहं तव सिंहासने स्थापयिष्यामि।
12 यदि तव सन्तानाः मम सन्धिं मम साक्ष्यं च पालयिष्यन्ति यत् अहं तान् उपदिशिष्यामि, तर्हि तेषां बालकाः अपि भवतः सिंहासने अनन्तकालं यावत् उपविशन्ति।
13 यतः परमेश् वरः सियोनं चिनोति। तस्य निवासार्थं तत् कामितम्।
14 एषःमम विश्रामःसदा, अत्र अहं निवसिष्यामि; मया हि इष्टम्।
15 अहं तस्याः भोजनं बहु आशीर्वादं दास्यामि, तस्याः दरिद्रान् रोटिकाभिःतर्पयिष्यामि।
16 अहं तस्याः याजकान् अपि मोक्षेण परिधाय करिष्यामि, तस्याः पवित्राःच हर्षेण उच्चैःउद्घोषयिष्यन्ति।
17 तत्र अहं दाऊदस्य शृङ्गं अङ्कुरयिष्यामि, मम अभिषिक्तस्य कृते दीपःस्थापितः।
18 अहं तस्य शत्रून् लज्जया परिधास्यामि, किन्तु तस्य मुकुटं स्वस्य उपरि प्रफुल्लितं भविष्यति।

अध्याय 133

१ (दाऊदस्य पदानां गीतम्।) पश्यन्तु, भ्रातृणां एकतायां एकत्र वसन्तःकियत् उत्तमं कियत् सुखदं च भवति!
2 इदं शिरसि बहुमूल्यं लेपं यथा दाढ्यम् उपरि धावति स्म, हारूनस्य दाढ्यम् अपि, यत् तस्य वस्त्रस्य पृष्ठभागं यावत् अवतरति स्म।
3 यथा हर्मोनस्य ओसः सियोनपर्वतेषु अवतरन् ओसःइव, यतः तत्र परमेश् वरःआशीर्वादं, अनन्तजीवनम् आज्ञापितवान्।

अध्याय 134

1 (A Song of degrees.) पश्यत, यूयं सर्वे परमेश् वरस् य सेवकाःये रात्रौ परमेश् वरस् य गृहे स्थिताःसन्ति, ते परमेश् वरस् य आशीषं कुरुत।
2 पवित्रस्थाने हस्तौ उत्थाप्य परमेश् वरस् य आशीषं कुरुत।
3 यःपरमेश्वरःस्वर्गं पृथिवीं च निर्मितवान् सःत्वां सियोनतःआशीर्वादं ददातु।

अध्याय 135

1 यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत। यूयं परमेश् वरस् य नाम्नः स्तुवन् तः हे भगवतःसेवकाःतं स्तुवन्तु।
2 ये भगवतःगृहे, अस्माकं परमेश्वरस्य गृहस्य प्राङ्गणेषु स्थिताः
3 परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत; यतःपरमेश् वरः भद्रःअस्ति, तस्य नाम्नःस्तुतिं गायन्तु; सुखदं हि ।
4 यतः परमेश् वरः याकूबं स्वस्य कृते, इस्राएलं च स्वस्य विशिष्टनिधिनि चिनोति।
5 अहं जानामि यत् परमेश् वरःमहान् अस्ति, अस्माकं प्रभुःसर्वेभ्यः देवेभ्यःउपरि वर्तते।
6 स्वर्गे पृथिव्यां समुद्रेषु सर्वेषु गभीरेषु च यत्प्रियं परमेश् वरःतत् अकरोत्।
7 पृथिव्याः अन्तात् वाष्पान् आरोहयति; सः वर्षायाः कृते विद्युतः करोति; सःस्वकोषेभ्यःवायुम् आनयति।
8 सःमिस्रदेशस्य प्रथमजातान् मनुष्याणां पशूनां च प्रहारं कृतवान्।
9 हे मिस्रे त्वदीय मध्ये चिह्नानि चमत्काराणि च प्रेषितवती।
10 महाराष्ट्रान् प्रहृत्य महाबलान् राजान् हतान्;
11 अमोरीराजःसीहोन; बाशानराजःओग; कनानराज्येषु सर्वेषु च।
12 तेषां भूमिं स्वप्रजाय इस्राएलाय धरोहररूपेण दत्तवान्।
13 हे प्रभु, तव नाम अनन्तकालं यावत् तिष्ठति; तव स्मरणं च भगवन् सर्व्वजन्मनि।
14 यतः परमेश् वरः स्वजनानाम् न्यायं करिष्यति, सः स्वदासानाम् विषये पश्चात्तापं करिष्यति।
15 अन्यजातीयमूर्तयःरजतसुवर्णा; मनुष्यहस्तकर्मः।
16 तेषां मुखानि सन्ति, किन्तु ते न वदन्ति; नेत्राणि सन्ति, किन्तु ते न पश्यन्ति;
17 तेषां कर्णाःसन्ति, किन्तु ते न शृण्वन्ति; न च तेषां मुखयोःनिश्वासः अस्ति।
18 ये तानि निर्मान्ति ते तेषु सदृशाः सन्ति, तेषु विश्वासं कुर्वन् सर्वः अपि तथैव सन्ति।
19 हे इस्राएल-वंशज; परमेश् वरस् य आशीषं कुरुत, हे हारून-वंशज; परमेश् वरस् य आशीषं कुरुत।

20 हे लेवीवंशजः परमेश्वरं स्तुत, यूयं परमेश् वरभयिन; परमेश् वरस् य आशीषं कुरुत।
21 यरुशलेमनगरे निवसन् सियोनदेशात् परमेश् वरः धन्यः भवतु। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्याय 136

1 हे भगवते धन्यवादं ददातु; यतः स भद्रः अस्ति, यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
2 हे देवदेवस्य धन्यवादं कुरुत, यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
3 हे भगवन्तं धन्यवादं ददातु, यतःतस्य दया नित्यं स्थास्यति।
4 यःएक एव महतीं चमत्कारं करोति, तस्य दया सदा स्थास्यति।
5 यस्मै प्रज्ञाना स्वर्गं निर्मितवान्, तस्य अनुग्रहः अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
6 यस्मै पृथिवीं जलाभ्यां प्रसारितवान्, तस्य अनुग्रहः सदा स्थास्यति।
7 यस्मै महतीं ज्योतिषां कृतवान्, तस्य अनुग्रहःसदा स्थास्यति।
8 सूर्यः दिवा शासनं करोतु, यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
9 चन्द्रतारकाःरात्रौ शासनं कर्तुं, यतःतस्य दया नित्यं स्थास्यति।
10 यस्मै मिस्रदेशं प्रथमजातेषु प्रहारं कृतवान्, यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
11 तेषां मध्ये इस्राएलं बहिः आनयत्, यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
12 दृढहस्तेन प्रसारितबाहुना च तस्य दया नित्यं स्थास्यति।
13 यःरक्तसमुद्रं विभजति स्म, तस्य अनुग्रहःसदा स्थास्यति।
14 तेन इस्राएलं तस्य मध्ये गमनं कृतवान् यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
15 किन्तु फारोः तस्य सेनायाः च रक्तसमुद्रे पातितवान् यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
16 यः स्वजनं प्रान्तरे नेतवान्, तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
17 महाराजान् प्रहृत्य यस्मै तस्य दया सदा स्थास्यति।
18 प्रसिद्धान् राजान् हत्वा तस्य दया सदा स्थास्यति।
19 अमोरीनां राजा सीहोन; यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
20 बाशानराजःओग; यतःतस्य दया सदा स्थास्यति।
21 तेषां भूमिं धरोहररूपेण दत्तवान् यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
22 तस्य दासस्य इस्राएलस्य कृते उत्तराधिकार; यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
23 सः अस्माकं नीचतायां स्मरणं कृतवान् यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
24 अस्मान् शत्रुभ्यः मोचितवान् यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
25 सः सर्वेभ्यः मांसेभ्यः अन्नं ददाति, यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।
26 हे स्वर्गेश्वरस्य धन्यवादं कुरुत, यतः तस्य दया अनन्तकालं यावत् स्थास्यति।

अध्याय 137

1 बाबिलोननद्यः समीपे वयं तत्र उपविष्टा; आम्, सियोनस्य स्मरणं कृत्वा रोदितवन्तः।
2 वयं तयोःमध्ये विलोवृक्षेषु वीणाःलम्बयामः।
3 यतःतत्र ये अस्मान् बद्धान् नीतवन्तःते अस्मात् गीतं प्रार्थयन्ति स्म; ये अस्मान् अपव्यययन्ति ते अस्मान् हर्षं याचन्ते स्म, "अस्मान् सियोनस्य गीतेषु एकं गीतं गायन्तु।"
4 वयं परदेशे कथं भगवतःगीतं गास्याम?
5 हे यरुशलेम, यदि अहं त्वां विस्मरामि तर्हि मम दक्षिणहस्तः तस्याःधूर्ततां विस्मरतु।
6 यदि अहं त्वां न स्मरामि तर्हि मम जिह्वा मम मुखस्य छतौ लसतु। यदि अहं मम मुख्य आनन्दात् यरुशलेमम् न प्राधान्यं ददामि।
7 हे परमेश् वरःयरुशलेम-दिने एदोम-सन्ततिं स्मर्यताम्। य आह, उत्थापय, उत्थापय, तस्य आधारपर्यन्तम् अपि।
8 हे बाबिलोनपुत्री, या विनश्यति; सुखी भवेत् स त्वां यथा सेवितं तथा फलं ददाति।
9 स सुखी भविष्यति यःतव बालकान् शिलासु गृहीत्वा पातयति।

अध्याय 138

१ (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) अहं त्वां सर्वात्मना स्तुविष्यामि, देवानां पुरतःत्वां स्तुतिं गायिष्यामि।
2 अहं तव पवित्रमन्दिरं प्रति आराधयिष्यामि, तव प्रेम्णःसत्यस्य च कारणात् तव नाम स्तुविष्यामि, यतःत्वया सर्वनाम्ना उपरि तव वचनं वर्धितम्।
3 यस्मिन् दिने अहं क्रन्दितवान् तस्मिन् दिने त्वं मां प्रत्युवाच, मम आत्मायां बलेन मां बलं दत्तवान्।
4 पृथिव्याः सर्वे राजानः त्वां प्रशंसन्ति, भगवन्, तव मुखस्य वचनं श्रुत्वा।
5 आम्, ते परमेश् वरस् य मार्गेषु गायन्ति, यतः परमेश् वरस् य महिमा महत् अस्ति।
6 यद्यपि परमेश् वरः उच्चः सन् नीचान् प्रति आदरं करोति, अभिमानान् तु दूरतःजानाति।
7 यद्यपि अहं क्लेशमध्ये गच्छामि तथापि त्वं मां पुनः सजीवं करिष्यसि, त्वं मम शत्रुणां क्रोधं प्रति हस्तं प्रसारयिष्यसि, तव दक्षिणहस्तःमां तारयिष्यति।
8 मम विषये परमेश् वरःसिद्धं करिष्यति, हे परमेश् वर, तव दया सदा स्थास्यति, स्वहस्तकर्माणि मा त्यज।

अध्याय 139

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, त्वया मां विवृत्य ज्ञातवान्।
2 त्वं मम अवरोहणं मम विद्रोहं च जानासि, त्वं मम विचारं दूरतः अवगच्छसि।
3 त्वं मम मार्गं मम शयनं च परिवृत्य मम सर्वमार्गैःपरिचितःअसि।
4 मम जिह्वायां वचनं नास्ति, किन्तु पश्य हे भगवन्, त्वं तत् सर्वथा जानासि।
5 त्वं मां पृष्ठतःपुरतःच आवृत्य मयि हस्तं निधाय।
6 एतादृशं ज्ञानं मम कृते अतिविस्मयकारी अस्ति; उच्चं, अहं तत् प्राप्तुं न शक्नोमि।

7 अहं तव आत्मातः कुत्र गमिष्यामि? अहं वा तव समक्षात् कुत्र पलायिष्यामि?
8 यदि अहं स्वर्गारोहणं करोमि तर्हि त्वं तत्र असि, यदि अहं नरके शयनं करोमि तर्हि पश्य त्वं तत्र असि।
9 यदि अहं प्रातकाले पक्षान् गृहीत्वा समुद्रस्य अन्तभागेषु निवसामि;
10 तत्रापि तव हस्तःमां नेष्यति, दक्षिणहस्तःमां धारयिष्यति।
11 यदि अहं वदामि, अवश्यं तमः मां आच्छादयिष्यति; रात्रौ अपि मम विषये प्रकाशःभविष्यति।
12 आम्, अन्धकारः भवतः न निगूहति; किन्तु रात्रौ दिवा इव प्रकाशते, तमःप्रकाशःच भवतःसमानौ स्तः।
13 त्वया हि मम लज्जाधारित; त्वया मां मातुःगर्भे आवृतः।
14 अहं त्वां स्तुविष्यामि; यतः अहं भयभीतः आश्चर्यवत् निर्मितः अस्मि, तव कर्माणि अद्भुतानि सन्ति; मम आत्मा च सम्यक् जानाति इति।
15 यदा अहं गुप्तरूपेण निर्मित; पृथिव्याः अधमभागेषु कौतुकेन निर्मितःअभवम्, तदा मम द्रव्यं त्वत्तो न निगूढम् आसीत्।
16 तव नेत्राणि मम द्रव्यं दृष्टवन्त; तथापि असिद्धाः तव पुस्तके मम सर्वाणि अङ्गानि लिखितानि आसन्, ये अद्यापि तेषु कश्चन अपि नासीत्।
17 हे परमेश्वर, तव विचाराःअपि मम कृते कियत् बहुमूल्याःसन्ति! तेषां योगःकियत् महत् !
18 यदि अहं तान् गणयामि तर्हि ते वालुकायाः अपेक्षया अधिकाः सन्ति।
19 हे ईश्वर, त्वं दुष्टान् अवश्यं हन्स्यसि, हे रक्ताभो मनुष्या; मम समीपं गच्छ।
20 ते त्वां प्रति दुष्टं वदन्ति, तव शत्रवःतव नाम वृथा गृह्णन्ति।
21 हे भगवन् त्वां द्वेष्टि किं न द्वेष्टि? किं च त्वां प्रति उत्तिष्ठितैःसह अहं न दुखितःअस्मि?
22 अहं तान् सम्यक् द्वेषेण द्वेष्टि, तान् मम शत्रून् गणयामि।
23 हे देव, मां अन्वेष्टुम्, मम हृदयं ज्ञात्वा, मां परीक्ष्य मम विचारान् ज्ञातुम्।
24 मयि कोऽपि दुष्टः मार्गः अस्ति वा, पश्यतु, मां च अनन्तमार्गे नेतुम्।

अध्यायः१४०

1 (प्रमुखसङ्गीतकाराय, दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, दुष्टात् माम् उद्धारय, हिंसकात् मां रक्ष;
2 ये हृदये दुष्टतां कल्पयन्ति; नित्यं ते युद्धाय एकत्रिताःभवन्ति।
3 सर्प इव जिह्वाः तीक्ष्णाः कृता; अधराणां विषं तेषां अधरस्य अधः अस्ति। सेलाः।
4 हे भगवन् दुष्टानां हस्तात् मां रक्ष; हिंसकपुरुषात् मां रक्ष; ये मम गमनानि निपातयितुं प्रयोजनं कृतवन्तः।
5 अभिमानिनःमम कृते जालं रज्जुःच निगूढवन्त; ते मार्गपार्श्वे जालं प्रसारितवन्त; ते मम कृते जिनं स्थापितवन्तः। सेलाः।
6 अहं परमेश् वरं अवदम् , त्वं मम परमेश् वरःअसि, हे परमेश् वरःमम याचनास् य वाणीं शृणु।
7 हे देव भगवन् मम मोक्षबलं युद्धदिने मम शिरःआच्छादितवान्।
8 हे प्रभु, दुष्टानां कामनाःमा प्रयच्छ, तस्य दुष्टस्य युक्तिं मा प्रयच्छ; मा भूत् ते आत्मनःउन्नयनं कुर्वन्ति। सेलाः।
9 ये मां परिवेष्टयन्ति तेषां शिरःतेषां स्वाधरदुष्टता तान् आवृणोतु।
10 तेषु ज्वलन्ताः अङ्गाराः पतन्तु, ते अग्नौ क्षिप्ताः भवेयु; गभीरेषु गर्तेषु, यत् ते पुनःन उत्तिष्ठन्ति।
11 दुष्टवक्ता पृथिव्यां मा स्थास्यतु, दुष्टं हिंसकं मृगयति तं पातयितुम्।
12 अहं जानामि यत् परमेश् वरः दुखितानां कारणं, निर्धनानाम् अधिकारं च पालयिष्यति।
13 अवश्यं धर्मिणः तव नाम्नः धन्यवादं दास्यन्ति, ऋजुजनाः तव सम्मुखे निवसन्ति।

अध्याय 141

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) प्रभु, अहं त्वां आह्वयामि, शीघ्रं मम समीपं कुरु। यदा अहं त्वां क्रन्दयामि तदा मम वाणीं श्रोतव्यम्।
2 मम प्रार्थना धूपवत् भवतः पुरतः प्रस्तूयताम्। सन्ध्यायज्ञवत् हस्तोत्थापनं च।
3 हे भगवन् मम मुखस्य पुरतःप्रहरणं स्थापयतु। मम अधरस्य द्वारं रक्षतु।
4 अधर्मकर्मकर्तृभिःसह दुष्कृतं कर्तुं मम हृदयं कस्मिंश्चित् दुष्कृते मा प्रविशतु, अहं च तेषां स्वादिष्टान् न खादामि।
5 धर्मिणः मां प्रहरन्तु; अनुग्रहः भविष्यति, सः मां भर्त्सतु; तत् उत्तमं तैलं भविष्यति, यत् मम शिरःन भङ्क्ते, तथापि मम प्रार्थना अपि तेषां विपत्तौ भविष्यति।
6 यदा तेषां न्यायाधीशाः पाषाणस्थानेषु पतिताः भविष्यन्ति तदा ते मम वचनं श्रोष्यन्ति। ते हि मधुराः।
7 अस्माकं अस्थीःचितामुखे विकीर्णाःसन्ति, यथा पृथिव्यां काष्ठानि छित्त्वा विच्छिन्दति।
8 हे परमेश्वर, मम नेत्राणि त्वां प्रति सन्ति, मम विश्वासः त्वयि अस्ति। मा मम आत्मानं निराश्रयम् त्यजतु।
9 तेषां मम कृते ये जालाःस्थापिता; अधर्मकार्यकर्तृणां च बन्धनात् मां रक्षतु।
10 दुष्टाःस्वजालेषु पतन्तु, अहं तु पलायनं करोमि।

अध्याय १४२

1 (दाऊदस्य मस्किल्; गुहायां सन् प्रार्थना।) अहं स्वरेण परमेश् वरं आह्वितवान्। अहं मम स्वरेण परमेश् वरं प्रति याचनाम् अकरोम्।
2 अहं तस्य पुरतःमम शिकायतां प्रक्षिप्तवान्; अहं तस्य पुरतःमम क्लेशं दर्शितवान्।
3 यदा मम आत्मा मयि अभिभूतः आसीत् तदा त्वं मम मार्गं ज्ञातवान्। यस्मिन् मार्गे अहं गतवान् तस्मिन् मार्गे ते मम कृते गुप्तरूपेण जालं स्थापितवन्तः।
4 अहं मम दक्षिणहस्तं पश्यन् दृष्टवान्, किन्तु मां ज्ञातुम् इच्छुकः कोऽपि नासीत्। न कश्चित् मनुष्यःमम आत्मानं चिन्तयति स्म।
5 अहं भगवन् त्वां क्रन्दितवान् अहं अवदम्, त्वं मम आश्रय; मम भागःच जीवितानां देशे असि।
6 मम आक्रोशं प्रति सावधानाः भव; यतः अहं बहु नीचः अभवम्, मम अत्याचारिभ्यःमां मोचय; ते हि ममापेक्षया बलिष्ठाः।
7 मम प्राणान् कारागारात् बहिः आनय, यत् अहं तव नाम स्तुवयामि, धर्मिणः मां परितः करिष्यन्ति। त्वं हि मयि प्रसादं करिष्यसि।"

अध्याय १४३

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) हे परमेश् वर, मम प्रार्थनां शृणु, मम याचनां श्रोत, तव विश्वासेन मम धर्मेण च उत्तरं ददातु।
2 तव दासेन सह न्यायं मा प्रविशतु, यतःतव दृष्टौ जीवितःकोऽपि धार्मिकःन भविष्यति।
3 शत्रुःमम प्राणान् पीडयति; सःमम प्राणान् भूमौ प्रहारं कृतवान्; सःमां चिरकालं मृतानां इव अन्धकारे निवसितवान्।
4 अतःमम आत्मा मम अन्तःअभिभूतःअस्ति; मम अन्तःमम हृदयं निर्जनम् अस्ति।
5 अहं पुराकालान् स्मरामि; अहं तव सर्वाणि कार्याणि ध्यायामि; अहं तव हस्तकार्यं चिन्तयामि।
6 अहं त्वां प्रति हस्तौ प्रसारयामि, मम आत्मा त्वां तृष्णाम् इव तृष्णां करोति। सेलाः।
7 हे भगवन् शीघ्रं मां शृणु, मम आत्मा क्षीणः भवति, मम मुखं मा गोपय, मा भूत् गर्ते अवतरतां सदृशःभवेयम्।
8 प्रातकाले तव प्रेम्णःश्रवणं कुरु; यतः अहं त्वयि विश्वासं करोमि, मम मार्गं ज्ञापयतु। अहं हि भवतःसमीपं आत्मानं उत्थापयामि।
9 हे भगवन् मम शत्रुभ्यः मोचय, अहं मां गोपयितुं त्वां समीपं पलाययामि।
10 तव इच्छां कर्तुं मां शिक्षय; यतः त्वं मम परमेश्वरः असि, तव आत्मा उत्तमःअस्ति; ऋजुभूमिं मां नयतु।
11 हे प्रभो, तव नाम्ना मां प्रज्वलय, तव धर्मकारणात् मम प्राणान् क्लेशात् बहिःआनय।
12 तव दयायाः कारणात् मम शत्रून् छित्त्वा मम प्राणान् पीडयन्तः सर्वान् नाशय, यतःअहं तव दासःअस्मि।

अध्याय 144

1 (दाऊदस्य स्तोत्रम्।) मम शक्तिःपरमेश् वरःधन्यःभवतु, यःमम हस्तान् युद्धाय मम अङ्गुलीन् च शिक्षयति।
2 मम सद्भावं मम दुर्गं च; मम उच्चगोपुरं, मम मोक्षदाता च; मम कवचम्, यस्मिन् च अहं विश्वसिमि; यःमम जनान् मम अधीनं वशी करोति।
3 प्रभो, किं मनुष्य; यत् त्वं तस्य ज्ञानं गृह्णासि! अथवा मनुष्यपुत्र; यत् त्वं तस्य गणनां करोषि!
4 मनुष्यःव्यर्थसदृशःअस्ति, तस्य दिवसाःव्यतीता छाया इव सन्ति।
5 हे भगवन् स्वर्गं प्रणमय अवतरतु, पर्वतान् स्पृशतु, ते धूमपानं करिष्यन्ति।
6 विद्युत्प्रक्षिप्य तान् विकीर्णं कुरु, तव बाणान् निष्कास्य तान् नाशय।
7 ऊर्ध्वतः हस्तं प्रेषय; मां मुञ्चन्तु, परदेशीयबालहस्तात् महता जलात् मां मोचयन्तु;
8 येषां मुखं व्यर्थं वदति, तेषां दक्षिणहस्तः मिथ्यावादस्य दक्षिणहस्तः।
9 हे ईश्वर, अहं त्वां नूतनं गीतं गायिष्यामि, स्तोत्रे दशतारवाद्ये च भवतःस्तुतिं गायिष्यामि।
10 स एव राजानः मोक्षं ददाति, यः स्वसेवकं दाऊदं क्षतिकारकखड्गात् मोचयति।
11 मां मुक्तं कुरु, परदेशीयबालानां हस्तात् मां मोचय, येषां मुखं व्यर्थं वदति, तेषां दक्षिणहस्तःमिथ्यावादस्य दक्षिणहस्तःअस्ति।
12 अस्माकं पुत्राः यौवनकाले वर्धिताः वनस्पतयः इव भवेयुः यथा अस्माकं कन्याःकोणशिला इव प्रासादसदृशं पालिशिताःभवेयुः।
13 अस्माकं मेषाः अस्माकं वीथिषु सहस्राणि दशसहस्राणि च जनयन्ति।
14 अस्माकं वृषभाः श्रमाय बलवन्तः भवेयुः यत् न भङ्गः; न च निर्गमनम्; अस्माकं वीथिषु शिकायतां न भवतु इति।
15 सुखी ते प्रजा; तादृशे सति, आम्, सुखी ते जना; येषां परमेश् वरःपरमेश् वरःअस् ति।

अध्याय १४५

१ (दाऊदस्य स्तुतिगीतम्।) अहं त्वां प्रशंसयिष्यामि, मम परमेश्वर, हे राजन्; अहं च तव नाम नित्यं नित्यं आशीर्वादं दास्यामि।
2 अहं त्वां प्रतिदिनं आशीर्वादं दास्यामि; अहं च तव नाम स्तुविष्यामि सदा नित्यम्।
3 परमेश् वरःमहान् स्तुतव्यःच; तस्य च माहात्म्यम् अनुसन्धानम्।
4 एकःवंशजःतव कर्माणि अन्यस्मै स्तुति, तव पराक्रमं च वक्ष्यति।
5 अहं तव महिम्नःगौरवपूर्णं गौरवं तव चमत्कारं च वक्ष्यामि।
6 तव घोरकर्मणां पराक्रमं मनुष्याःवदिष्यन्ति, अहं च तव महत्त्वं वक्ष्यामि।
7 ते तव महतीं सद्भावं स्मृतिं प्रचुरं वदिष्यन्ति, तव धर्मं च गायिष्यन्ति।
8 परमेश् वरः कृपालुः करुणापूर्णः च अस्ति; मन्दं क्रोधं, महता दयायाःच।
9 परमेश् वरः सर्वेषां हितकरः अस्ति, तस्य सर्वेषु कार्येषु तस्य कोमला दया वर्तते।
10 हे परमेश् वर, तव सर्वाणि कर्माणि स्तोष्यन्ति। तव सन्ताःच त्वां आशीर्वादं दास्यन्ति।
11 ते तव राज्यस्य महिमां वदिष्यन्ति, तव सामर्थ्यस्य विषये च वदिष्यन्ति।
12 मनुष्यपुत्रेभ्यःतस्य पराक्रमं तस्य राज्यस्य महिमा च ज्ञापयितुं।
13 तव राज्यं शाश्वतं राज्यं, तव राज्यं च सर्व्वजन्मनि स्थास्यति।
14 परमेश् वरः पतितान् सर्वान् आश्रित्य प्रणतान् सर्वान् उत्थापयति।
15 सर्वेषां नेत्राणि त्वां प्रतीक्षन्ते; त्वं च तेषां भोजनं यथाकाले ददासि।
16 त्वं हस्तं उद्घाटयसि, सर्वेषां प्राणिनां कामं तर्पयसि।
17 परमेश्वरःसर्वेषु मार्गेषु धार्मिक; सर्वेषु कार्येषु पवित्रःच अस्ति।
18 ये सर्वे तम् आह्वयन्ति, ये च सत्येन तम् आह्वयन्ति, तेषां समीपे परमेश् वरःअस्ति।
19 स भयभीतानां कामं पूरयिष्यति, तेषां क्रन्दनं श्रुत्वा तान् तारयिष्यति।
20 परमेश् वरः स् वप्रेमिणः सर्वान् रक्षति, परन् तु सर्वान् दुष्टान् नाशयिष्यति।
21 मम मुखं परमेश् वरस् य स्तुतिं वदिष् यति, सर्वे मांसाः तस्य पवित्रं नाम अनन्तकालं यावत् आशीर्वादं ददतु।

अध्याय 146

1 यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत। भगवन्तं स्तुवन्तु, हे मम आत्मा।
2 जीविते अहं परमेश् वरस् य स्तुतिं करिष् यामि, मम परमेश् वरस् य स्तुतिं गायिष्यामि।
3 राजपुत्रेषु मा विश्वासं कुरुत, न मनुष्यपुत्रे, येषु साहाय्यं नास्ति।

4 तस्य निश्वासःनिर्गच्छति, सःस्वपृथिव्यां प्रति प्रत्यागच्छति; तस्मिन् एव दिने तस्य विचाराःनश्यन्ति।
5 यस्य साहाय्यार्थं याकूबस्य परमेश् वरः अस्ति, सः सुखी अस्ति, यस्य आशा स् व परमेश् वरस् य परमेश् वरस् य विषये वर्तते।
6 स स्वर्गं पृथिवीं च समुद्रं तत्र यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं निर्मितवान्।
7 यःपीडितानां न्यायं करोति, क्षुधार्तानां भोजनं ददाति। परमेश् वरः बन्दिनःमुक्तं करोति।
8 परमेश् वरः अन्धानां नेत्राणि उद्घाटयति, परमेश् वरः प्रणामान् उत्थापयति, परमेश् वरःधार्मिकान् प्रेम करोति।
9 परमेश् वरः परदेशिनः रक्षति; सः पितृणां विधवानां च उपशमनं करोति, दुष्टानां मार्गं तु उल्टावस्थां करोति।
10 हे सियोन, तव परमेश् वरः सर्वान् वंशान् यावत् शाश्वतं राजं करिष्यति। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्यायः१४७

1 यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत, यतःअस् माकं परमेश् वरस् य स्तुतिगानं भद्रम्। सुखदं हि; स्तुतिश्च सुन्दरः।
2 परमेश् वरः यरुशलेमस् य निर्माणं करोति, सः इस्राएलस् य निर्वासितान् एकत्रयति।
3 भग्नहृदयान् चिकित्सति, तेषां व्रणान् च बध्नाति।
4 सःताराणां संख्यां कथयति; स तान् सर्वान् नाम्ना आह्वयति।
5 महान् अस्माकं प्रभुः महान् शक्तिः च अस्ति, तस्य बोधः अनन्तः अस्ति।
6 प्रभुःनम्रान् उत्थापयति, दुष्टान् भूमौ निपातयति।
7 धन्यवादेन परमेश् वराय गायन्तु; अस्माकं परमेश्वरस्य वीणायां स्तुतिं गायन्तु।
8 यः स्वर्गं मेघैः आच्छादयति, यः पृथिव्याः कृते वर्षणं करोति, यः पर्वतेषु तृणानि वर्धयति।
9 सःपशूभ्यो अन्नं ददाति, क्रन्दन्तेभ्यःकाकबालेभ्यःच।
10 अश्वस्य बलेन न रमते, मनुष्यस्य पादयोःन प्रीतिम् अनुभवति।
11 ये तस् य दयायाः आशां कुर्वन्ति, तेषु परमेश् वरः प्रसन् न करोति।
12 हे यरुशलेम, परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरु। हे सियोन, तव ईश्वरस्य स्तुतिं कुरु।
13 यतः स तव द्वारेषु शलाकासु दृढतां कृतवान्; सः तव अन्तः सन्तानान् आशीर्वादं दत्तवान्।
14 सः तव सीमासु शान्तिं करोति, गोधूमस्य उत्तमेन च त्वां पूरयति।
15 सःपृथिव्यां स्वाज्ञां प्रेषयति, तस्य वचनं अतीव शीघ्रं धावति।
16 ऊनवत् हिमं ददाति, भस्म इव हिमं विकीर्णयति।
17 सः स्वस्य हिमस्य कटाक्षवत् क्षिपति, तस्य शीतस्य पुरतः को स्थातुं शक्नोति?
18 सःस्ववचनं प्रेषयति, तान् द्रवयति, सःस्वस्य वायुं प्रवहति, जलं च प्रवहति।
19 सः याकूबं प्रति स्ववचनं, इस्राएलं प्रति स्वविधानं न्यायं च प्रदर्शयति।
20 सः कस्मिंश्चित् राष्ट्रे एवम् अकरोत्, तस्य न्यायाः च तान् न ज्ञातवन्तः। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्याय 148

1 यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत। स्वर्गात् परमेश्वरस्य स्तुतिं कुरुत, ऊर्ध्वस्थानेषु तस्य स्तुतिं कुरुत।
2 हे तस्य सर्वे स्वर्गदूताः तस्य स्तुतिं कुरुत, तस्य सर्वाः सेनाः तस्य स्तुवन्तु।
3 सूर्यचन्द्रौ तं स्तुवन्तु, सर्वे ज्योतितारकाःतं स्तुवन्तु।
4 हे स्वर्गस्वर्गा; स्वर्गोर्ध्वजलाःच तं स्तुवन्तु।
5 ते परमेश् वरस् य नाम्नःस्तुवन्तु, यतःसःआज्ञां दत्तवान्, ते च सृष्टाः अभवन्।
6 सः तान् अपि अनन्तकालं यावत् स्थापितवान्, सः एकः नियमः कृतवान् यःन गमिष्यति।
7 हे अजगराःसर्वे गभीराःच पृथिव्याःपरमेश्वरस्य स्तुतिं कुरुत।
८ अग्निः; अश्मपातः च; हिमः; वाष्पः च; तस्य वचनं पूरयन् तूफानी वायुः: १.
9 पर्वताःसर्वे च पर्वताः; फलवृक्षाःसर्वे देवदाराःच।
10 पशवःसर्वे पशवःच; सरसः; उड्डयनपक्षिणःच।
11 पृथिव्याःराजानःसर्वे जनाःच; राजपुत्राः; पृथिव्याःसर्वे न्यायाधीशाः च।
12 युवकाःकन्याश्च; वृद्धाः; बालकाःच : १.
13 ते परमेश् वरस् य नाम्नः स्तुवन्तु, यतः तस्य नाम एव उत्तमम् अस्ति। तस्य महिमा पृथिव्याःस्वर्गस्य च उपरि अस्ति।
14 सः स्वप्रजानां शृङ्गं सर्वसन्तानाम् स्तुतिं च उच्छ्रयति; तस्य समीपस्थानां इस्राएलजनानाम् अपि। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्याय 149

1 यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत। परमेश् वरस् य कृते नूतनं गीतं गायन्तु, तस्य स्तुतिं च पवित्रजनसङ्गमे।
2 इस्राएलःयःतं निर्मितवान् तस्य विषये आनन्दं प्राप्नुयात्, सियोन-सन्ततिःस्वराजे आनन्दं प्राप्नुवन्तु।
3 नृत्ये तस्य नाम स्तुवन्तु, ते तस्य स्तुतिं गायन्ति वीणाभिः।
4 यतः परमेश् वरः स् व प्रजेषु प्रसन् न करोति, सः नम्रान् मोक्षेण शोभयिष्यति।
5 सन्ताःमहिमानेन आनन्दिताःभवन्तु, ते स्वशयने उच्चैःगायन्तु।
6 तेषां मुखे ईश्वरस्य उच्चैःस्तुतिः; तेषां हस्ते द्विधातुःखड्गःच भवतु।
7 अन्यजातीयानां प्रतिशोधं प्रजानां दण्डं च कर्तुं;
8 तेषां राजानः शृङ्खलाभिः; तेषां आर्यजनान् च लोहपट्टिकाभिः बद्धुं;
9 तेषां विषये लिखितं न्यायं कर्तुं, तस्य सर्वेषां सन्तानाम् एतत् गौरवम् अस्ति। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।

अध्यायः१५०

1 यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत। तस्य पवित्रस्थाने परमेश्वरस्य स्तुतिं कुरुत, तस्य सामर्थ्यस्य आकाशे तस्य स्तुतिं कुरुत।
2 तस्य पराक्रमेण स्तुवन्तु, तस्य उत्तममाहात्म्येन स्तुवन्तु।
3 तुरहीनादेन तं स्तुवन्तु, स्तोत्रवीणाभिश्च तं स्तुवन्तु।
4 तं स्तुवस्वताननृत्यैः तारवाद्यैरङ्गैश्च स्तुवन्तु।
5 उच्चैःझङ्कारेषु तं स्तुवन्तु, उच्चैःध्वनितघङ्घनेषु तं स्तुवन्तु।
6 यत्किमपि निश्वासःअस्ति, तत् सर्वं परमेश् वरस् य स्तुतिं करोतु। यूयं परमेश् वरस् य स्तुतिं कुरुत।